Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

30^a 4.

DA BOX

LN 189
ex. 1
M

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Opuſcula duo Joannis Murmellij ad puerorū vſum diligēter recognita extremaqꝫ manu abſoluta. Unū de verboꝝ cōpoſitis. Alterū de ꝟbis cōībus ac deponētalibus :—

Ad Lectorem, Diſtichon.

Cōpoſitis linguam verbis variato latinam
Dulcius his carmē ſtructaqꝫ proſa ſonat

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

¶ Joannes Murmelius Ludolpho Heringo Hamonio viro litteratiſſimo amicoq; ſingulari, Salutē Dicit.

Opuſcula nup duo edidi. vnū de verborū cōpoſitis. Alterū de verbis cōmunibus ac deponentalibus. in quib⁹ quū plurima mēda a magiſtris Chalcographie feſtinabundis admiſſa eſſent. diligēter illa recognoui atq; emēdaui quibuſdam etiam additis & nōnullis ſubtractis verbor immutaui ordinē. quo facilius ea pueri memorie mandent et mādata teneāt. Quorundam etiam amicorū rogatu verſus licet duriuſculos. vtpote quos intra biduū medijs inoccupationibus tumultuarie pfudi. de verborū magis neceſſarijs ſignificationibus pmiſi. nōnullos item ab Antonio Mancinello homine doctiſſimo ſcriptos appoſui. Abſoluta igit extrema manu opuſcula tuo nomini dedico. nō q munera digna cenſeam que p noſtra amicitia mihi donent ſed quo p mutua inter nos beniuolētia atq; amore in tuā illa defenſionē patrociniūq; ſuſcipias. Nihil etem libellis noſtris cōtingere vnq poterit gratius q ſi quū forte importunus ſe aliquis zoilus ingeſſerit. te virū ſingulari et doctrina et humanitate preditū illate ſibi iniurie vindicem habuerint. Uale ex vrbe Monaſterienſi. Kalendis Auguſti. Anno ſalutis noſtre. Milleſimo Quingenteſimoquarto.

¶ Ad Juuenem latini ſermonis ſtudioſum Maltheri Tangherij Buſciducenſis. Epigrāma.

Quiſquis compoſito satagis ſermone venuſtam
    Pangere ſeu proſam. blandiloquoſ ve modos
Uerba hec Compoſita labijs agitata diſertis
    Perlege. proſcribens A ſipo compoſita
Hic nihil offendes quod tete offendere poſſit
    Stant ſed Appollineo cuncta probata viro.

Opuſculi de verborum compoſitis
Volumen Primum.

Verbū cū quattuor partibus oratiōis cōponit̄. cū noīe. vt multiplico. verbo. vt calefacio. aduerbio. vt peſſundo. et cū ꝑpoſitione. vt amoueo.

¶ Prepoſitiones cum quibus verbū cōponit̄ he ſunt.

A. vt auerto.
Ab vt abduco
Abs vt abſtineo
Ad vt adeo
Am vt amputo
Ante vt antepono
Circum vt circumago
Con vt conſto
Contra vt contradico
De vt defero
Di vt diduco
Dis vt diſtraho
E vt egero
Ex vt excedo
In. vt incurro.
Inter vt interſero
Ob vt obambulo
Per vt perduco
Poſt vt poſtpono
Pre vt precedo
Preter vt preterfluo
Pro vt progo
Re vt reporto
Se vt ſecerno
Sub vt ſubrideo
Subter vt ſubterfugio.
Super vt ſuperpono
Trans vt tranſeo.

¶ Harū ꝑpoſitionū acceptiones in cōpoſitione ordine ſubſequuntur.

¶ A ab et abs in cōpoſitione modo ablationē ſ̄cant. vt auerto abduco aufero abſterreo. Sunt tamē qui dicūt abſterreo et ſimilia ex ab ꝯpoſita. s lr̄a interiecta. et abs in cōpoſitionē nō venire. Mō a et ab ſ̄cāt priuationē. vt amens abſimilis. ſed hoc perraro cū verbis. Nōnunq̄ mutāt ſ̄cationem. vt pario aperio. mitto amitto. Nōnunq̄ etiā ſimplicis ſeruāt ſ̄cationē cū additione ſue notionis. vt auoco amoueo abſtraho

¶ Ad ꝑmo ſ̄cat iuxta in ꝯpoſitiōe vt aſſideo. iuxta ſedeo. Scd̄o eſt particula intētiua. vt adedo. in totū edo. ꝯſumo. Tertio aduerſatiua. vt aduerſus aduerſor. Quarto ſ̄cat vſq3. qd̄ ꝑrarū eſt. vt quoad. i. quouſq3

¶ Am ſignificat circum. vt ambio circumeo.

¶ Ante note ſignificationis eſt. vt antepono antecedo

¶ Circum itidem aperte notionis eſt. vt circūfero. circumpono.

¶ Con ſ̄cat ſimul. vt cōſto cōporto. aliqñ n abijcit̄. vt cohortor coeo.

¶ Contra note ſignificationis eſt. vt contradico.

¶ De primo ſignificationem retinet. vt deduco. Secūdo ſ̄cat deorſum. vt demitto deſcendo. Tertio eſt intentiua. vt deamo deprimo dedo. Quarto priuatiua. vt demens deſperatus deſum.

¶ Di et dis ſ̄cationē ſeparatiuā habēt et aliqñ diſtributiuā. Dis cōponit̄ cū dictionib9 incipiētib9 ab his lr̄is. c p s t et i cōſonāte. vt diſcedo. diſpono diſſentio diſtraho diſiūgo. Di iungit̄ dictionibus a reliquis cōſonantibus incipiētibus. vt diduco dimoueo dirumpo.

¶ E tam in appoſitiōe q̄ in cōpoſitiōe ante has litteras poni ſolet. b. d. g l. m. n. r. ⁊ añ v. et i ꝯſonātes. vt ebibo. edoceo. egero. eluceo. emergo. eneco eripio. euado. eijcio. Ex vō ante reliq̄s. vt excedo effero i q̊ ⁊ ſilib9 x in f cō

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

mutat euphonie cauſa.exhorreo.expello.exquiro.exequoꝛ.vbi ſ abijcit. nō
poſt x ſ ſcribi nō debet.extrudo.exangeo.exeo.exigo.exoꝛo.exuro. Et in cō
poſitiōe ꝓuatiua eſt aliqñ.vt eneruis enodis. Mō intētiua.vt enarro. ene
co. Modo ꝓ extra ponit.vt educo.elimino.Ex itidem aliqñ priuandi vim
habet.vt extirpo.expedio. Modo eſt intentiua.vt exoꝛo. efficio. Modo ꝓ
extra accipitur.vt excludo.exeo.
¶ In aliqñ ſimplicis ſui ſignificationē ſeruat.et ſ̄cat in loco.vt inſum.vel
ad locū.vt infero.Aliqñ eſt priuatiua.vt indoctus impiꝰ inuideo. Nōnūq̄
eſt intētiua.vt imprimo.incurſo.irrumpo.impugno. Nōnūq̄ etiā ſ̄t intra
vel intro.vt induco ingredioꝛ.Preterea aliqñ ſ̄cat ꝯtra.vt inſulto inuado
¶ Inter aperte notionis eſt.vt interpono.interſero.Aliqñ vim actiuā ha
bet.vt interturbo.interſoluo.nōnunq̄ mutat ſ̄catū.vt interficio.
¶ Ob ſignificat circū in cōpoſitione.vt obſideo obduco.ſignificat etiā ad
vt Obeo mortē.hoc eſt adeo mortē.Aliqñ mutat ſ̄cationē verbi.vt omitto
operio.Aliqñ ſignificat ꝯtra.vt obdo.obſto.oppono.
¶ Per ꝑmo ſ̄t valde.vt ꝑmagnū.ꝑgraue.ꝑplacet. Scd̄o in totū et vſq₃ in
finē.vt ꝑlego ꝑfero.Tertio ꝑ mediū.vt ꝑpluo ꝑluceo.ꝑfluo. Quarto i ma
lum accipit.et vel abnegat ſ̄cationē. vt ꝑfidus q̄ fidē violauit. Periurus
qui iuſiurandū fregit.vel immutat.vt perdo perimo.
¶ Poſt note ſignificationis eſt,vt poſtpono.
¶ Pre ꝑmo ſ̄t ante.vt p̄cedo p̄uenio.Scd̄o vehemēter auget. vt p̄diues.
p̄clarus.p̄luceo.Tertio nihil fere diuerſum facit a ſui ſimplicis ſ̄catiōe.vt
p̄ludo p̄morioꝛ.p̄cingo.Aliqñ ſ̄t ſup.autoꝛe Priſciano. vt p̄ſideo p̄fectus.
¶ Preter in cōpoſitione fere vltra ſignificat. vt p̄tereo p̄termitto.
¶ Pro in cōpoſitione aliqñ amplificādo ac palam faciēdo.ponit.vt ꝓſilio
ꝓrumpo ꝓuoco ꝓduco ꝓtrabo.Aliqñ habet vim priuandi.vt pꝛohibeo.
Sepe ꝓ poꝛro ſiue in longū ponit.vt ꝓtendo ꝓrogo ꝓmitto ꝓfugio ꝓſpi
cio.i.poꝛro vel longe aſpicio ſeu video.
¶ Re primo rurſus vel iterū ſignificat.vt renouo.rurſus nouū facio.rele
go.iterū lego. Scd̄o ſignificat retro vt reſpicio. repoſco. rem datā retro
poſco.repeto.retro peto.repono mihi appoſitā retro pono. Tertio ſignifi
cationē verbi cū quo ꝯponit ꝯtrariā facit.vt retego reuelo recludo. Quar
to ſ̄cationē verbi pꝛoꝛſus mutat.licet nō faciat cōtrariā.vt reſcio reſciſco.
Quinto eandē plane ſ̄cationē ſ̄uat.vt reſeco remaneo recōdo repꝛomitto
¶ Se ſignificationē habet ſeꝑatiuā.vt ſeduco ſeoꝛſu₃ duco.ſepono.ſeoꝛſu₃
pono.Cū noīe ꝯpoſitū etiā abnegatiuā habet ſ̄cationē.vt ſecurus
¶ Sub mō localem vim habet.vt ſubduco.modo diminutiuā.⁊ ſignificat
parū aut latēter.vt ſubrideo.ſubiraſcoꝛ.Aliqñ ſignificat ſurſu₃.vt ſubijcio
ſurſum iacio.Aliqñ infra.vt ſuppono.ſubmitto.
¶ Subter idē qd̄ ſub.vt ſubterfugio. latenter fugio,ſubtercipio, latenter
capio.ſubterlaboꝛ.ſubtus laboꝛ.
¶ Super note ſignificatiōis eſt.vt ſuperpono.
¶ Trans vel vltra vel ꝑ in cōpoſitiōe ſolet ſignificare,vt tranſfero.tranſ
poꝛto.tranſluceo.tranſeo.tranſgredioꝛ.Et aliqñ ns deponit.vt trado.tra
duco.traijcio.trano.tranato.
¶ Seruius in primū Enei.Prepoſitio in ꝯpoſitiōe aut ſuā vim retinet.vt
induco.aut mutat vltimā:vt ſufficio.aut perdit:vt coeo.
¶ Prepoſitiōes cōpoſite aut verba cū quibꝰ cōponunt coꝛrūpūt vt cōfa
cio.cōficio.aut ipſe coꝛrūpunt.vt adfero.affero.aut coꝛrūpūt et coꝛrūpunt
vt ſubcapio. ſuſcipio.
¶ Verba ſepe ex cōpluribus ſunt cōpoſite:vt recondo: recōfluo: ſuꝑaddo
cōſurgo.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Primi Ordinis.

Incipit Textus voluminis Primi.

AEſtimo ſignificat taxo conſidero ſiue — Manci.
Judico Ualla docet exiſtimo ſignificare
Aeſtimo remqꝫ prius. ſed poſt exiſtimo qualis
Hoc quicūqꝫ leget. ſi quis leget. eſtimet ante — Naſo
Compoſitum quo ſit tempore. quoqꝫ loco

¶ Aeſtimo. apprecio. Quāti eſtimas equū. Catullus. Rumoreſqꝫ ſenū ſeueriorū. oēs vnius eſtimem⁹ aſſis. Significat etiā cōſidero. Plini⁹ iunior Eſtima tu que vita mea ſit. cui requies in labore. in miſeria curiſqꝫ ſolatiū. Ab aeſtimo fit aeſtimatio. ⁊ aeſtimabilis. cui opponit ineſtimabilis. Dicit aūt aeſtimabile quod facile aeſtimari pōt. Ab ex et eſtimo. fit ꝯpoſitū exiſtimo. quod ſ̄cat puto. iudico. Accipit etiā ꝓ eſtimo. Terē. Haud exiſtimās quāto labore ſit partū. Hinc fit exiſtimatio. et fere ſemper paſſiue accipit. vt Cato eſt vir magne exiſtimationis. — Aeſtimo

Ambulo eo ſpacior notat et que ducis ab illo — Mur.
Aduerſus ciues immitis obambulat hoſtis
In teneris taurus formoſus obambulat herbis

¶ Ambulo. wandelen. offte ſpacieren. Hinc ambulacrū penultima ꝓducta eſt idē qđ ambulatio. Eſt etiā locus in quo ambulam⁹. Anteambulo. ante aliquē ambulo. Anteambulo nomē ſ̄cat eū qui ambulat ante dn̄m honoris gratia. Deambulo. ſpacior. Inambulo. idem. Prodeambulo lōge ſpacior. Terē. Prodeambulare huc libitū eſt. Obambulo. aduerſus alios ambulo. Significat etiam ſpacior. Ouid. In teneris taurus formoſus obambulat herbis. Nōnunq̄ circūeo. Boeti⁹. Ille tigris vt indica Tecta mitis obambulat. Perambulo. dorwandelen. Baptiſta. Dum nocte perambulat agros. Incidit in caſſes. Redambulo. iterum ambulo. — Ambulo.

Diligo fertur amo. cupio ſum captus amore — Mur.
Ualde amo dic adamo. notat obliquo ſed adhamo
Diligit hic leuiter. deamat vel amat vehementer — Manci.
Turpiter hic adamat. ſed honeſte vel reperitur
Nempe colo ſancte. ſed turpiter ac amo caſte
Pro reamo redamo dicunt. pro ſicqꝫ reire
Dico redire quidem. hinc vocalis hiatum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Compoſita Verborum

Ad procurandū quia littera d ſolet addi

Amo Amo.lyeffhebbē.et plus eſt q̄ diligo.Amo parētes.Eſt et̃ amo captꝰ ſum amore.et abſolute ponit̃.Terē.Oēs q̄ amāt grauiter vxorē ſibi dari ferūt. Baptiſta.Quiſquis amat ſeruit.ſequit̃ captiuꝰ amantē.Tertio ſ̃t cupio. vt Venus amat ocia.Aug.Quiſquis amat dictis abſentū rodere vitam. Hanc menſam vetitā nouerit eſſe ſibi.Ab amo fit amans quod modo eſt participiū.Tul.Sed nihil difficile amāti puto.Modo eſt nomē.⁊ ſ̃t eū q̄ amore captus eſt.Ouid.Juppiter ex alto periuria ridet amantū.Proper. Durius in terris nihil eſt quod viuat amāte.Amabilis.dignꝰ amari.Jnamabilis nō amabilis.Amor nomē quatuor modis accipit̃.Primo modo accipit̃ ꝓ honeſto amore.Cicero.Jncēſus ſum amore incredibiliū virtutū tuarū.Secūdo modo accipit̃ ꝓ turpi ac venereo amore.Ouid.Finem qui queris amori.Cedit amor rebus.res age tutus eris.Tertio mō accipit̃ ꝓ deo amoris filio veneris qui etiā cupido dicit̃.Jdem.Legerat huiꝰ amor nomen titulūq; libelli.Quarto modo accipit̃ ꝓ cupiditate.Jdē.Tpe creuit amor.qui nunc eſt ſummus habēdi.Amores aūt multitudinis numero plerūq; in malam partē accipimus.Boetius tū dixit.Hic ⁊ cōiugij ſacrū Caſtis nectit amoribus.et Cicero.Formā quidē ipſam et tāq̄ honeſti faciem vides.que ſi oculis cerneret̃.mirabiles amores.vt ait Plato.excitaret ſapientie.Adamo.i.amatorie amo.Accipit̃ a Cicerone ꝓ amo.Deamo valde amo.Peramo.valde vel vſq; ad finem amo.Redamo.rurſus amo. Subamo.parum vel latenter amo.

Accuſo notat in cauſam traho vel reprehendo

Mur. Excuſo purgo.renuo ſperno ve recuſo

Accuſare aliquem peccaſſe oſtendere ſignat

Man. Jncuſare tamen mores reprehendere dicunt

Talibus incuſat.greſſumq; ad menia tendit

Uirgilius. ¶Cauſor deponēs eſt.Cauſo vō barbarū.Cauſor.cauſam affero vel excuſationē adduco.Maro.Cauſando nr̃as in longū ducis amores.id eſt impedimēti cauſas afferēdo.

Cauſor. Accuſo ꝯponit̃ ex ad et cauſor.⁊ ſ̃cat in cauſam traho.hoc eſt apud iudices vl' aliū quēlibet aliquē peccaſſe oſtēdo.Paulꝰ accuſauit me furti.Significat etiā reprehēdo.Hieronymꝰ.Accuſare auaritiā et latro pōt.Excuſo.ontſchuldighen.Hinc excuſatio.Quū crimē ſatꝭ purgatū videt̃ dicimꝰ.Accipio excuſationē.Excuſo elegāter accipit̃ pro eo qđ eſt affero in excuſationē id quod mihi peccādi cauſam ꝓbuit.Politianꝰ Vulgare eſt.vt qui ſerius paulo ad amicorū lr̃as reſpōdeant.nimias occupationes ſuas excuſent.Jncuſo.reprehendo alterius mores et plerūq; cū querela.ꝙ ab illo iniuria ſim affectus.Maro.Quem nō incuſaui amens hominūve deumve.Recuſo.i.renuo.ſperno.Hieronymꝰ.Caput opertū linteo galeam recuſat.Priſcianus autē in libro decimo ſcribit hec eſſe compoſita a cuſo.quod dicit̃ frequētatiuū eſſe a cudo.

Mur. Altercor certor.contendo pugno notabit

Rhetoꝛ ait certo tecum.tibi certo poeta

¶Certo.contendo.pugno.Maro.Tu dic mecū quo pignoꝛe certes.Certamen.pugna.contentio.Naſo.Certamen pꝛemia magna mouent.Concerto.id eſt ſimul certo.Decerto.id eſt valde certo.Hic fit decertatio.Incerto.videť deductū ab incertus nomine.ꝛ ſcat incertum facio.Plautus.Longa dies meum incertat animū.id eſt memoꝛiam.ſic.Virg.Omnia fert etas animū quoqꝫ. Certo.

Qui citat hic in ius vocat.aut mouet incitat vꝛget

Excito ſtertentem.recito mea carmina doctis

Sollicitans agitat.oſtendit ſpemqꝫ metumqꝫ

¶Cito frequētatiuū eſt a cieo.et ſcat voco.Accipiť etiā ꝓ incito.pꝛouoco cōmoueo.Concito.cōmoueo.ad irā ꝓuoco.Excito.expergefacio.Significat etiā cōmoueo.incito ad aliquid faciendū.Señ.Palatū tuū fames excitet.nō ſapoꝛes.Ouid.Excitat auditoꝛ ſtudiū laudataqꝫ virtus.Creſcit.et immenſum gloꝛia calcar habet.Incito ꝓuoco.irrito.incendo.A quo incitatio.incitamē.incitamentū.incitabulū eiuſdē ſcationis.Gellius.Fomes atqꝫ incitabulū virtutis.Oſcito.quaſi os cito.gapen.Hinc oſcitatio.oꝛis extenſio.Percito.valde cito.Recito alta voce vt alij audiant pꝛonuncio.Sollicito.quaſi ſolo cito.ſcat inquieto.curā inijtio et ſolicitū facio.Accipitur ꝓ cōmoueo.agito.Maro.Sollicitant alij remis freta ceca.Suſcito excito.Poniť ꝓ viuifico.Chꝛiſtus lazarū ſuſcitauit. Cito.

Clamo vocifero verbum dic eſſe ſolutum

Si voco ſignificat.cum quarto conſtrue caſu

Declamat fictis qui cauſis accipit artem

Eſt ex aduerſo clamo rurſuſve reclamo

¶Clamo.vocifero.Maro.Et quū clamarē quo nūc ſe ꝓripit ille.Accipiť ꝓ voco.Naſo.Vix ſuperat fruſtra clamato ſepe parente.Acclamo.to ropē Conclamo.ſimul clamo.Conclamatū eſt ſcat actū eſt.Declamo fictā cauſam ago aut docēdi aut exercēdi ingenij gratia.Hinc declamatoꝛ et declamatio.Accipiť etiam pro eo qd̓ vulgus dicitur pꝛedico.Exclamo.ſublata voce clamo.Inclamo.clamādo repꝛehendo.Secūdo valde clamo vel clamoꝛē gemino.Occlamo aduerſus aliquē clamo.Perclamo.aſſidue clamo.Pꝛeclamo.ante clamo.Pꝛoclamo.ꝓcul clamo.denuncio.Reclamo.rurſus clamo.Eſt etiā ex aduerſo.clamo.Succlamo.ſubmurmuro Clamo.

Cōmodat ad tempus qui rem concedit habendam

Cōmodo ſi pꝛoſum.violis incōmodat auſter

Applico et adiungo dicunt accōmodo ferre

 Manci.

Cōmodo. ¶ Cōmodo alicuiꝰ regi vſum ad tꝑus cōcedo. id eſt do cōmodato ſcat. Ex aduerſo eſt accipio cōmodato. Accipiūꝰ aūt cōmodato q̄ eadem reſti-tuuntur. vt ſartaginē. ollā. cultrū. Mutuamur vo vel mutuamꝰ q̄ nō eadē reſtituunt. vt oleū. ſalem. acetū. Cōmodo etiā ꝯmodū facio. Cice. Cui ego quibuſcūqȝ rebꝰ potero libētiſſime cōmodabo. Accōmodo. adiūgo. appli-co. Incōmodo. abſum noceo.

Mur. Quod crepat hoc reſonat. deplorat. frangitur illud

Manci. Increpo dic alta voce et ſonitu reprehendo

Mur. Increpo valde crepo. diſcordo. diſcrepo dicit.

Crepo ¶ Crepo. violentū ſonū reddo. Ouid. Et crepet ī mediȷ laurꝰ aduſta focis Accipit ꝓ frāgor. vt caſtanea fauillis obruta. niſi priꝰ ſit inciſa crepat. Po-nit etiā ꝓ deploro. Plau. Qui crepat defunctū patrē. A crepo fit crepitꝰ q̄ eſt violētꝰ ſonꝰ ex īpulſu reſultās. Accipit etiā ꝓ turpi vētris ſonitu. Cō-crepo. ſil' crepo. ponit ꝓ crepo. Terē. Hoſtiū cōcrepuit. Diſcrepo diſſono diſcordo. Increpo. ſono. Ouid. Annuit alcides increpuitqȝ lyra. Eſt et' cū clamore reprehēdo et inſulto. Hinc freq̄ntatiuū increpito. Maro. Hoſtis amare qd increpitas mortēqȝ minaris. Percrepo. ꝑſono. Recrepo. rurſuȝ crepo. Scđo ſono. Catul. Leue tympanū remugit. caua cymbala recrepāt.

Mur. Qui iacet. ille cubat. cubat egro corpore languens

Manci. Concumbit violat. procumbit numen adorans

Decumbit plorans. incumbit et heret. et inflat

Excubat in caſtris homo peruigil. incubat ales

Occumbit moritur. victus ſuccumbere fertur

Succubat et ſcortum. ſed diſcumbunt comedentes

Mur.

Cubo ¶ Cubo iaceo. accipit ſepe ꝓ eo qđ eſt iaceo ī lecto. Tibul. Quā iuuat im-mitis vētos audire cubantē. Ponit etiā ꝓ egroto. Naſo. Hec cubat. ille valet Cubile lectꝰ. Eſt et' locꝰ vbi fere cubāt. Cōpoſita a cubo ſūt ꝑme cō-iugatiōis vl' tertie m lr̄a aſſumpta. vt accubo vel accūbo. recubo vl' recūbo Accūbo. adiaceo vl' aſſideo mēſe. Maro. Tu das epulis accūbere diuū. Cō-cubo. cōq̄eſco. cōdormio. Cōcūbo. coeo. hic fit ꝯcubina. Decūbo vl' decubo deorſū cubo. Diſcūbo vl' diſcubo. comedo. Excubo. vigilo. Ouid. Excubuit clauſam. ſeruꝰ. vt ante domū. Hic excubie. diurne vl' nocturne vigilie. Ex-cubitor ales gallꝰ dr̄. Maro. Excubitorqȝ diē cātu ꝑdixerat ales. Incūbo. toto pectore alicui rei inſiſto. vt incūbo remis. incūbo ſtudiȷs lr̄aꝝ. Dr̄ etiā incūbo ꝓ eo qđ eſt ſup aliq̄d iaceo vel inhereo. Maro. Incūbēs tereti dā-mon ſic cepit oliue. Incubare ꝓprie dicunt hi q̄ dormiūt ad accipiēda re-ſpōſa. Plau. Naqȝ incubare te ſatius fuerat ioui. Accipit etiā ꝓ incumbo. Martial'. Largiris nihil incubaſqȝ gaze. Hinc ⁊ gallina dr̄ ouis incubare Preterea ꝓ coeo accipit. vnde incubi dicti ſūt. Occubo vl' occūbo. morior Procūbo. ꝓſternor. cado. Maro. Propter aque riuū viridi ꝓcūbit ī herba.

Primi Ordinis.

Recubo vel recſibo.iaceo.Secubo.ſeorſum cubo vel ſolus cubo. Naſo.
Secubat in vacuo ſola puella toro.Succūbo.ſubijcior.vincor.Succubo.
ineor.Thais ſuccubat carnifici.Jnde ſuccubi dicti ſunt.

Nos damus ad tempus rem.perpetuoq́ʒ dicamus

Prima dico breuiat producit tertia dico

Amoueo.priuo dic abdico.ſiue repello

¶Dico do in alicui⁹ obſequiū|offero.cōſecro.Cice.Galbū quanti faciam Dico.
quāqʒ me totū ei dicauerim:ex ipſo ſcies.Abdico media correpta. ex fami
lia abijcio.Capit̄ ꝓ amoueo.repello.Terē.Chremes recuſat nuptias. ge
nerū abdicat.Capit̄ etiā ꝓ priuo.vt Paulus abdicauit ſe magiſtratu.De
dico.dico.cōſecro.Jndico.oſtēdo.Jndex q̄ indicat.Eſt etiā ſecūdus in ma
nu digit⁹.quia per eū res indicam⁹.Jndiciū.demōſtratio. Judico quaſi
ius dico.Videt̄ eī deductū a ius nomine.et dico tertie cōiugatiōis.Pre
dico.dico.celebro.diuulgo.Tull.Deforme etiā eſt de ſeipſo ꝑdicare. falſa
ꝑſertim et cum irriſione audientiū imitari militē glorioſum.

Dat donat tradit facit.aſcribit loquiturq́ʒ

Si do cum circum peſſum venumq́ʒ ſatiſq́ʒ

Componis.primi flexus manet a breuiando

Cetera cōpoſita immutat tibi tertia forma

Adiungens addo.remouens oculis tamen abdo

Amittens perdo.cum cedo.deſtruo perdo

Aedo quaſi extra do pario.loquor et manifeſto Man.

¶Do.gheuen.Martialis.Dedec⁹ eſt ſemꝑ ſumere.nilqʒ dare.Dedi paulo Do
lr̄as ad parētes.Ponit̄ ꝓ facio.Boe.Stabuliſqʒ manēs das cūcta moue
ri.Nōnunq̄ ꝓ dico.Maro.Sed tamē iſte deus qui ſit da Tityre nobis.
Preterea ꝓ aſcribo.vt dat̄ tibi laudi.dat̄ crimini.Dare penā.eſt pati penā
Dare fidē.eſt aliquid ſancte ꝓmittere.Virgi.Accipe daqʒ fidē.Dare veniā
ignoſcere.Naſo.Da veniā vicio mitis amice meo.Dare v̄ba. wort gheuē.
Jdē.Quū dare nō poſſem munera.verba dabā.Accipit̄ plerūqʒ ꝓ decipe.
vt ſenib⁹ dare v̄ba eſt difficile.Cōpoſita a do ſunt tertie cōiugatiōis.p̄ter
quatuor.circūdo.peſſundo.ſatiſdo et venūdo.q̄ licet ſint prime a tn̄ corrī
piūt in penultima infinitiui.quēadmodū et ſuū ſimplex. Abdo recōdo oc
culo.Tibul.Quum tenues hamos abdidit ante cibus.Addo. to gheuen.
Terē.q̄ iniqne cōparatū eſt.hi q̄ min⁹ habēt vt ſemꝑ aliqd addāt diuitio
rib⁹.Hinc fit ſuꝑaddo.Circūdo.ommedoen.Circūda capiti coronā.Ac
cipit̄ ꝓ obſideo.Cōdo occulo.Hinc abſcōdo et recōdo. Scdo ſ̄cat finio.
Hora.Cōdit quiſqʒ diē collib⁹ in ſuis.Tertio.cōſtruo.facio.Rhomulus
cōdidit Rhomā.Quarto.cōgrego.repono.Pli.Formice cōdūt eſtate fru
ctus quib⁹ hyeme fruant̄.Quinto accipit̄ ꝓ ſepelio.Hinc cōditoriū.ſepul
chrū.Dedo.in alterius poteſtatē do.Oppidū deditū eſt hoſtibus.Ponitur

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

etiã ꝑ do. Hinc deditus. vt deditus ludo. deditus vxori. Aedo ſcribit per ae diphthongõ. ad differentiã edo verbi anomali. et ſignificat extra do ſeu mitto. Vnde edere librũ nõ eſt cõponere. ſed emittere in publicũ. ⁊ populo legendũ dare. Martia. Quũ tua nõ edas. carpis mea carmina leli. Carpere vel noli noſtra. vel ede tua. Scðo ſignificat dico vel manifeſto. Sene. Ede quid potes noui. Tertio ſignificat pario. Juuenalis. Si mulier vitulũ. vel ſi bos ederet agnũ. Editus nomẽ idẽ eſt qð alitus. Jndo impono Natura nobis virtutũ ſemina indidit. Obdo. oppono vel ꝯtra do. Terẽ. Anus obdit foribꝰ peſſulum. Perdo. amitto. Naſo. Sic ne ꝑdiderit non ceſſat ꝑdere luſor. Secũdo: occido. Terẽ. Dij te perdãt. Homo ꝑditus dr qui interijt vicijs. et recuperari nõ põt. Mores ꝑditi dicunt pernicioſi. A perdo fit deperdo. Peſſundo. opprimo. Predo. pre alijs dono. Paulus eſt virtutibꝰ p̃ditus. i. decoratꝰ vel pre alijs imbutꝰ. Prodo. verraden. Hinc ꝓditor. Secũdo manifeſto. Naſo. Heu ꝙ difficile ẽ crimẽ nõ ꝓdere vultu Tertio. trado. Saluſtius. Anteꝙ arcẽ ꝓderet hoſtibus. Quarto. porro. hoc eſt lõge do et ꝓpago. Maro. Jtaliã regeret. genꝰ. alto a ſanguine teucri. Proderet. Prodere memorie eſt lr̃is mãdare vel ſcribere. Reddo ex re et do. d lr̃a cauſa euphonie interpoſita. primo ſignificat reſtituo. Martial. Que tua ſunt tibi habe. que mea redde mihi. Scðo facio. vt Reddam te doctũ. Tertio do vel ſoluo. Maro. An mihi cãtãdo virtꝰ nõ redderet ille. Quẽ mea carminibꝰ meruiſſet phiſtula caprũ. Satiſdo. ſatiſfacio. Scðo. fide iubeo. Subdo. ſubijcio. ſignificat ſubiũgo. Fabius. His dictis ⁊ alia ſubdidit. Trado ex trans ⁊ do. ſignificat ouergheuen. offleueren. Martia. Ardua res hec eſt opibus nõ tradere mores. Venũdo vel vẽdo ꝑ ſyncopẽ. verkopen. Cice. Quid eſt ſtultius ꝙ vẽditorem eius rei quã vendat vicia narrare. Hinc vendibile. quod facile vendit. et inuendibile: qð non facile vendit. Plau. Jnuendibili merce oportet vltro emptorẽ adducere.

Mur. Dono tibi librum. te paruo munere dono

Condono tribuens crimen condono remittens

Dono ¶ Dono. in munus do. et regit dtm̃ cũ actõ. Petrus donauit mihi Buccolica Virgilij. Scðo ſignificat begauen. et regit actm̃ cũ abltõ. Maro. Hac te nos fragili donabimꝰ ante cicuta. Donatiuũ dr munꝰ qð a principe ſiue imꝑatore donat. Donũ honoriũ qð dat patrono. Cõdono. ſimul dono. Ponitur ꝓ ignoſco. Predono. ante dono. Redono. remunero.

Jnflo tumefacio flatu diſturboꝗ difflo

Flanſqꝫ ſimul conflo. conuerto. fabrico. cogo

Flo ¶ Flo. ſpiro. blaſen. Hinc flatus ſpũs vel vẽtus. Flo etiã ꝓ afflo ponitur. Naſo. Dũ flauit velis aura ſecũda meis. Afflo. aſpiro. Circũflo. vndiqꝫ ſpiro. Cõflo. ſil' flo. Szcat etiã ſufflo. Accipit ꝓ ſigno. Hinc dr pecunia cõflata hoc ẽ ſigta. qr hoc nõ fit niſi cõflato igni. Eadẽ rõne ponit ꝓ fabrico cõuerto. Maro. Et curue rigidũ falces cõflant in enſem. Preterea accipit ꝓ cõtraho. cogo. Lucretiꝰ. Sanguine ciuili rem cõflant diuitiaſqꝫ. Cõduplicãt auidi. Hinc dicimꝰ. ꝯflatũ es alienũ. hoc eſt ꝯtractũ debitũ. Difflo. flatu diſturbo. Plau. Cuius tu legiões difflauiſti ſpũ: Efflo. extra ſpiro. emitto. Hic dicimꝰ efflare animã ꝓ expirare. Jnflo. turgefacio. vpblaſen. Maro.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Primi Ordinis.

Cur nō mopſe boni qm̄ cōuenimus ambo. Tu calamos inflare leues. ego dicere verſus. Perflo. valde flo ſiue aſſidue flo. ſ̄cat etiā ꝑ aliqͩ flo. Naſo. Perflant altiſſima vēti. Reflo. retro ſpiro vel rurſus ſpiro. Sufflo. blaſen.

Alloquor eſt affor. ſed denotat eloquor effor

Ante loquor prefor. dic atqꝫ proemior eſſe

¶ For faris deponēs verbū eſt. cuiꝰ ꝑma pſona nō eſt in vſu et ſ̄t loq̄. Hic fato frequētatiuū qd̄ ſ̄cat multa loqui. ſed nō eſt in vſu. a q̊ quidā dicūt cō poſita eſſe refuto et cōfuto q̄ ſ̄cāt redarguere ea q̄ ab aduerſario dicta ſunt Affor alloquor. Maro. Hos ego digrediens lachrymis affabar arboris. Effor. eloquor. Sen̄. Effare fido pectore arcana occultā. Interfor. interloquor. Pli. Et quē interfari nefas eſſet. Prefor. ꝑloquor. hic ꝑfatio. exordiū ſiue ꝓemiū. Prefor etiā ſ̄cat ꝑ quandā veluti ꝑfationē id qd̄ dicturꝰ ſum indico: vel remedijs quibuſdā ꝑmunio Alij dicūt ꝑfor ſ̄cat aliud ore ꝓfero aliud in mēte habeo. Hinc ꝑfanda dicunt̄ turpia ꝙ ea ſcꝫ prefari oporteat. In prefando ſolemus his verbis vti. Si licet dicere. Si cōmemorare fas eſt. Qd̄ dictu quoqꝫ fedum eſt. Sit venia dicto. Honor ſit auribus veſtris Et alijs id genus. Profor. quaſi porro for ꝑdico vel loquor — For

Qui generat gignit. genus augens progeneratqꝫ

Degenerat quiſquis a nobilitate recedit

¶ Genero. gigno. Cōgenero. ſocio adiūgo. Actius. Nunc em̄ tibi cōgenerat affinitas. Degenero a generis nobilitate deſciſco. Seruius aūt ſcribit degenero mō ſ̄care in peius verti. Virg. Poma q̄ degenerāt ſuccos oblita priores. Alias in melius verti. Ingenero. in aliquo genero. Tull̄. In tāta animantiū varietate homini vt ſoli cupiditas ingeneraret̄ cognitionis et ſciētie. Progenero ꝓ gigno. generationē ꝓduco. Horatius. Nec imbellē feroces ꝓgenerāt aquile columbā. Regenero. rurſus genero. — Genero

A grego cōpoſitum ſit congrego colligo cogo

Separo ſepono cum diſgrego ſegrego dicit

¶ Grego nō eſt in vſu. Abgrego amoueo et quaſi grege duco. Aggrego. adiungitur. addo. et quaſi in gregē adduco. Cōgrego. vergaderen. Cicero. Pares cum paribus veteri ꝓuerbio facillime cōgregant̄. Diſgrego. ſeparo. diſiungo. Segrego. idem ſignificat. Chriſtus in die extremi iudicij hedos ab agnis ſegregaturus eſt. — Grego

Abiuro iurando nego. ſed deiero ſancte

Juro notat. fallendi animo ſit peiero iuro

Allicit adiurat cantu. iuratqꝫ negando

Coniuro conſpiro. ſed exiuro bene iuro

¶ Juro. ſweren. Hinc iuramentū qd̄ ⁊ iuſiurandū dr̄. Abiuro rem creditā cū iuramēto nego, ⁊ apud me retineo. Plau. Qui abiurāt ſi qͩ creditū eſt. — Juro.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Adiuro idē eſt quod iuro et fere ſemꝑ negatiue ponit. Terē. Adiurat ſe nō poſſe apud nos abſente Pāphilo durare. Eſt etiā incātatiōib⁹ qbuſdā demones allicio. germanice. beſweren. hoc grece dr exorcizo. Exorcizatio vel exorciſm⁹ adiuratio. Cōiuro. ꝯſpiro. Deiero media correpta. ſctē ac vehemēter iuro. Deiur⁹. q̄ ſctē iurauit. Deiuriū. ſctm̄ iuſiurādū. Eiuro ẽt id qđ deſideratꝫ nō poſſe ꝑſtari. Plau. Eiurauit militiā. Exiuro. deiero. Idē. Exiurasti mihi te duxiſſe ꝑ iocū. Peiero media correpta. iuramētū infrigo vel ꝯ iuramētū facio vl aio fallēdi iuro. Martia. Iurat capillos eē q̄s emit ſuos fabula. nūq̄d paule peierat. Hic ꝑiur⁹. q̄ violauit iuramētū ſiue peierauit. Et ꝑiuriū. violatio iuramēti. Preiuro. ante alios iuro.

Flumine purgo lauo. ſimul et rigo ſignificabit

A luo compoſitis deducta videtur origo

A lauo deduci defendit ſignificatum

Alluo tango madefaciens. dic abluo purgo

Preluit ante lauans. porro lauo proluo ſignat

Lauo. ¶ Lauo. waſchē. Hic lot⁹. gewaſchē. Illot⁹ nō lot⁹. Scđo rigo madefacio Inuēit etꝫ ẽtie ꝯiugatōis. Hora. Phebe q̄ xantho lauis amne crines Hic ꝯpoſita ei⁹ ẽtie ꝯiuga. ſūt ⁊ a deponūt. Abluo. aq̄ purgo. Alluo lauo. Scđo madefacio. Curti⁹. Montē leniter alluit ꝑteriēs amnis Circūluo. vndiqꝫ lauo. Colluo. ſil' lauo: ⁊ fere ad os ad ea q̄ i ore ſūt ꝑtinet. Delauo. vl deluo lauo ẽt etꝫ madefaciēdo aliq̄d deleo. Varro. Oborteqꝫ īterlegēdū lachryme lras deluebāt. Diluo. lauo. purgo. Sap. Corde dole. crimē diluit oē dolor. Eluo. lauo ſeu lauādo exhaurio. Hic helluōes dr̄ voraces ⁊ ꝓdigi. Illuo int⁹ lauo. ſiue lauo. Interluo. ꝑ mediū lauo. Pli. Mediū cāpū leui murmure rut⁹ interluit. Perluo vl pelluo. ꝑfecte lauo. Polluo. inq̄no. Preluo. ante lauo. Proluo. amplitꝫ lauo. Perſi⁹. Nec fonte labra ꝓlui caballino. Maro Et pleno ſe ꝓluit auro. Reluo. rurſus lauo.

Manci. Qui mittit legat. legat teſtādo relinquēs

Mur. Admouet ad. mandat de. con ſimul ab remouetqꝫ

Lego ¶ Lego. mitto hoiem. vt Rex legauit oratorē ſuū ad ſummū pōtificē. Hinc legat⁹. Sꝫcat etꝫ do teſtamēto. Ablego. wechſenden. Plau. Adoleſcētē hinc ablegauit. Allego. to ſenden. Accipitꝫ ꝓ eo qđ eſt aliq̄d ad ꝓbandū adduco Pruden. Allegat morē veterū nil dulci⁹ eſſe affirmat ſolitꝫ. Collego. ſimul lego. Delego. mādo. ꝯmitto. Relego. verſendē. verſchicken. Sꝫcat etiā res mitto. Pli. in ꝑmo capite ſeptimi lib. Nec tn̄ ego in pleriſqꝫ eoꝝ obſtringā fidē meā potiuſqꝫ ad autores relegabo. q̄ de dubijs rogentꝫ omnibus.

Exonero ſuſtollo leuo. cōplanoqꝫ leuo

Vel polio. ſano leuabis vt aſpera cultu

Alleuat hic lapſum. miſerum bonus alleuat ille

Eleuat extenuat. releuo recreare notabit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

¶ Leuo.ſuſtollo.vt vētus leuat puluerē.Ft etiā verlichtē Maro.Ego hoc Leuo
te faſce leuabo.Aliqñ pmā ſyllabā pducit et ſt polio.lene facio.Hora.Ni
mis aſpa ſano leuabis cultu.Alleuo media correpta.ophebē.Quītilian⁹.
Moī in aquā lapſo atꝫ vt alleuaret orāti.Jnde p trāſlationē ad qlitatē for
tune referri ſolet Eleuo.īminuo ⁊ extenuo.Ft etꝰ ſuſtollo.Plau.Capedū la
pidē hūc atqꝫ eleua.Releuo.pene idē qđ leuo.Ouid.Et releuāt multo pec
tora ſicca mero.Cice.Multiſqꝫ oppſſum miſerijs releuaui.Subleuo.auxi
liū defenſioneqꝫ pſto.Ponit interdū p alleuo.Suetoni⁹.Dūqꝫ ſurgit ac ni
tit inter manus ſubleuantiū extinctus eſt.

Mandat cōmittens.mandit qui conficit ore

Committo fertur cōmendo.ſit quoqꝫ laudo

Mādo.beuelen.Plini⁹ iunior.Etꝰ ſi filiū haberē tibi mādarē. Mādo ſtie Mando
piugatōis.dētib⁹ cōtero.Cōmēdo.pmitto.Szcat etꝰ laudo.Martia.Sic
ſpoliatricē pmēdat faſt⁹ amicā.Cice.Multꝰ a vbis i ſenatu pmēdat⁹.Hic
pmēdaticiā eplam dicim⁹.qua pmēdat aliqs apud amicū.Demādo.mādo
Emando.filiū vel aliū quēpiā vel ſalutis vel educationis cauſa in aliquā
regionē mitto.Premando.ante mando.Remando.rurſum mando.

Migro domum muto.remigroqꝫ reuertor in illam

Tranſmigro ſi muto cum regione domum

¶ Migro.domiciliū muto ⁊ alio me ad habitandū cōfero.Virg.Veteres Migro
migrare coloni.Migro ab hac vita.ſcat morior.Tull.Anteqꝫ ex hac vita
migro.Cōmigro media correpta.ſimul migro.Demigro.migro.Emigro.
idē.Jmmigro.in domū aliā migro.Remigro.in priſtinū domiciliū reuer-
tor.Submigro.latēter migro.Tranſmigro.in locū magis remotū migro.

Dic vario muto.mutus ſum muteo ſignat

Eſt mutire loqui.cōmuto verbaqꝫ certo

¶ Muto.verwandelē.Hora.Celū nō animū mutāt q trans mare currūt. Muto
Muta aureū argēteis.weſſel mir einē guldē.Cōmuto.ſimul mutuo.Cō-
mutare verba.litigare.iurgari.Meretricib⁹ verba cōmutātibus emergit
oīs turpitudo.Demuto.valde muto.Jmmuto.idē.Permuto.idē.Clau-
dianus.Permutat nauita merces.Premuto.ante muto.Remuto.rurſum
muto.Submuto.parū vel latēter muto.Tranſmuto.vnū in aliud muto.

Eſt iteratiue primaqꝫ breui nato forme

Enatat euadens.tranat ſuperanſqꝫ natando

¶ Nato freqntatiuū a no.ſwemmē.Adnato media breui.allabor natādo. Nato
Circūnato notū ē.Connato.ſil'nato.Enato.natādo euado.Hora.Si fra-
ctis enatat expes nauib⁹.Jnnato.inſwemmē.Naſo.Aſpicis vt ſūma cor-
tex leuis innatat vnda.Obnato.aduerſum nato.Pernato.vſqꝫ nato.Pre-
nato.añ nato.Renato vł reno.rurſus nato vł natādo reuerto.Ouid.Nul
laqꝫ p ſtygias vmbra renauit aquas.Subnato.latēter nato.Supnato.ſup
vndas ſto.nō mergor.Trano vł trāſno.Tranato vel tranſnato.natando
tranſeo.Maro.Et magnos crebri tranſnauimus amnes.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Nuncio ſignifico pronuncio profero fertur

Nuncio ſignificat. vel ſperno renuncio verbum

Nuncio ¶ Nuncio. ſignifico. Nuncius qui nunciat et res que nũciatur. quod etiã nuncium dicitur. licet Valla repugnet. Annuncio. nuncio. Denuncio. futurum aliquid nuncio. et fere ſemper accipitur in malam partem. Maro. Triſtes denunciat iras. Enuncio. ſignifico. Plinius minor. Vtqꝫ breuiter quod ſentio enũciem. Obnuncio. malam rem nuncio. Prenuncio. ante nuncio. Pronuncio. profero. ſignificat etiam decerno. iubeo. Iudex ꝓnũciauit ſententiam. Renuncio. nuncio. ſignificat etiam renuo. ſperno. Hieronymus Vtinam qđ renunciamus ſeculo, voluntas ſit non neceſſitas.

Oro ſit ore precor. rogo, vel peto. rhetor et orat

Exorat quiſquis orando conſequitur rem

Oro ¶ Oro. ore precor. Iuuenalis. Orandũ eſt vt ſit mens ſana in corpore ſano Significat etiam peto. vt oro pacem. Orator. rhetor. i. actor. cauſarum. Nam veteres etiam oro pro ago poſuerunt. Orator etiam dicitur legatus. Maro. Centũ oratores aderant ex vrbe latina. Oratio. deprecatio. Oratio dñica cuius author eſt Chriſtus. Secũdo oratio eſt ſermo. Tertio eſt ordinatio dictionum congruam ſententiã perfectamqꝫ demonſtrans. Quarto ſignificat orationem rhetoricam. vt ſunt orationes. M. Tullij Ciceronis. Adoro, colo. et fit adoratio potius mente ꝙ ſermone. Dicitur tamẽ adorare etiã de brutis. nam elephanti ſolem adorare dicuntur. Deoro quidam vſurpãt pro peroro. Exoro, orando induco vel impetro. Terentius. Nequeo exorare vt maneat. Idem. Gnatam vt det oro. vixqꝫ id exoro. Exorabilis. qui facile exoratur. Peroro. orationem concludo. Hinc peroratio. Suboro. latenter oro. Suborno ſignificat latenter inſtruo. heymelick to maken. Auſonius. Signatamqꝫ ad te epiſtolam miſi ne ſubornatum diceres tabellarium. ſi ad te ſine ſigni fide veniret.

Apparo cum quadam pompa. ſed preparo in vſum

Comparat inſtituit. confert. adquirit. emitqꝫ

Perpero depravo. propero. feſtino. parove

Paro ¶ Paro. bereyden. Cice. Opipare paratum erat conuiuium, Equiparo. equa imitor. Apparo. toreyden. Hinc apparatus. Cõparo. paro. inſtituo. Teren. An potius ita me comparem non perpeti meretricum cõtumelias ſignificat etiam confero. gelyken. Item adquiro. Tullius. Omnis autoritas philoſophie conſiſtit in beata vita cõparãda. Preterea ſignificat emo vt cõparaui equum ſex aureis. Diſparo. ſeparo. Varro. Conuocat omnes bonos a malis diſparat. Hinc logici diſparata vocãt quorum eſſentie ſeparate ſunt et diuerſe. Impero. gebyeden. Plau. Faciendum id nobis qđ parentes imperant. Perpero. deprauo. quaſi nimis exacte paro. Preparo. ante paro. Propero. feſtino. ſignificat etiã porro paro. Hora. Indignoqꝫ pecuniam heredi properat. Reparo. reficio. recreo. Somnus reparat nos labori. Separo. diuido. diſtraho. Supparo. latenter paro,

Patro procumbo, patro finio perficioqꝫ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Expatro conſumo notat. impetro dic adipiſcor
¶ Patro. operā liber do. Nūc frequētius ſt finio. pficio ⁊ in malā partē Patro
capit. Terē. Poſt tam fedū facinus patratū. Expatro. pdigo. cōſumo. Po-
licianus. Vno expatrauit patrimoniū dic. Impetro. verkrygen. Perpetro
patro. Plau. Nam cur nō ego id ppetrē qd cepi. i. pficiā. Propetro. quaſi
porro. hoc eſt longe patro. ſcat mando aliquid perfici.

Applicat adiungens. circumplicat vndiqꝫ nectens

Explicat extendens. inuoluo ſed implico fertur.

Supplico ſimpliciter rogo. replico ſoluo reſumo
¶ Plico. necto et veluti rugas facio. volden. Applico. adiungo. annecto. Plico
circūplico. circūnecto. Cōplico. ſimul plico. connecto. Nondum cōplicaui
epl'am. Explico. extēdo emitto. Martialis de pauone. Miraris quotiens
gemmantes explicat alas. Implico. inuoluo. innecto. Plau. Nec meretrix
miris me implicauit modis. Replico diſſoluo vel rurſus explico. Hiero.
Nec et ipſe intelligis quos animo replicem. Supplico. rogo. pcor. Sup-
plicatio dicit quā pceſſionē vocant. nōnunq̄ dicit rogatio.

Explorat clamans inquirens comperienſqꝫ

Explorat ſiccans humores elicienſqꝫ

Inuocat implorat deus implorandus vbiqꝫ
¶ Ploro. fleo. ponit p defleo. Iuuena. Plorat lachrymis amiſſa pecunia
veris. Cōploro. ſil' ploro. Deploro. defleo Exploro. plorādo exclamo. Var- Ploro.
ro gemit. explorat. turbā oēm cōcitat. ſt etiā inqno. Itē cōperio. Hinc ex-
ploratꝰ. cōpertus. Cice. Quis eſt tam ſtultus q̄uis adoleſcens. cui ſit ex-
ploratū ſe ad veſperū eſſe victurū. Interdū ſcat ſicco ⁊ humorē extraho.
Maro. Et ſuſpēſa focis exploret robora fumus. Imploro. inuoco. Hora.
Implorauit opes hominis frenumqꝫ recepit.

Apportans affert. aſportans tollit et aufert

Suffero ſupporto. ſeporto porto deorſum

Transueho tranſporto. merces trans flumina porto
¶ Porto. gero. Propꝫtiꝰ. Haud vllas portabis opes acherōtis ad vndas Porto
Abſporto vl' aſporto. tollo. remoueo. Aſporta hinc matellā. Apporto. affe-
ro. Cōporto. ſil' porto vel cōgrego. Deporto. de loco porto. Diſporto. in di-
uerſa loca porto. Exporto. effero. Importo. īfero. Reporto. refero. reduco.
Seporto. ſeorſuꝫ porto. Supporto. ſuffero. Trāſporto. trāſueho. trās ali-
q̄d porto. Virg. Nec rauca fluēta. Trāſportare. priꝰ q̄ ſedibꝰ oſſa quierūt

Eſt medium verbum precor. apprecor imprecor inde

Deprecor eſt valde precor aut auerto precando

¶ Precor. oro. bydden. Bene pcor. bonā fortunā alicui opto. Male precor,
opto malam fortunam. Apprecor. precor. inuoco, Comprecor. ſimul pcor, Precor,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Deprecor.mõ ꝑcat valde precor. Modo ꝑcando auerto.hoc eſt ꝑcor ne qđ fiat.Ouid. Sepe ꝑcor mortẽ.mortem quoq₃ deprecor idẽ. Imprecor.male precor. Petrus imprecat tibi mortẽ. Nõnunq̃ ꝑcat bene precor

Impetit impugnans.oppugnans vincere tentat

Expugnans vincit pugnando.repugno reſiſto

Pugno ¶ Pugno.kyuen. ſtryden. Pugna ꝓ patria.pugna ꝓliũ. Pugnus.manus clauſa.Cõpugno.ſil'pugno.Depugno.pugno.Expugno.pugnãdo vinco. Rex expugnauit vrbẽ.Impugno.impeto.aduerſor.cõfuto.Oppugno.pu-gnando vincere ꝯtẽdo.Perpugno.aſſidue pugno. Prepugno.añ pugno. Propugno.aduerſus pugnãtes pugno ſiue pugnãdo reſiſto. Propugna-cula dicunt poſt q̃ ꝓpugnãdo ꝯſiſtim⁹.Repugno.reſiſto,refragor.rebello.

Manci. Qui putat incidit.putat et qui mente reuoluit

Deputat aſcribit.diſcepto diſputo fertur

Mur. Cogito dic reputo ſeu computo ſignificare

Puto ¶ Puto.ſupfluũ reſeco. Hinc vites putari dicunt. Putamina appellantur ſarmẽta ⁊ cortices.p metaphorã puto ꝑt cogito. Terẽ. Recte putas.ꝑt etiã ꝯfero.colligo. Plau. Putat ratio cũ argẽtario. Amputo. circũdo. abſcido. Señ. Suſpecta ne ſint longa colloq₃ amputa. Cõputo.ſil'puto. Deputo. deſtino.aſcribo. Diſputo.diſcepto.diſſero. Hieroñ. Plen⁹ venter facile de ieiunijs diſputat. Exputo.diligẽter puto. Imputo.ĩpono.ĩpingo. Fabius Imputas nob ꝓpicios vẽtos ⁊ ſecũdũ mare Szcat et' adnumero.ꝯputo. Preputo.ꝑcido Reputare.ſecũ cogitare ſeu recogitare. Boe. Cũ hec mecũ tacitus ipſe reputarẽ. Significat etiã cõputo. Vlpianus. Sumptus litis tutor reputabit. Supputo.latenter puto ſeu numero.

Si rogat addideris con congregat.e dat.in infert

De minuit.ſub ſubſtituit.pro protrahit. inter

Querit.pre ſuperat.ab deſtruit atq₃ ſuperbit

Abrogat hic legi penitus legem remouendo

Man. Derogat ille tamen legi quum pars remoueatur

Rogo, ¶ Rogo.oro. Martia. Nũq̃ diuitias deos rogaui. Rogo.ĩterrogo. Terẽ. Accedo ad pediſſequas.q̃ ſit rogo. Rogo.ſtatuo. Lucretius de Athenis. Et recreauerũt vitã.legeſq₃ rogarũt. Rogito.frequẽter rogo. Abrogo.in-fringo.penit⁹ tollo. Lex eſt abrogata. Arrogo.aſſumo. attribuo . et ĩ malã partẽ accipit. Dicit eñi arrogãs q ſibi pl⁹ aſſumit ⁊ attribuit q̃ deceat. Ar rogo idẽ ꝑt ĩ filiũ ac familiã mihi aſciſco. Corrogo.cogo. ꝯgrego. Petrus mlta ligna corrogauit. Derogo.detraho.minuo. Erogo.do ſeu expẽdo ro-gatori.Irrogo.ĩpono.ĩfligo. Plau. Irrogabo multã vt mihi cẽas decẽ meo arbitratu dẽt. Hora. Adſit Regl'a pctis q̃ pẽas irroget eq̃s. Introgo.ſciſ citor. Obrogo.ꝓor' leg' ĩfirmãde gr̃a aliã fero Prerogo.ꝑfero ſeu añ ĩpẽdo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Hinc ꝓrogatiua ꝓlatio ⁊ ꝓuilegiū. Prorogo differo. Plau. Spes ꝓrogat militi in aliū die. Subrogo. vel ſurrogo. ſufficio et in locū alteri⁹ ſubſtituo Quintilian⁹. Cū defuncto patruo in eius locū ſurrogatus fuiſſet.

Sacro ſacrum facio. ſed deſecro reddo ꝓphanum

Execro deteſtor. precor. obſecro relligione Mur.

Abſoluo reſecro. ſed conſecro dedeco ſacro

¶ Sacro. deo dedico. ſacrū facio. Cōſecro. ſil'ſacro. Deſecro. ex ſacro pro-phanū facio. quod vulgus inepte dicit degrado. Plau. Deſecrare eū prius oportet ne man⁹ cōtaminē. Execro vel execror ꝑcat deteſtor. Obſecro. ob-teſtor. deprecor. Plau. Obſecro tace. Reſecro. relligione abſoluo vel libero Idem. Reſecro mater quod dudum obſecraueram. Sacro

Diuido. ſcindo. ſeco. ſeu tranſeo dicitur eſſe

Execat excidens. excecat lumine priuans

¶ Seco. diuido. ſcindo. Tull'. Quod totū ſecuit in duas partes. Ponit ꝓ trāſco. Virg. Ille viā ſecat ad naues. ſocioſqꝫ remiſit. Circūſeco. circūcido. Cōſeco. ſimul ſeco. Deſeco. abſcindo. Lactan. Caudice deſecto lachrymat ſua gaudia palmes. Diſſeco. dilanio. diſſcindo. diuido. Execo. excido. Pe-tro teſtes execti ſunt. Interſeco. quaſi mediū ſeco. Perſeco. ꝑfecte ſeco. Pre-ſeco. precido. Proſeco. ſeco. Reſeco. reſcido vel reſcindo. Subſeco. ſuccido. Seco

Oſtendo ſigno. ſcribo noto. et imprimo ſignum

Reſcribo fertur vel ſignum tollo reſigno

Signo mō ꝑt oſtēdo. Plau. Hic meretricē depit. ſignat tn̄ ſe eā nō amare. mō ꝑt ſcribo. Nōdū ſignaui nomē tuū. Aliqn̄ noto ⁊ ſignū impmo. Sic lr̄e ſignari dicunt et boues ſignant. cū eis note inurunt. Aſſigno. aſcribo. de-puto. Cōſigno. ſil'ſigno. Deſigno. ſignū facio. ꝑt etiā demōſtro. apio. Hic cō-ſules deſigti dicūt. Hora. Quid nō ebrietas deſigt. opta recludit. Diſſig-no vt ſcribit Perott⁹. idē qd ſignū facio. ⁊ iterdū cū nota ignominie aliqd facio. Terē. Mō qd deſiguit. Obſigno. ſigno. Preſigno. añ ſigno. Reſigno. mō reſcribo. vt Autor eſt Feſt⁹ Mō ſignū aufero. Nō decet quēpiā reſigre lr̄as ad ſe nō datas. Hic aliqn̄ reſigno accipit ꝓ eo qd eſt rē meā alteri tra-do. Hora. Hac ego ſi cōpellor imagie cūcta reſigno. Subſigno. ſubſcribo. Signo

Expirat moriens. ſuſpirat ſed gemebundus

Tunc homo conſpirat. ſi coniuratio fiat

Aſpirat ſeu reſpirat qui flat redoletqꝫ

Attamen aſpirat quandoqꝫ fauere videtur

¶ Spiro. flo. blaſen. Boe. Spirat inſanū nebuloſus auſter. Mō ponit pro exhalo. Maro. Ambroſieqꝫ come diuinū vertice odorē. Spiranere. Mō ꝑt ſpiritū traho. viuo. Ouid. Quā paris denone poterit ſpirare relicta. Ad fontē Xanthi verſa recurret aqua. Aſpiro. affluo. Catull⁹. Leni⁹ aſpirās Spiro

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

aura ſecũda venit. Accipit mõ ꝓ faueo. Baptiſta. Deo nihil aſpirãte timẽ
dũ eſt mõ ꝓ inſto. Paulꝰ aſpirat ad ſacerdotiũ. Cõſpiro. cõſuſurro. ꝯiuro.
Expiro. exhalo. efflo. morior. Iuuenal. Quo memore vnq̃. Expirauit aper
maioris dentibꝰ apri. Inſpiro. inflo. diuino quodam ſpũ in mentẽ inijcio.
Reſpiro reciprocũ ſpm̃ capio. adem halen. Et etiã q̃eſco. Plau. Sine reſpi
rare me, tibi vt reſpõdeã. Suſpiro. difficulter ſpiro ſiue ſpm̃ a pectore imo
(trabo.

Mur. Quod non progreditur ſtat. ceu curruſq̃ lacuſq̃

Que ſunt erecta. ſtant. vt domus aut ſimulachrum

Stant et que nec eunt. et ſunt erecta vt homo. bos

Sto conſto placeo notat impedior maneoq̃

Conſto conſiſto. ſum compoſituſq̃ vel emptus

Conuenio. firmus ſum. conſtat quod manifeſtum eſt

Perſto permaneo. contraſto dicitur obſto

Proſto proſtituor ſignat. do confero preſto

Exhibeo ſupero. meliuſq̃ eſt ſit tibi preſtat

Nico. in heſiodo — Mentiri ſcelus eſt. preſtat compeſcere linguam

Manci. — Accuſatiuum regit inſto ſimulq̃ datiuum

Imminet aut vrget. premit. attendit ſimul inſtat

Inſtat mors illi. bellis inſtamus et armis

Inſtant me vatum monitus cureq̃ mineruę

Sto — ¶ Sto. ſtaen. Hoc vbũ varijs mõis apud ſcptores accipit. ſꝫ ex multꝭ hec
putauimꝰ adnotãda. Sto. cõſto. Gelliꝰ. Magno ei ſtetit. ea nocte abſentẽ
fuiſſe. Stare. i aĩo eſſe. Virg. Stat ꝯferre manũ enee. Aliqñ ſt ĩpediri. Pli.
Oia iã parata erãt. niſi ꝑ eũ ſtetiſſet. Stare cõuentꝭ eſt ſuare pacta. Abſto.
lõge ſto. abſiſto. Adſto vł aſto. byſtaen. Anteſto. p̃ſto. Hinc antiſtes. q̃ in re
aliq̃ excellit. Circũſto vmbſtaen. Morionẽ pueri circũſtãt Cõſto. mõ ſił ſto
Mõ cõſtare ꝯpoſitũ eſſe. Hõ ex aĩo et corpore cõſtat. Aliqñ cõſtare. ſtare.
emptũ eſſe. Señ. Mõ p̃cio paruo res magna ꝯſtare põt. Cice. Quod mihi
cõſtat carius. q̃ ſi i foro emiſſem. Aliqñ ſcat cõuenire. Idẽ. Adhuc q̃ dicta
ſunt arbitror mihi cõſtare cũ ceteris artiũ ſcriptoribꝰ. Nõnunq̃ ſt firmũ
eſſe. Hic ꝯſtãs et cõſtãtia. Cõſtat impſonale idẽ eſt qꝺ manifeſtũ eſt ſiue li
quet. Boetius. Conſtat eterna poſitumq̃ꝫ lege eſt. Vt cõſtet genitũ nihil.
Diſto. adſum. ſcat etiã differo. Iuuenalis de iudeis. Nec diſtare putãt hu
mana carne ſuillã. Exto. emineo. Cupiſſus int virgulta extat. Exto etꝭ ſup
ſum. ⁊ ꝓprie dr de opibꝰ q̃ nõ ꝑierũt. Libri Cicerõis de republica nõ extãt.
Inſto. operã do ꝓ re habẽda. Plautus. Poſcit inſtat vrget horem nõ ſinit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

quieſcere. Inſto, imineo. Plau. Tibi mlta bona inſtāt a me. Interſto. notū eſt. Obſto. ꝯ ſto. aduerſor. ipedio. Perſto. ꝑmaneo. ꝑſeuero. Gelliꝰ. hoc mō ꝓdius ꝓnorꝗ ꝓſtabat. Preſto mō ſ̄t do. Pli. Plura hic mihi p̄ſtitit ꝙ parētes. Mō exhibeo. Cice. Tu talē te p̄ſtare debes. vt dignꝰ nr̄a cōmēdatione fuiſſe videare. Aliqn̄ ſ̄t añcello. Terē. Dij imortales hoī hō qd p̄ſtat. ſtulto intelligēs qd intereſt. Preſtat impſonale ſ̄t melius eſt. Plau. Preſtat diuitē eſſe ac popularē ꝙ nobilē ꝛ mēdicū. Proſto. publice ſto cā lucri. Horatius ad librū ſuū. Scz vt proſtes ſoſiorū pumice mūdus. Reſto ſupſum. Teren. Reſtabat aliud nil niſi oculos paſcere. Subſto. ſto, ſubſiſto. Hinc ſuba. q̄ ſubſtat accidētibꝰ. Supſto. ſupra aliqd ſto. Gelliꝰ. Quū ſedēti aqla ſuperſtaret. Supſto etiā ſ̄cat ſuperſum. Hinc ſuperſtes. q̇ alijs mortuis ſupeſt.

Teſtor Joanni ſum teſtis ſignificabit Murmel.

Teſtor Joannem teſtem peto ſiue requiro

Deprecor obteſtor. deteſtor abominor extat

¶ Teſtor ſi regit dtm̄ ſ̄cat dico teſtimoniū. Si actm̄ ſ̄cat voco in teſtimoniū. Accipit etiā ꝓ iuro. Maro. Veſtrū teſtor numē ait. Aliqn̄ p̄cor. Teſtor te ꝑ oēs ſuperos. Nōnunꝗ̄ teſtamentū condo. Hinc teſtatus. q̇ teſtamētū fecit. Teſtatus etiā dr̄ apertꝰ vulgatꝰ. Ouid. Nota tua eſt ꝓbitas teſtaqꝫ tꝑus in omne. Inteſtatꝰ mō dr̄ q̇ nullo cōdito teſtamēto mortuꝰ eſt. Mō q̇ teſtis eſſe nō pōt. Teſtificor. do teſtimoniū. Atteſtor. teſtimoniū adduco. Conteſtor. ſimul teſtor. Deteſtor. abominor execror. Obteſtor valde precor. Proteſtor. apte teſtor. Teſtor

Graminibus tellus et nummis diues abundat

Exundat fluuius vel inundat. vaſꝗ redundat

¶ Vndo. fluctuo. Abundo. affluo. ſupra modū aliquod habeo. Paulꝰ ouibus abundat. Exundo. alueū exeo. Rhenus exundat. Inundo. idē quod exundo. Inundatio. diluuiū. Redundo. ſupfluo. Ponit ꝓ redeo. Plau. Hoc facinus in tuū redundabit caput. hoc eſt in te rediget. Undo

Auocat abducit. ſed prouoco ſiue cohortor

Siue laceſſo notat. necnon appello vocatur

¶ Voco. ropen. Scdo ſ̄cat appello, nomino. Tertio ſ̄cat inuito. Paulum ad cenā vocari iuſſi. A voco fit frequētatiuū vocito. Auoco. abduco. amoueo. Voluptas animū ab honeſtis ſtudijs auocat. Aduoco. to ropen. Significat etiā in preſidiū vel ſubſidiū voco. Hinc aduocatus. patronꝰ. Circūuoco. vndiqꝫ voco. Cōuoco. ſimul voco. cōgrego. Deuoco. deorſuz voco. Euoco. notū eſt. Inuoco. imploro. Peruoco. oīes voco vel aſſidue voco. Prouoco mō accipit in bonā partē. et ſ̄cat cohortor. Cice. Tuis lr̄is amātiſſimis ſum ꝓuocatus. Mō in malā partē. et ſ̄cat incito. laceſſo. Plinius. Quāuis eīm multis ꝓuocatꝰ iniurijs. nūꝗ̄ tn̄ ab amicicitia receſſi. Mō in mediā partē accipit. Plau. Prouocat me in aleam vt ego ludam. Nōnūꝗ̄ ponitur pro appello. et vult accuſatiuū cū prepoſitione ad. Cicero. Cum alter ad ſenatum prouocaſſet. Reuoco. modo ꝑ vices mutuo voco. mō re- Voco.

erabo. Reuoca fratrē a turpi vite inſtituto. Seuoco. ſeorſū voco. Subuo-
(co. latēter voco

A volo fit volito. quod plus bonus approbat vſus

Que nunc auolat hinc. forſan reuolabit hirundo

Inuolat inſiliens. fur inuolat. hoc volo format

Uolo ¶ Volo. vlyeghen. Hinc volito freq̄ntatiuū. Auolo et abuolo. volādo diſ-
cedo. Aduolo. volādo aduenio. Circūuolo apte notiōis eſt. Cōuolo. ſimul
volo. Similiū pennaꝝ volucres cōuolāt. Deuoluo. deorſum volo. Euolo
notū eſt. Aues dū implumes ſunt nido nō euolāt. Inuolo. mō in vlyegen.
Paſſer ī domū inuolauit. Mō inſilio irruo. Terē. Vt ego vnguib⁹ facile
illi in oculos inuolem. Dicit̄ et inuolo a vola. ⁊ ſ͡cat rapio ſuffuror. Catul.
Remitte mihi palliū meū qđ inuolaſti. Interuolo. in medio volo. Obuolo
cōtra volo. Peruolo mō ꝑ aliqđ volo. Mō velocit̄ volo. Ouid. Rumor vt
eſt velox agitatis ꝑuolat alis. Preuolo. ante volo. Preteruolo. volādo pre-
tereo. Prouolo. lōge volo. Reuolo. aliqñ volando reuertor. Virg. Quum
medio celeres reuolāt ex equore mergi. Aliqñ ſ͡cat iterū volo. Ouid. Ipſe
licet reuolet ceratis Dedalus alis. Quid faciet? Seuolo. ſeorſum volo.
Subuolo. latenter volo. vel ſurſum volo. Superuolo. notum eſt.

¶ Incipit volumen ſecundū.

ARcet qui prohibet. hinc arx deducta putatur

Exercens colit. exercens premit atq; fatigat

Arceo ¶ Arceo: ꝓhibeo. repello. Virg. Hoſteſq; a menib⁹ arcēt. Abs-
erceo. ꝓhibeo. Plau. Atq; eam abercet domo. Coerceo. cogo. cohibeo. Ex-
erceo. p̄mo. fatigo. Terē. Iſ ane ego te exercebo hodie vt dign⁹ es. Sꝫcat
etiā laboro. colo. Virg. Quippe etiā feſtis quedā exercere diebus. Fas et
iura ſinūt. Ab exerceo fit frequētatiuū exercito. Porceo ex porro et arceo.
(ſ͡t ꝓhibeo. ꝓcul arceo

Cenſeo conſtituo eſt exiſtimo cenſeo fertur

Iraſcor iuſtam ob cauſam ſuccenſeo dicit

Quicq; recognoſcit reputat numerat ve recuſet

Cenſeo ¶ Cēſeo. puto. ſuadeo. decerno. cōſtituo. Hora. Diſce docēdus adhuc qđ
cēſet amiculus. Accipit̄ etiā ꝓ eo qđ eſt ī exiſtimatiōe ac p̄cio habeo. Mar-
tialis. Cenſet̄ appona Liuio ſuo tellus. A cēſeo fit cēſus. ⁊ eſt aut quicqđ
fortunarū q̄s habet. aut q̄đ qđ principi ꝑ capita ſoluit̄. Cenſum agere. eſt
recēſere hoīm facultates. Percēſeo. diligēter cēſeo. Recenſeo. recognoſco.
reuideo. reputo. numero. Liui⁹. Inter hec recēſet exercitū. militē inſtruit.
Naſo. I nūc tolle aīos et fortia facta recēſe. Quidā tradūt etiā recēſio in
q̄rta ꝯiuga. dici. Claudian⁹. Priſca recēſit⁊ euolute ſecl'a faſtis. Succēſeo
iuſte iraſcor. Terē. Scio cū p̄re altercaſti dudū ⁊ is nūc ꝓp̄ea tibi ſuccēſet.

Prouoco vel moueo cieo dic ſignificare

Quarto cio flectit pueri cieoq; ſecunda

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Secundi Ordinis.

Ciui pꝛeteritum cōmune remanſit vtriq; Cleo

Datq; ciere citum. ſed pꝛoducit cio citum

¶ Cieo cies ciere. vel cio cis cire q̄rte ɔiuga. ꝑfert. ⁊ mō ꝑt ꝓuoco. Virg. Ere ciere viros martēq; accēdere cātu. Mō ꝑt moueo. Idē. Bella cient. ꝑimaq; vetāt ɔſiſtere terra. Cōpoſita magis ſunt q̄rte ɔiugatiōis. Accio. aduoco. Concio. cōuoco. Excio. euoco. Precieo. quo Lucretius vſus eſt. valde cieo. Pꝛocio. peto. Hinc pꝛocus. qui petit vxoꝛem.

Diſcipuli diſcunt quas pꝛeceptoꝛ docet artes

Dedoceo falſum oſtendo ꝙ doctus es ante

¶ Doceo. doctrinā trado. Ouid. Qꝺq; parū nouit nemo docere pōt. A do ceo fit doctoꝛ. q̄ docet. Hoꝛa. Vt puer⁊ olim dāt cruſtula blādi. Doctoꝛes elemēta velint vt diſcere pꝛima. Doctrīa mō ſcīa mō docendi actio. Docu mentū nō doctrīa. ſed ꝓbatio. vt Laurētiꝰ Valleñ. voluit. Dedoceo. ꝟlerē. Dedocēdi opus. vt Fabius ait. difficiliꝰ eſt ꝙ̄ docēdi. Edoceo. plane doceo Perdoceo. ꝑfecte doceo. Pꝛedoceo. ante doceo. Subdoceo. latēter doceo. Doceo

Confiteoꝛ fateoꝛ. nego diffiteoꝛ. pꝛofitetur

Ingenuas artes quiſquis ſe ſcire fatetur

¶ Fateoꝛ. loq̄r et ɔcedo. Ouid. Oꝛabā veniā ⁊ peccaſſe fatebar. Cōfiteoꝛ. ſil'fateoꝛ. Accipit̄ ꝓ laudo. Cōfitemini dn̄o q̄m̄ bonꝰ. Diffiteoꝛ. nō fateoꝛ. nego. Ouid. Et pudoꝛ obſcenū̄ diffiteat̄ opꝰ. Pꝛofiteoꝛ. apte fateoꝛ. Paulꝰ ingenuas artes ꝓfitet̄. i. fatet̄ ſe ſcire ingenuas artes. Hinc ꝓfeſſoꝛ et ꝓ feſſio. Fateoꝛ.

Adiungens adhibet. cohibet qui cōpꝛimit ille

Debeo de te habeo. dono ſed pꝛebeo fertur

Sexte nihil debes. nil debes Sexte fatemur. Martialis

Debet enim ſi quis ſoluere Sexte poteſt

Ne. pꝛohibe. incipiat. inhibe ne ludere pergat.

¶ Habeo. hebben. Plau. Miſerū iſtud ꝟbū. et peſſimū eſt habuiſſe ⁊ nihil habere. Accipit̄ ꝑ exiſtimo. Quales haberi volumꝰ. tales ſimꝰ habere ꝟba loq̄. Habeo rationē. ꝟt habeo reſpectū. aut habeo negociū. Bene habeo. incolumis ſum. Male habeo. egrotꝰ ſum. Male habeo etiā ꝟcat moleſtiā infero. Terē. At mihi vnꝰ ſcrupulus etiā reſtat q̄ me male habet. Habito freq̄ntatiuū. colo. bewonen. Hinc inhabito ⁊ cohabito. Adhibeo. accōmo do. applico. Virg. Expediā et pauc⁊ (aīos adhibere) docebo. Cohibeo. ɔpꝛimo. refreno. Debeo ex de ⁊ habeo. ick ſchuldich byn. Nihil tibi debeo. Exhibeo. bewyſen. Petrus mihi ſummā amicitiā exhibuit. Inhibeo. ver byedē. Perhibeo. dico. affirmo. Poſthabeo. poſtpono. deſero. Virg. Poſt habui tn̄ illoꝝ mea ſerio ludo. Pꝛebeo. ex pꝛe ⁊ habeo ꝟcat do. Pꝛohibeo. verbyeden. Differt ab inhibeo. Nam ꝓhibeo nihil facere incipias. Inhi beo. re iam incepta ne ꝑgas. ſed potius deſiſtas. Redhibeo ꝓꝑꝛie eſt facio. vt rurſus habeat venditoꝛ qꝺ habuerat. habeo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Murmel. Herent parietibus ſcale. vox faucibus heſit

Hereo quid faciam dubito dic ſignificare

Hereo ¶ Hereo. hangen. off cleuen. Terē. Lingua heret metu. Virg. Herēt parietibꝰ ſcale. Accipit etiā hereo ꝓ dubito. Teren. Hereo q̄d faciā. Hereo facit frequētatiuū heſito. Idē in eodē. Luto heſitas. id eſt verſaris in eodē periculo. Adhereo anhangen. Cohereo. ſimul hereo. Inhereo. intꝰ hereo.

Non cum compoſitis obſcurum eſt luceo verbum

Dedico ſacrifico nobis polluceo ſignat

Luceo Fa ¶ Luceo. ſchynen. Luceſcit. het wort licht. Alluceo. ad aliq̄d luceo. Circū‑luceo. vndiq̄ʒ luceo. Colluceo. ſil' luceo. Catul. Candet ebur foliȷ̄s. collu‑cēt pocula mēſe. Deluceo. luceo. Hora. Oēm crede diē tibi deluxiſſe ſupre‑mū. Diluceo. clare luceo. Dilucidus. clarus. Diluceſcit. dies fit. Diluculū. aurora. Diluculo. p̄ma luce. Eluceo. lucē emitto. Illuceo. inſchynē. Inter‑luceo. note p̄catiōis eſt. Pelluceo. quaſi pluceo. dorluchten. Plautꝰ Ita is pellucet quaſi laterna punica. Polluceo. a porro ꝛ luceo. Dedico. in ſacrifi‑ciū do. Idem. Vt decimā partē herculi pollucēā. Preluceo. añ luceo. Cice. Ego meis maioribus mea virtute preluxi. Proluceo. lōge luceo. Reluceo. lucē reddo. Subluceo. parū luceo. Tranſluceo. pelluceo.

Qui manet expectat. non progrediens manet ille

Fata manent omnis. hoc eſt mors omnibus inſtat

Extans emineo. quod nobis imminet inſtat

Maneo ¶ Maneo. blyuen. Mane nobiſcū dñe. p̄cat etiā expecto. Plau. Ego hic te manebo. Itē inſto vel debeor. Ouid. Fata manēt oēs idē mors oībꝰ inſtat. Ab hoc v̄bo ꝯpoſita alia retinēt a. alia in i mutāt. Cōmaneo. ſimul maneo. Emaneo. vytbliuen. Hinc emāſor. dr miles q̄ lōgo tp̄e vagatꝰ tandē redit ad caſtra. Emineo. videor pre aliȷ̄s excello. Ouid. Et nihil emineat. et ſint ſine ſordibꝰ vngues. Immaneo. diu maneo in re aliqua. Immineo. inſto. Mors oībus īminet. Permaneo. pſeuerāter maneo. Premineo. p̄ſto. Sen̄. Vnīꝰ facies p̄minet oībus. Promineo. ꝓcul emineo. Remaneo. retro ma‑neo. vel maneo. Martia. Grandia nō remanēt. ſed fugitiua volant.

Man. Mereo producens primam triſtor. doleo fert

Sed mereo mereor. ſignat vel milito lector

Eſt mereor neutrum. deponens crede mereri

Mur. Demereor meritis coniungo cōcilio ve

Promereor mereor bene cōmereor male ſignat

Mereo ¶ Mereo vel mereor. verdienen. Ouid. Equo aīo penā q̄ meruere ferūt. Sꝫcat etiā milito vel ſtipendiū mereor. Lucanꝰ. Aere merēt paruo. Bene mereri de aliq̄ eſt in aliquē cōferre bn̄ficiū. Maro. Si bene q̄d de te merui Male mereri de aliquo ē offendere. Cōmereor. male mereor. Terē. Quid feci. q̄d cōmerui aut peccaui pater. Demereor. valde mereor. ſiue meritꝫ cō

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

cilio. Ouidius. Crimine te potui demeruiſſe meo. Emereor. fere idem q̄ꝺ mereor. Idē. Ennius emeruit calabris i mōtibus hortos. Emeritꝰ miles dicitur qui militia perfunctus eſt, hoc eſt qui ceſſat militare pre ſenio. Pro mereor. bene mereor.

Miſceo confundo. permiſceo miſceo valde

Lurida terribiles miſcent aconita nouerce

¶ Miſceo. mengen. Mora. Miſce ſtulticiam cōſilijs breuē. Dulce eſt deſipere in loco. Admiſceo. cōmiſceo. immiſceo. intermiſceo. permiſceo. preſmiſceo notionis aperte ſunt. Promiſceo. valde miſceo. Remiſceo. iterum miſceo. ponit̄ ꝓ miſceo. Submiſceo. parum vel latenter miſceo. Miſceo

Dimouet hic remouens. ſed demouet ille deorſum Mur.

Differo promoueo ſeu prouebo ſignificabit

¶ Moueo. bewegen. Mouere caſtra eſt alio ducere exercitū. Amoueo. auſfero vel remoueo. Admoueo. applico. appono. Virg. Necdū illis labra ad moui. ſed cōdita ſeruo. Cōmoueo. ſimul moueo. excito. Demoueo. deorſuꝫ moueo. Plau. Dicat q̄ꝺ quiſqꝫ vult; ego de hac ſnīa nō demouebor. Dimoueo. remoueo vel in diuerſas partes moueo. Ouid. Prima ceres vnco glebam dimouit aratro. Emoueo. ꝑfecte moueo. Permoueo. valde moueo. Premoueo. ante moueo. Promoueo. ꝓuebo. ꝓmoueo etiam ſcat differo. Terē. Quantū huic ꝓmoueo nuptias. Remoueo. amoueo. ſeparo. Ouid. Dij precor a nobis omen remouete ſiniſtrum. Semoueo. ſeorſum moueo. Submoueo. amoueo. Moueo

Creſcit dic adolet cremat inceditqꝫ colitqꝫ

Exoleo creſco vel ab vſu cedo notabit

Abſtergitqꝫ abolet vel delet ſignificabit Manci.

Eſt adolet verbum reddentis ſacra. notatqꝫ

Uotis vel precibus numen cumulat vel honorat

Cura penum ſtruere et flammis adolere penates Uirgilius.

¶ Oleo. odorē reddo. Paulus olet vinū. Ille olet caprū. Aboleo. abſtergo vel deleo. Virg. Da pater hoc nr̄is aboleri dedecus armis. Adoleo. creſco Hinc adoleſcēs et adultus. Sʒcat etiā incēdo. cremo. Idem. Verbenaſqꝫ adole pingues et maſcula tura. ſcat etiā colo ꝓpicio. Idē. flāmis adolere penates. Exoleo. extra cōſuetudinē venio. Pli. Et hoc ī totū exoleuit. ſcat etiā creſco. Hinc exoletus. adultus. Plau. Reliq̄ domi exoletā virginem. Inoleo. inualeo vel in vſum venio. Obſoleo. ſordeo. reijcior vel dimittor. Tull. Obſoleuit iā iſta ratio. Redoleo. bn̄ oleo. Suboleo paꝝ oleo. trāſlatiue ſcat innoteſco. Plau. Subolet hoc iam vxori q̄ꝺ ego machinor. Oleo

Pareo preceptis. pario prolem. paro menſam

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Compoſita Verborum.

Mur. Pareo vel videor vel obedio ſignificabit

Cato Temporibus peccata latent et tempore parent

Pareo ¶ Pareo, obedio. Catullꝰ. Ipſe pater cũ matre, quibus parere neceſſe eſt. Szcat etiã videor. Virg. Cui pecudũ fibre celi cui ſidera parẽt. Appareo, videor. Ouid. Que nimis apparẽt retia: vitat auis. Cõpareo, ſil'pareo, vl' videor. Idẽ. Lucifer in toto nulli cõparuit orbe. Diſpareo, nõ videor euaneſco. Tranſpareo, ꝑ aliqd videor vel tranſluceo.

Mur. Actiuum verbum eſt pendo, ſed pendeo neutrum

Pendeo. Pendeo ſuſtentor. ſignat quoqꝫ ſollicitus ſum

¶ Pẽdeo. ich hãge. Martial'. Pẽdentẽ volo zoilũ videre. Accipit ꝓ ſuſtẽtor. Ouid. Pẽdet ab officio ſpes mihi magna tuo. Itẽ ꝓ ſollicitꝰ ſuꝫ vl' mo ror. Pli. Pẽdeo ğ et exerceor ſpe, afficior metu. Virg. Dũ cõſulta petis nr̃o qꝫ in limine pẽdes. Appẽdeo, ad aliqd pẽdeo. Cõpendeo, ſil' pẽdeo. Depẽdeo, ex aliq̊ pẽdeo, aliqñ ſuſtẽtor. Cice. Oĩs eni illoꝝ ſalus a nr̃a ſalute depẽdebat. Impẽdeo, ſupra aliqd pẽdeo, ponit ꝓ inſto. Prepẽdeo, ante pendeo. Propẽdeo, ꝓcul pẽdeo vel demittor, vt barba ꝓlixa ꝓpendet.

Arridet puero mater. deridet ineptum

Clam ſubridemus. proridet vbiqꝫ cachinno

Rideo ¶ Rideo, lachen. Accipit ꝓ derideo. Hora. Rident mala qui cõponũt carmina. Item ridere ponit ꝓ eo qd eſt amenũ eſſe. Virg. Oĩa nũc ridẽt. Arrideo, ad aliquẽ rideo. Martialis. Omnibꝰ arrides dicteria dicis in om̃es. Corrideo, ſil' rideo. Derideo, de aliq̊ rideo, ſiue riſum moueo, illudo, ꝯtẽno Irrideo, idem. Obrideo, rideo. Perrideo, vehemẽter rideo. Prerideo, ante rideo. Prorideo, ꝓcul rideo. Subrideo, parũ vel clam rideo.

Hoſtibus inſideo. medicus pius aſſidet egro

Subſidet hic patrie. ſed preſidet ille velitris

Obſidet hic muros. podio ſed conſidet iſte

Deſidet ille piger. diſcordans diſſidet ille

Inſidet hic aſino. magnam rex obſidet vrbem

Sedeo. ¶ Sedeo, ſittẽ. Ouid. Si breuis es ſedeas, ne ſtãs videare ſedere. A poetꝫ etiã ꝓ placare ponit. Virg. Idqꝫ pio ſedet aenee, ꝓbat autor aceſtes. Aſſideo, byſitti. Plau. Date illi ſellã, vt aſſideat. Circũſideo patet. Cõſideo, ſil' ſedeo. Deſideo, deorſum ſedeo vl' ocioſus ſedeo. Diſſideo, diſſentio. Ouid. Qd bene te iactas et fortia facta recenſes. A vbis facies diſſidet iſta tuis. Inſideo, inſitten. off vpſitten. Paulus inſidet aſino. ſcat etiam doloſe expecto. Hinc inſidie. Obſideo, circũdo vel circũſideo. Maro. Quũ muros obſidet hoſtis. Hiero. Obſident lectulũ apponũt mantile. Perſedeo, vſqꝫ ſedeo. Poſſideo, quaſi in poſſe hoc eſt in ptãte mea habeo. Preſideo, ꝑſum. Reſideo, iterum ſedeo. Gellius. Aſſurrexit placide. Taurus, ⁊ poſt mutuã ſalutationem reſedit, ſignificat etiam ocior cõmoror a quo reſides. quieti. ocioſi. ſegnes. Subſideo, ſubtus ſedeo vel ſedeo. Subſidiũ, auxiliũ. Su-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

perſedeo.omitto.ceſſo.Cicero.Superſedeas hoc labore itineris.

Quod fari pudet.obticeo,reticere dolores

Neſcio.ſubticeo cum reſpondere recuſo

¶ Taceo.ſileo.ſwyghen.Naſo.Quis minor eſt aūt ꝙ tacuiſſe labor.Con= Taceo
ticeo.ſimul taceo.Virg.Cōticuere oēs.intētiqꝫ ora tenebāt.Conticinium
pars noctis prima.qua oīa qeſcēdi grā cōticeſcūt.Obticeo.pre pudore ta=
ceo.Terē.Virgo ipſa ſciſſa veſte lachrymans obticet.Reticeo dolores ta=
ceo.Idē.Ne verere ne retice.Subticeo.nō do reſpōſum ad ea q̄ dicta ſūt.
Plau.Que cū audiſſet.obticuit.

Eſt habito teneo.quandoqꝫ intelligo fertur

Attinet eſt opus.attineo tamen applico ſignat

Detineo remoror qui deſtinet occupat.arcet

¶ Teneo.habeo.halden.Mō ponit̄ ꝓ habito.Virg.Qui teneāt nā incul Teneo
ta videt.hoīeſve fereve.Mō ꝓ intelligo.Terē.Rem tenes.Abſtineo.aff=
halden.Attineo ꝓprie adhibeo.applico.Plau.Nūc ſenex eſt in tonſtrina.
nūc iam cultros attinet.Qñqꝫ ſcat id qd op⁹ eſt vel officiū eſt.Tul.Nihil
ad me attinet.Cōtinere eſt intra ſe tenere.Vinū vaſe cōtinet.Eſt etiā abſti
nere vel inuitū ſe tenere ſiue cohibere.Teren.Ruri fere ſe cōtinebat.Deti=
neo.remoror.occupo.Idē.Detineo te fortaſſe tu profecturus alio fueras.
Diſtineo.arceo.repello.ſt etiā occupo.diſtraho.Varie occupatōes animū
meū diſtīnēt.Obtineo.conſequor.adipiſcor.Pli.Obtinui tñ qd intēderā.
Pertinere.attinere.Pertinet ad me.i.officiū meū eſt vel on⁹ mihi incūbit.
Retineo.remoror.teneo.Subſtineo.fulcio.Hīc ſuſtēto.Item ſcat patior.
ſcribſt etiā ſuſtineo ſine b.

Inflectit torquet.rotat emittitqꝫ.regitqꝫ

Suſtinet atqꝫ trahit punitqꝫ.hinc torto reſurgit

¶ Torqueo.inflecto.dreyen.Hinc tort⁹ et tortilis gedreyet.vt tort⁹ funis Torqueo
Ponit̄ aliqñ ꝓ gyro celeri rotare.Maro.Aſt illā ter fluct⁹ ibidē.Torquet
agēs circū.Aliqñ ꝓ torquēdo iacere vł mittere.Idē.In medios telū tor=
ſiſti pⁱmus achiuos.Nōnūꝙ etiā ꝑ metaphorā ꝓ regere gubernare.Idē
Celū ⁊ terras q̄ numine torquet.Et ꝓ ſuſtinere.Idē.Vltim⁹ ethiopū lo=
cus eſt.vbi maxim⁹ atlas.Axem humero torquet.Et ꝓ trahere.Idē.Tor
quetqꝫ ſonātia ſaxa.Itē ꝓ punire.Hīc tormētū.pena.Eſt etiā bellicū inſtru
mentū buſſe.Tortor carnifex.Torto.vehemēt torq̄o Abſtorqueo.torq̄ndo
aufero.Cōtorqueo.ſiř torqueo.Detorqueo.deorſum torqueo.Diſtorqueo
in diuerſa torq̄o.Extorq̄o.tormēto aliq̄d elicio.Intorqueo.torq̄o.Inter=
torqueo.ī medio torq̄o.Obtorq̄o ꝯ torq̄o.Pertorq̄o ꝑſeuerant torq̄o.Pre
torqueo.añ torqueo.Plau.Pretorquete iniurie pri⁹ collū.ꝙ ad vos veniat
Retorqueo.rurſus torqueo vel retro torq̄o.In te tua iacula retorquebo.

Eſt video cerno.transfertur ad interiorem

Uim mentis.ſapiens craſſo videt abdita vulgo

¶ Video;cerno.diuid⁊ tertie cōiugationis.deylen.Euideo.clare video.

Euidēs.clarus.Inuideo.nō faueo.nō libēter video. Martialis Omnibus inuideas liuide nemo tibi.Peruideo.plane video. Preuideo. ante video. Pli.Id nos futurū puideram⁹.Prouideo.pſpicio.Idē.Hoc eni ſapiētis eſt oīa q̄ futura ſunt puidere.Eſt etiā parare in futurū.Cice.Satis iā omnib⁹ q̄ neceſſaria erāt puiſum putabāt.Reuideo.iterū video.recognoſco. Tranſuideo.trās aliqd vel p aliqd video.

¶ Incipit volumen Tertium.

SI faciens dicens.ducens.tractus ago.fingens

Mur. Prudenter.grates.mulos.cauſas ago.regem

Tractat agit.ducit.facit expiratqꝫ notabit

Semper agis cauſas et res agis attale ſemper

Eſt.non eſt quod agas attale ſemper agis

Mancí. Si res et cauſe deſunt.agis attale mulas

Mur. Attale ne quod agas deſit.agas animam

Murmel. Ambigo ſum dubitans.abigit depellit et aufert

Perficio perago.conſumo.prodigo.monſtro

Subijcio ſubigo compello acuo fodioqꝫ

Ago ¶Ago.duen.Terē.Oib⁹ mōis miſer ſum.nec qd agā ſcio.Accipit p dico. Idē.Eſt ne ipe de q̄ agebā.Ft etiā duco.Virg.En ipe capellas. Protinus eger ago.Itē ft tracto.Tul.Id nūc cū hoſte agam⁹ vt indutie fiāt. Aliqn ft accuſo.Hic actor accuſator.Nōnūqꝫ effingo repſento.Hic agit paſtorē ille agit Sinonē.Agere cauſas.eſt cauſidicū eſſe.Agere aīam mori. Sene. Quid egeris tūc apparebit quū aīam ages.Agere vitā.viuere.Lucreti⁹. Haud ita vitā agerēt vt nūc plerūqꝫ videmus. Ab ago fiūt frequētatiua actito et agito.Actito frequēter ago.ſed agito ft cōmoueo.pcutio. infeſto. Veritas frequēter agitata ſplēdeſcit in lucem.Hinc exagito.valde agito. Subagito.turpiter ineo.et quod vulgus dicit ſuppono,Cōpoſita ab ago ſunt triplicia quedā retinēt a.vt pago.circūago. Quedam mutāt a in i.vt abigo ſubigo.Alia ſunt pciſa.vt cogo dego.Abigo.depello.Abige muſcas Abigo.vi vl'furto abduco.Cac⁹ boues herculis abegit.Adigo.vi admo- ueo vel īpello.Ft etiā circūago.Hinc adagiū.puerbiū.Ambigo.circūago. Hinc ambages vboꝝ circuit⁹.Ft etiā dubito.Hinc ambiguus.dubi⁹.in- cert⁹.Circūago.circūduco.Apulei⁹.Nudūqꝫ hoīem circūagēs oib⁹ oſtē- debat.Ft etiā puerto.Circūage rotā.Aliqn ft reduco,vt ſcribit Calderin⁹ in Iuuenalē.Cogo.pgrego. Maro.Tityre coge pec⁹.Cogo.vrgeo. cogo cōſtringo.Denſo frigore mella cogunt.Dego.ago.vt dego vitā.dego. de- trabo.Plau.Nūc ego iſtū ſoror laborē degā ꝛ diminuā tibi,Exigo. poſco. Petr⁹ a me pecuniā exigit.Fcat etiā expello.Plau. Mulier exegit virū a ſe Ponit etiā p ago. Maro.Paſtorū et ſolis exegit mōtib⁹ eū. Itē p pficio. Ouid.Iāqꝫ opus exegi,Perago.pficio. Martia.Rē pagit nullā,ſertorius

inchoat oēs. Perago. pduco. Plau. Nauē pagit in portū. Per ſyncopen etiā dicit̄ pgo. et mō ſignificat pſeqr. pſeuero. Terē. Si mihi pgit q̄ vult dicere q̄ nō vult audiet. Mō ſignificat iter ago. Preterago. apte notiōis eſt. Prodigo. ptēdo. p̄mōſtro. Hinc pdigiū. portentū. Prodigo. cōſumo. pfundo. Prodigus. cōſumptor. Redigo. reduco vl' indico. Terē. Bono aīo es. ego redigā vos i gratiā. Idē. Tu hō redigis me ad inſaniā. Satago. anxius et ſollicit⁹ ſum. q̄ſi ſatis habeo qd agā. Subigo mō ſit ſubiugo. Rex nondū ſubegit bohemos. Mō ſit ppello. Virg. Caſtigatq; auditq; dolos ſubigitq; fateri. Aliqn̄ ſignificat acuo. Idē. Subigūt in cote ſecures. Interdū ſit ſurſum euerto. Tibul. Dū ſubigūt ſteriles arua ferenda boues. Proſubigo fodio. Maro. Et pede pſubigit terrā. Transigo. Perago. Pli. Vt eſtatem hanc quietus tranſigam.

Abibit alliciens puer aſſumenſq; bibendo
Prebibo paule tibi. calicem mox perbibo totum

¶ Bibo. poto. Hora. Luſiſti ſatis. ediſti ſatis. atq; bibiſti. Abbibo. ex ad et bibo ſignificet bibēdo aſſumo vel attraho. Idē. Nūc abbibe puro pectore verba puer. Cōbibo ſimul bibo. Exbibo. patet. Imbibo. in me recipio. vt aquā terra imbibit. Interbibo. totū bibo. vt Donatus in eunuchū ſcribit. Perbibo vſq; ad finē bibo vel totū bibo. Prebibo. ante bibo. Bibo

A cado compoſitis medium eſt i corripiendum
Que cedo mittit. producunt i tibi lector Manc.
A cado fit cecidi. format nam cedo cecidi
Accidit aduerſum. contingunt optima pulchri
Occido perimo. ſed denotat occido labor

¶ Cado. vallen. Seuerin⁹. Qui cecidit ſtabili nō erat ille gradu. Accipit̄ p morior. Propti⁹. Vtinā ſi viuet. ſi cadet ille cadā. Ponit̄ itē p euenio vl' accido. Prouerbialis verſus. Multa cadūt inter calicē ſupremaq; labra. Oīa a cado cōpoſita mutāt a in i breuē. Accido. ad aliqd cado vel euenio. Cōcido. ſil' cado. Decido. deorſum cado. Excido. ex aliq̄ cado. ſcat etiā extra memoriā venio. Naſo. Excidit heu nomē quā mihi pene tuū. Incido. invallen. Intercido. tuſſchen vallen off ondergaen. Occido. ondergaen off ſteruen. Procido. in terrā cado vel pcumbo. Recido rurſus cado. Cado.

Caedo flagello neco. ſeco diphthongoq; notatur
Quam ſua compoſita i producto omnia mutant Mur.
In ius peruenio ſit cedo ſiue locum do
Diphthongoq; caret remanetq; in compoſitis e
Caedo percutio ceſum dabit atq; cecidi Man.

Docꝫ locum cedo ceſſi et ceſſum generabit

Caedo. ¶ Caedo cecidi ceſum. et flagello ꝑcutio. Joãnes ceſus ē a mgr̃o. et etiā interficio. Maro. Ceduntur vigiles. Itē amputo. excido. vt cedo hãc arborē. Cõpoſita e in i lõgã mutãt. Abcido. amputo. Circũcido. beſnydē. Aureꝰ ē circũciſus. Sꝫcat etiā ꝑputia detraho. vt circũciſio dñi ĩ vrbe cõſpicit̃ hãtſwerpiẽſi. Et iudei dicunt̃ circũciſi. Cõcido. ſil'cedo vl'minuatim cedo. Decido amputo. Accipit̃ ꝓ determĩo. q̃ſtio ē deciſa. Excido. ex aliq̇ cedo. ſaxa ex mõte excedunt̃. Excido. euerto. Tul. Numãtiã excides. Incido. cedo vl' ſculpo.. Intercido. ĩ medio cedo. Occido. interficio. Precido. amputo vl' añ alia cedo. Naſo. Quis tibi ꝑmiſit noſtras ꝑcidere meſſes. Recido. reſeco. (Succido. poſt alia cedo.

Mur. Canto. cano. ſcribo. laudo predico futura

Concino quando cano. concinno quando quid apto

Cano ¶ Cano. ſynghē. Terē. Cãtilenã eandē canis. Aliq̃n carmĩe deſcribo. Maro Arma viruꝙ cano. Mõ laudo. canamꝰ deũ. Mõ diuio. Maro. Ipſa canas oro. Cãto frequẽter cano. Incãto. betouerē. Excãto. incãtationē reſcindo. ſiue incãtatũ libero. Accino. ad aliq̇d cano. Hic accẽtꝰ. eleuatio vl'dep̃ſſio vocꝭ. Circũcino. circũcãto. Cõcino. ſil'cano. Cõcinno ꝑme ꝯiuga. apte cõpono. Incino cano. Gelliꝰ. Si modulis leuibꝰ tibicē incinat. Intercino. int̃ aliq̇d agẽdũ cano. Occino vl'occano. ꝯ̃ cano. Accipit̃ ꝓ eo q̇d ē ꝑuitiũ facio. Percino. cãtãdo ꝑſeuero. Precino. añ cano. Procino. cãtãdo ꝓfero. Recino rurſus cano. repeto. Succino ſub miſſa voce cano. vl'pꝰ aliũ cano

Sumo contineo. capio. aut intelligo. fallo

Manci. Anticipio. doceo. iubeo tibi precipio ſit

Mur. Precipit ante capit. qui mandat precipit idem

Promittit recipit. recipit rurſus capit eſto

Capio ¶ Capio. nemē. Virg. Cape ſaxa manu. cape robora paſtor. Capio. vangē Pli. Apros tris ꝛ q̇dē pulcherrios cepi. Capio. ꝯtineo. Terē. Dij boni q̇d turbe ē. edes nr̃e vix capiẽt ſcio; Capio. ĩtelligo. ꝑcipio Nõ capio ea q̃ dicꝭ Capio. decipio. Tul. Ineſt aliq̇d ꝓbi q̇d capiat ignaros. Capio manu cõꝑhẽdo. Capio auribꝰ. audio. Capio mẽte. ĩtelligo. Capio aſtu. decipio. Capio muneribꝰ. ꝓpicio. cõcilio. Capio cãtu. delecto. Capio ꝯciliũ. delibero. Capio ꝯſilio. eligo. Capio rationē. modũ inuenio. A capio fit freq̃ntatiuũ capto. ꝛ ſt cape conor. Martia. Si captare feras aucupis arte placet. Accipio. ad me capio. Ponit̃ ꝓ audio. diſco. Maro. Qua facere id poſſis noſtrã nũc accipe mentē. Anticipo ꝑme ꝯiuga. ꝑuenio ꝑoccupo. Cõcipio apꝑhẽdo. Ouid. Pectore cõcipio nil niſi triſte meo. Decipio fallo. Diſcipio diuerſis mõis capio. Hic diſcepto. diſſentio. diſputo. Excipio. ex alio capio. circũuenio. dolo capio. Naſo. Mille aĩos excipe mille modis. Incipio. inchoo. Põit̃ q̃nꝙ abſolute. Intercipio ꝓprie q̃ſi totũ capio. Terē. Nã q̇d nos cape oportet. hec intercipit. Sꝫcat etiã aliquē inter aliq̇d agẽdũ occupo. Hiero. Heret vox ꝛ ſinglis ĩtercipiũt v̇ba dictãtis. Occipo. ĩcipio. Plau. Memora ordine vt occiperas. Occupo ꝑme ꝯiu. mõ ſt id q̇d in cõe poſitũ erat añ alios capio. Mõ ſt vi aliq̇d capio et opprimo. Precipio. intelligo.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

ſentio. Precipio. mō iubeo. mō doceo. Hora. Quicqd ꝑcipies eſto breuis. Vꝟcat etiā ante capio vel ꝓuideo. Recipio. rurſus capio vel accipio. Reſcipio cū dtō ꝟcat ꝓmitto. Suſcipio. ontfaen. Accipit ꝓ gigno. Plau. Qui geminos ex ancilla ſuſcepit liberos. Subtercipio. ſubtꝰ vel lateter capio.

Carpo diminuo. lacero. decerpo notabit

Diſcerpit lacerans. decerpit vinitor vuas

Excerpit verſus iuuenis ſtudioſus amenos

¶ Carpo diminuo. Sen. Florē decoris ſinguli carpūt dies. Carpo vuas vel poma. i. tollo. Carpo hoīem. famā eiꝰ lacero. Carpo linū. cuello. Carpo lanā. attenuo. Carpo iter vel viam. ambulo. Ouid. Si rota defuerit tu pede carpe viā. Carpo cibū. veſcor. depaſcor. Idē Carpe cibū digit᷑. ē qdā geſtꝰ ededi. Idē. Languidꝰ in prat᷑ gramia carpit equꝰ. Carpo vitales auras haurio. attraho vitales auras. Cōcerpo ſit carpo. Decerpo. de aliquo carpo. Diſcerpo. diſtraho. dilacero. Excerpo. ex alijs carpo. Precerpo. ante (carpo Carpo

Cedo locum feſſis. cedunt mihi prelia multa

Cede repugnanti cedendo victor abibis

Accedit veniens. accedo dicitur addor

Decedit moriens. decedit ruſticus a me

Diſcedens abeo. diſcedit diuiditurqꝫ

¶ Cedo ceſſi ceſſum. ꝟt locū do. wyken. Fabiꝰ. Vbi neceſſe ē vinci expedit cedere. Vꝟcat etiā in ius alicuiꝰ venio. ſiue ī partitiōe obtingo. Ouidius. Ceſſerūt nitidis habitāde piſcibꝰ vnde. Ceſſo. deſiſto. ab ope vaco. Abcedo. abeo. Accedo. mō adeo. Terē. Nūq̄ accedo. qn abs te abeam doctior. Mō addor. vt ad miſerias meas accedit exiliū. Auſonius. Acceſſit tibi ad artē poeticā mellea adulatio. Mō ꝟt cōſentio. vt Accedo tue ſentētie. Anſcedo. vorgaen. Cōcedo. trado. pmitto. Ponit ꝓ cedo. Tull. Cedant arma toge. cōcedat laurea lingue. Decedo. mō abſcedo. mō morior. Diſcedo. mō abeo. Virg. Phyllida amo ante alias. nā me diſcedere fleuit. Mō diſiūgor. Tul. Quū terra diſceſſiſſet magnis qbuſdā imbribꝰ. Excedo. exeo. ⁊ regit ablatiuū. Maro. Omnibꝰ idē animꝰ ſcelerata excedere terra. Vꝟcat et᷑ ſupero et iūgit actō. vt pomis altionū excedo. Itē ꝟcat morior. ſꝫ addit ſemꝑ vita. nō ſubintelligit. Paulus heri exceſſit e vita. Incedo. ambulo. ⁊ ꝓprie cū quadā grauitate et faſtu. Hinc inceſſus. ꝟcat etiā ſubeo. vt inceſſit mihi venādi cupiditas. i. ſubijt. Intercedo. interuenio. Precedo. antecedo. Procedo. ꝓgredior. ꝟcat etiā ſuccedo. Plau. Bene ꝓſpereqꝫ hoc hodie operis ꝓceſſit mihi. Recedo. abeo. Retrocedo. retrorſum eo. Secedo. ſeorſum eo. Proptius. Nō tamē a veſtro potui ſecedere luſu. Succedo. ſequor. ſiue in locū alterius venio. Succedo. feliciter euenio. Terē. Hac nō ſucceſſit alia aggrediamur via. Succedo. intro. Virg. Succeſſimus antro. Cedo.

Decerno video. contendo ſit tibi cerno

Decerno ſtatuo diſcerno diuido certo

Cerno — ¶ Cerno. ptēdo. Apuleiꝰ. Js quū ad me accuſandū deſcēdiſſet. nolui cū eo in iudicio cernere. Cerno. video. Cice. Propriū eſt ſtulticie aliorū vicia cernere. obliuiſci ſuorū. Cerno. decerno. Enniꝰ. Ferro nō auro vitā cernamꝰ vtriqꝫ. Etiā pugno. Maro. Ipm armis. ipmqꝫ iubet decernere ferro. Diſcerno. ſeparo. aliqñ certo. Apuleiꝰ. Armis potiꝰ diſcernere ꝙ iure vti voluerūt. Excerno. purgo. vel purgamēta corpis emitto. Incerno. emundo. Secerno. ſeparo. diuido. Ouid. Mei mihi cur animis iūcti ſecernit vndis Succerno. idem qđ ſecerno.

Denotat accingit munit parat inſtruit armat

Manci. — Qui parat accingit. feſſus diſcingitur hoſpes

Mur. — Succingo tunicam. miles ſuccingit et enſem.

Cingo. — ¶ Cingo. circūeo. circūdo. Pli. Quū eū ſaltū venatores cinxiſſent. Maro. Cingite frōde comas. Accingo. cū ſtudio ⁊ diligētia paro. Accīgere itineri Circūcingo. vndiqꝫ cingo. vt brabātia fluminibꝰ circūcingit. Diſcīgo. cincturā depono. Incingo. intꝰ cingo. vł cīgo. Precingo. ꝑparo vł cīgo. Naſo Et latro ⁊ cautꝰ ꝑcingit enſe viator. Procīgo. apparo. Recīgo. cīgo. Succingo. alligo. vt ſuccinge mihi enſem. Succingo. vpſchortē. Succīge veſtē (tuam.

Claudo vel cludo veteres dixiſſe leguntur

Claudo — Oſtia nunc claudo. que prima luce recludo

Claudo. ſluten. Tibul. Claudit et dura ianua firma ſera. Circūcludo. vndiqꝫ claudo. Cōcludo. ſił claudo. ꝑ metaphorā ſt termīo oratiōnē. Diſcludo ſeorſum claudo. Excludo. extra claudo. ſt etiā incubādo ex ouis pullum emitto. Includo. inſlutē. Intcludo. int aliqͣ claudo aut iter īpedio. Virg. Interclusit hyems ⁊ terruit auſter eūtes. Introcludo. ī interioribꝰ claudo Occludo. claudo. Precludo. añ claudo. Naſo. Hoſpitis effugio ꝑcluſerat oīa minos. Recludo. aperio. Secludo. ſeorſum claudo vł excludo. Maro. Soluite metū teucri ſecludite curas. Subtercludo. aperte notiōis eſt.

Qui colit ornat. amat vel honorat. arat habitatqꝫ

Manci. — Sic colitur facies. natus deus. ac ager vrbſqꝫ

Colo — Colo. mō honoro. colo deū. mō amo. Virg. Ille colit terras. Aliqñ habito. Idē. Pallas q̄s cōdidit vrbes. Ipā colat. Interdū agito. exerceo. Catull. Rura colit nemo. preterea ſt orno. Ouid. Fine coli modico forma virilis amat. Accolo. iuxta habito. Excolo. valde colo. exorno. Incolo. inhabito. Inde īcolatꝰ. Intercolo. ī medio habito. Precolo. añ colo. Recolo. reputo (mēte ꝑtracto.

Mur. — A coquo compoſitis media eſt tibi ſyllaba velox

Concoquo conficio. conſumo decoquo fertur

¶ Coquo. ad victū vſum ve igni ꝑparo. Catharina pultē coqt. Coquo etiā moleſto. ſolicito. Enniꝰ. Que nūc te coqt ⁊ vſat ſub pectore fixa. Cōcoquo ſił coquo. vł digero. ꝯſumo. Decoq̄. mō coq̄. mō ſubam oēm ꝯſumo. Hinc decoctor. q̇ patrimonio abſumpto ad īopiā redactꝰ eſt. Excoq̄. coquēdo auſfero. Ouid. Oīa purgat edax ignis viciūqꝫ metallis. Excoquit. Incoquo.

Tertij Ordinis.

in aliquo coquo. Maro. Huius odorato radices incoque baccho. Et etiā
coquēdo applico. Incoque aurū anulo. Intercoquo. ī medio coquo. Per-
coquo. pfecte et ſatis coquo. Carnes pcocte ſunt. Percoquo. ante coquo.
Recoquo. rurſus coquo. Subcoquo. parū aut latenter coquo.

Concreſcit ſanguis flumen concreſcit et arbor

Decreſco minuor. accreſco denotat ardor
¶ Creſco. augeor. Juuenalis. Creſcit amor nūmi q̄ntū ipa pecunia creſcit Creſco
Accreſco. ad aliq̄d creſco. Cōcreſco. ſil' creſco. Aliq̄n coniūgor. cōglutinor.
Virg. Cōcreſcūt ſubite currēti ī flumīe cruſte. Decreſco. minuor. Excreſco.
p̄ aliis creſco. Increſco. in medio creſco. Procreſco. lōge creſco. Lucre. Et
res pgigni et genitas pcreſcere poſſe. Recreſco. iterū creſco. Succreſco.
inferi⁹ creſco. vel paulatim aut latēter creſco. Supercreſco ſup aliq̄d creſco.

Currit homo. currit flumen. curritq̄ carina

Diſcurrunt vulpes. ſuccurrunt auxiliantes
Curro. lopen. Naſo. Nō docet infeſtos currere ceruā canes. Curro. feſti- Curro
nāter moueor. Nauis currit. Accurro. tolopen. Circūcurro. notū eſt. Con
curro ſil' curro. vl' cōgredior ī p̄lio. Decurro. deorſum curro aut curro. Diſ-
curro. vagor. Excurro. vytlopē. Pli. Deſtino eñ. ſi tñ officij rō pmiſerit. ex
currere iſto. Incurro. inlopē off in komē. Idē. Neq̄ eñ putaui fore vt in
tantū odiū tā leui cauſa incurrem⁹. Intercurro. in mediū curro. Occurro.
obuio. Perſi⁹. Venieñti occurrite morbo. Percurro. currēdo pago. Precur
ro. añ curro. aut currēdo p̄uenio. Procurro. pcul curro. Recurro. rurſus
curro. aut ꝯfugio. quaſi retro curro. Succurro. opē fero. ſubuenio. Maro.
Cōſulite in mediū et reb⁹ ſuccurrite feſſis. Significat etiā in mentē venio
Tranſcurro. currendo tranſgredior.

Dico loquor dicto ſcribenti prelego carmen

Dictito quod crebro dico. predico futura

Addico vendens. addico deſtino ſignat

Edico mandans. indico nuncio bellum

¶ Dico. loq̄r. accipit p voco. nomio. affirmo A dico fiūt freq̄ntatiua dicto Dico
et dictito. Dictito eſt freq̄nter dico. dicto vo. pprie ēt enūcio. q̄d ali⁹ excipiat
et notet. Signat et' ſuggerere Fabi⁹. Et iſta videt rō dictare Seuerin⁹. ecce
mihi lacere dictāt ſcribēda camene. Inuenit tñ dico nōnūq̄ p eo q̄d eſt fre
quēter dico. Addico. deſtino. adiudico. Eſt etiā vēdo p licitationē. quū ſcz
ali⁹ alio mai⁹ p̄ciū pollicet. Equ⁹ paulo eſt addict⁹. Cōdico. ſil' dico. cōſti-
tuo. Hinc cōdictio deducit. et vt ſcribit Feſtus. eſt in diē certū r i q̄ agitur
denūciatio. Cōditio ſine c. mō ēt ſortē. Cice. O miſerā cōditionē admini-
ſtrādi cōſulat⁹. Mō pactionē. Pli. Veniā ex cōditiōe ne q̄d ꝯ cōmodū tuū
facias. Cōtradico. notū. Edico. iubeo. pnūcio. decerno. Hinc edictū. man
datū. Indico. nūcio. Rex hiſpaniarū Francigenis bellū indixit. Indictio
eſt tp̄us quindecim annor. Interdico. phibeo. Interdictū eſt paulo aqua
et igne. Maledico. male loquor. vitupero. Nemo laudatur verius q̄ cui

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

maledicit a malo viro. Predico. añ dico. Redico rurſus dico vl' reſpōdeo.

Inuitum trahimus. comitari duco volentem
Delectat ducit exiſtimat attribuitq;
Duco aes attenuo. ſeducit te ſyncophanta
Transſero traduco. deridendum facioue
Contrahit adducit. miſeros adduxerat artus

Mur. Conducit dantis precium. locat accipientis
Subduco tria fert. ſuppono. ſubtraho. duco

Duco. ¶ Duco. leyden. Cecꝰ cecū ducit. Duco. delecto. Cice. Dātq; ſe ad ludēdū fabularūq; auditiōe ducunt. Duco. exiſtimo. Catul. Id gratū eſt mihi. me qm̄ tibi ducis amicū. Duco. aſcribo. Terē. Tu nūc tibi id laudi ducis. qđ feciſti inopia. Ducere eſt attenuare in laminas. cloppen. Abduco. aff leyden Adduco. toleyden. Etiā ſt ꝯtraho. Circūduco. omleydē. Cōduco. colligo. cōgrego. tohopebrengen. Sȝcat etiā locatū accipio. Cōduxi domū. ꝯducā mercenarios. Locare. verburē. Cui locaſti domū tuam. Locare filiam. ein dochter beraden. Petrꝰ locauit filiā ſuā paulo. Cōduco. ſt etiā ꝓſum. Cic. Ipe patrie ꝯducit. pios hic ciues i parētes. Deduco. deorſum duco. ſt etiā ꝓſto alicui comitatū officij gr̄a. Deduxi paulū in ſenatū eūq; vt reducā hic expecto. Aliqñ ſt attenuo. Pōponiꝰ. Vocē deducas oportet vt mulieres videant v̄ba. Diduco. diuido. ſeparo. Educo. vytleyden. Moſes eduxit filios iſrl' ex egypto. Educo. extraho. Educ gladiū. Educere. enutrire. educare. Terē. Eduxi a paruulo. habui. amaui ꝓ meo. Induco. ynleyden. Introduco. in memoria duco. Obduco. circūdo. tego. Perduco. vſq; ad finē duco. Preterduco. vorbyleyden. Produco. ꝓfero. Bona arbor bonos fructus ꝓducit. Paulus nōdū ꝓduxit teſtes. Produco. extēdo. Hic ſyllaba dr̄ ꝓducta. i. extēſa. lōga. Reduco. wederbrenghen. Sȝcat aliqñ replico. Hinc reductꝰ. replicabilis. Seduco. ſeorſum duco. Seduc egrotū a turba. Seduco. ſeparo. Ouid. Seducit terras hec breuis vnda duas. Seduco. decipio. Terē. Etiā nūc me ſeducere iſtis dictis poſtulas. Subduco. ſuppono. Pellibꝰ tunica ſubducta eſt. Mō ō ſt ſurripio. ſubtraho. Virg. Et ſuccus pecori. et lac ſubducit agnis. Mō ſcat leuo. extollo. Hinc ſubduci naues dicunt quū trahunt in terrā. q terra mari altior ſit. Deduci vo ecōtrario dicunt quū de terra ducunt in mare. Traduco mō ſt trāſfero. mō infamē facio ⁊ deridendū. Martialis. Rideris multoq; magis traduceris apher.

Mur. Paulus emit libros. coemit frumenta rodolphus
Rurſus emo redimo ſeu libero., ſed redimire
Eſt ornare. cato redimit ſua tempora lauro

Emo. ¶ Emo. kopen. Martialis. Omnia caſtor emis ſic fiet vt omnia vendas. Hinc emptito frequētatiuū. Plinius. Certatim quicquid venale audiunt emptitāt. Adimo. aufero. Terē. Hāc niſi mors mihi adimet nemo Coemo

Tertij Ordinis.

ſimul emo: aut totū emo. Petrꝰ. oēs porcos coemit. Demo. detraho. Mar tialꝰ. Nō ſūt lōga qbꝰ nil ē q̄ demere poſſis. Dirimo. ſeparo. diſſoluo. Pliñ Oppida nr̄a vniꝰ diei itīere dirimūt. Eximo. extraho. eripio. idē. Exie hūc mihi ſcrupulū. cui par eſſe nō poſſuz. Interimo. occido. perio. Idē Redio. rurſus emo. vel libero. Redie filiū ab hoſtibꝰ captū. ponit̄ p emo cōparo. Martial. Nolo vir̄ facili redimit q̄ ſanguie famā. Redimio q̄rte ꝯiugatis onis. ſcat caput orno vl' corono. Tibullꝰ. Hic iuuenis caſta redimitꝰ tem (pora lauro.

Hoc verbum facio late patet afficioq; Mur.
Appetit affectat proprie ſignare notatur Manci.
Afficit inducit. nos afficit iſte dolore
Te afficio lachrymis. te ſomno. teq; pudore
Conficio facio vel finio perficioq;
Conſumo. frango. ſic omnia conficit etas Murmel.
Officio noceo prepono preficioq;
Subſtituit maculat ſatis eſt dic ſufficit eſſe

¶ Facio. maken off doen. Et nobis idē alcimedon duo pocula fecit. Se= Facio.
neca. Patiar potiꝰ ipe q̄ facias ſcelꝰ. Capit̄ p eſtio. vt paruifacio. magni facio. Accipit̄ etiā p pacior. vt facio iacturā. feci damnū. feci naufragiū. i. paſſus ſum. Apd veteres q̄z p ſacrifico iuenit̄. Vir. Quū faciā vitulā p frugibꝰ. ipe venito. Facio vba ꝑt loq̄r. facio it̄ eo. facio piculū experior. Fac piculū i lr̄is. fac i paleſtra. i muſic. Facio rē diuinā. i. qd eccl'iaſtici dicūt. facio miſſaz. facio lucz. ꝑt lucror. facio ſūptū. expēdo Pla. Neceſſe ē facere ſūptū q̄ q̄rit lucz Facere copiā ſiue ptātē ꝑt p̄bere ptātē Facere vrinā ⁊ facere ſtercus. nota ſūt. Factito. freq̄nter facio Afficio. iduco. moneo. Pliñ. Varie me affeceꝛt lr̄e tue. nā parti leta pti triſtia ꝯtiebāt. Afficio te honore. i. honoro Afficio te iiuria. i. facio tibi iiuriā Affecto. appeto Affectare iq̄t Feſtꝰ ē pnū aīm ad faciēdū aliq̄d hr̄e Cōficio ſil' facio Cōficio. finio. pficio Cice. Cōfeci q̄ iuſſiſti oīa. Cōficio. ꝯſumo. frāgo Petrꝰ eſt ſenio ꝯfectꝰ. Deficio. gebrekē. vt deficio pecunia. vel pecunia deficit mihi. Ouid. Deficiūt validi lōgeuo tpe tauri. ſcat etiā a p̄ncipatu vel ductu alicuius recedo. Hec ciuitas a rege defecit. Deficio actiuū ꝑt deſero. Hora. Cupidū pi optie vires deficiūt Efficio. volmakē. Maro. Efficiā poſt hac ne quicq̄ voce laceſſas. Inficio. tingo. coloro. Hic dr̄ infector lanar̄ vl' pānor̄. Inficio. corrūpo. cōtamio. Petrar. Paſtorē paſtor. pecudē pecꝰ ificit egra. Infectꝰ ꝯtamiatꝰ aliq̄ ſorde vl' morbo. Infectꝰ nomē ꝑt idē qd nō factꝰ. Plau. Factū illd fieri ifectū nō pōt. Interficio. occido. Officio. noceo. Señ. Sp iudicio fauor officit Perficio volmakē. Naſo. Aut nūq̄ tētes: aut pfice. Preficio. p̄pono. Chriſtꝰ petrū p̄fecit aplis. Proficio. facio pfectū. Ma= no labore par pfeci. Reficio. vmakē Pli. Haruſpicū mōitu reficiēda ē mihi edes ceter. Reficio. recreo. Tull. Tm̄ cibi ⁊ potiōis adhibēdū: vt reficiāt vires. nō opp̄māt. Sufficio ſat ſuz Auaro nihil ſufficit. Szcat etiā ificio. macl'o. Tul. Vt hi q̄ i ꝯuiuio purpurā ſufficiūt poſt ſanāt medicamēt q̄buſdā. Szcat p̄t'ea i alteriꝰ locū ſubſtituo. In locū ꝯſul' demortui Paulꝰ ſuffectꝰ ē. Sufficio itē ſubminiſtro.

Maro. Suffice tela mihi. Sciendū eſt facio etiā cū alijs ꝑtibuſoratiōis cō poni vt cū v̄bis. vt calefacio. tepefacio. ⁊ cū aduerbijs. vt bn̄facio malefa‑ cio. Itē cū noībus. vt ſignifico. carnifico magnificor turpifico. Qn̄ aūt cō ponit cū p̄pōnibꝰ facit paſſiua in or. vt afficio afficior. cōficio ꝯficior. Qn̄ v̄o cū verbis facit iſta in fio. vt calefacio caleſio. frigefacio frigeſio.

Affligo ſterno vexo perturbo vel ango

Infert infligit. confligo dimico pugno.

Fligo ¶ Fligo t̄tie vel p̄me ꝯiugatōis ē. ⁊ ſ̄t ſterno. Liuiꝰ Ipe ſe ī terrā fligit ca dēs. ſ3 nūc raro vtimur eo. Affligo mō ſ̄t ꝓſterno. mō ꝑturbo. ango. Clau dianꝰ. Aſſuetū ſpolijs affligit egeſtas. Cice. Qð ſenatꝰ ꝑpluſqȝ rōanꝰ rebꝰ afflictꝭ tā excelſo aīo fuiſſet. Cōfligo. dimico. pugno. Infligo. īfero. īcutio. Petrꝰ mihi vulnꝰ inflixit. Profligo t̄tie aut p̄me ꝯiugatiōis ē ⁊ ſ̄t deijcio. ꝑdo. vt Anno. M. D. q̄rto Maximilianꝰ rōanoꝝ rex gl'ioſo p̄lio ſup̄ tria (milia ꝓfligauit Bohemoꝝ

Influit oceanū fluuius. preter fluit vrbem

In diuerſa fluo vel ābundo luxurioꝛqȝ

Diffluo ſignificat. longe fluo profluo dicit

Fluo ¶ Fluo. vlyeſſen. ponit̄ ꝓ affluo. Maro. Mella fluant illi. ferat ⁊ rubꝰ aſꝑ amomū. Affluo zo vlyeſſen. Rabulis pecunie affluūt. Affluo etiā ſ̄t abūdo. vt Brabātia delitijs affluit. Hinc affluēs abūdās. Circūfluo. circū aliq̄d fluo. Pli. In oppidū circūfluit amnis. Cōfluo ſil' fluo vel cōuenio. Defluo deorſum fluo. Defluere etiā dr̄ qð etate aut vetuſtate morboue ſoluit̄. Diſ‑ fluo. luxurior abūdo vel in diuerſas ꝑtes fluo. Effluo. ex aliq̄ fluo vl' effun dor. Influo. ī aliq̄d fluo Interfluo. īterlabor Perfluo. ꝑ aliq̄d fluo Prefluo an̄ fluo. Pret̄fluo. fluēdo p̄tereo. vt ſchalda exundāti īpetu p̄terfluit Hant‑ werpiā. Profluo; ꝓcul fluo. ſpargor. nō ꝯtineo abūdo. Refluo rurſus fluo vel retrofluo. Subterfluo inferiꝰ fluo. Sup̄fluo. ſup̄abūdo. Trāfluo trās aliq̄d fluo vel p̄tereo. Claudi. Trāſfluere dies dū ſcripſiſſe priorē. Penitet (et̄nas itur ī vſqȝ moras

Infodit in terrā nūmoſqȝ recōdit auarus

Infoſſam terre refodit nunc ruſticus aurum

Uulnero confodio. tranſfigo perfodio dic

Fodio ¶ Fodio. grauen. Circūfodio. vndiqȝ fodio. Cōfodio. ſil' fodio vl' vulnero Defodio. begrauē. Maro. Cōdit opes aliꝰ defoſſoqȝ īcubat auro Diffodio in diuerſis locꝭ fodio. Effodio. ex aliq̄ fodio vl' eruo. Infodio ingrauē. Pe trus pecuniā ſuā t̄re īfodit. Int̄fodio. ī medio fodio. Perfodio. dorgrauen offdor ſtekē. Petrꝰ gladio ꝑfoſſus ē. Prefodio. an̄ fodio Refodio. weder vp grauen. Corpꝰ magni Aberti Colonie refoſſu3 ē. Suffodio. paꝝ vl' latēter (fodio. Trāſfodio. ꝑfodio.

Audaces fugio. timidos fugo. cōfugio ad te

Effugit euadens. ſed ad hoſtes tranſfugit iſte

Fugio ¶ Fugio vlyen. Maro. Nos patriā fugimꝰ. pōit̄ ꝓ curſim abeo. Idē. Fu git ilicȝ ocyor euro. Aufugio. ab aliq̄ fugio. Propꝰtiꝰ. Quiſqȝ es. aſſiduas aufuge blāditias. Cōfugio mō ſimꝉ fugio. mō auxilij gr̄a ad aliquē fugio.

Virg. A te ꝯfugio ⁊ ſupplex tua numia poſco. Defugio. deorſũ fugio vł ide
qꝺ fugio. Diffugio ĩ diuerſas ꝑtes fugio. Chriſto a iudeis capto diſcipuli
ei⁹ diffugerũt. Effugio. entvlyen. effugio euado. Maro. Nũq̃ hodie effu-
gies. Perfugio. cõfugio. Prefugio. añ fugio. Profugio. lõge fugio Refugio
retrofugio. Petr⁹ patris ſui vultũ refugit. refugio etiã ꝯfugio. Itẽ recuſo.
Maro. Nil refugis. tenueſq; piget ꝯgnoſcẽ curas. Suffugio latẽter fugio
Subtᵉfugio. ſubt⁹ fugio vł recuſo. Tráſfugio. ad hoſtes fugio. hic tráſfuga
(q̃ ad hoſtes fugit.

Fundit aquã paulus fundit ſtatuã policletus
Fundit humus flores truculentos fudimus hoſtes
Miſceo confundo perturbo ue dicitur eſſe.
Uino perfundo tunicam. nummoſq; profundo

¶ Fũdo. ghyeſſen. fũdo aquã. fũdo ſtatuã. Hic fuſile. qꝺ ex aliq̃ metallo fu- **Fundo.**
ſum eſt Fũdo. ꝓſterno. Saluſt. Marias hoſtiũ copias ꝑplus rõan⁹ parua
ſepe manu fudit. Fũdo. abũde ꝓbeo. Virg. Ipã tibi blãdos fundẽt cunabu-
la flores. Fũdo ꝑme ꝯiuga. Et firmo. ſtabilio. Hic fundamẽtũ. Affundo. ad
aliqꝺ fũdo. Circũfundo notũ ẽ. Cõfundo. mõ ſił fũdo. miſceo. mõ ꝑturbo.
Diffũdo. vario mõ vel ĩ diuerſa loca fũdo. Effundo. vytghieſſen. Infundo
inghieſſen. Hora. Syncerꝫ eſt niſi vas. qꝺcũq; infundis aceſcit. Intᵉfundo
ĩ medio fundo. Offundo. ꝯ fundo. vł inĳcio. Cice. Hic error ⁊ hec doctorꝫ
anis offuſa caligo eſt. Perfũdo. beghieſſen. Niſi hic diſceſſerit. lotio vos
ꝑfundã. Profundo. ꝓcul fũdo vł ſup̃ modũ expẽdo. Refundo. repẽdo. ⁊ qꝺ
ſparſim erat reſtituo. Sen̄. Quicqꝺ deerit ex meo refundã. Refũdo. etiã ꝓ
fundo. vergbieſſen. verſturtzẽ. Claudi. Et q̃s fallac collegit ligua parẽt
Has eadẽ nati ligua refũdit opes. Suffundo. latẽter fũdo. Et etiã extrinſe-
cus ꝯſpergo. Ouiꝺ. Pulchra verecũdo ſuffundẽs ora rubore. Supfũdo. li-
quidi aliqꝺ ſupaddo. Idẽ. Nuda ſupfuſus cingam⁹ corpa lymphis. Tráſ-
(fũdo. ex vno ĩ aliud fũdo

Fert gerit inſtituit. facit. horrida bella gerunt
Aggerit apportans. ſed nummos aggerat augens
Digero diſpono. nummatus congerit aurum
Suggero ſufficio. ſupporto. ſubq; miniſtro

¶ Gero. draghen. Ouiꝺ. Quas gerit veſtes ſordida lanꝫ fuit. Gerere bel- **Gero**
lũ. eſt bellũ mouere. ⁊ admĩſtrare. Gero etiã ꝓ habeo vel inſtituo capit vt
Paulus bñ ſe gerit. Hic geſt⁹. gelaet. Teren̄. Nũc geſt⁹ mihi vultuſq; eſt
capiẽdus nou⁹. Preterea gero ẽt ago vł facio. Plaut⁹. Eſt ꝑfecto de⁹ q̃ q̃
nos gerim⁹ auditq; ⁊ videt. Aggerere apportare. Aggero ꝑme ꝯiugatõis
ẽt augeo. Virg. Incẽditq; animũ dict atq; aggerat iras. Cõgero. ꝯgrego
Tibullus. Diuitias ali⁹ fuluo ſibi cõgerat auro. Ponit ꝓ nidifico. Virg.
Aerie q̃ cõgeſſere palũbes. Digero ĩ diuerſas ꝑtes gero. Significat etiam
ordino. diſpono. Egero. exporto. emitto. Hieronym⁹. Et qꝺ turpiter in-
geſſerũt. turpi⁹ egerũt. Ingero. importo. Tibul. Rure leuis verno flores
apis ingerit alueo. Etiã eſt incutio. Mulier cui ꝯ fas adheſerit. inſanabilẽ
ingerit plagã. Regero. retro gero. repono. Accipit pro euomo. Apuleius.
Hã ⁊ regeſta crapula veſtẽ inqnauerat. Suggero. ſupporto. ſubminiſtro.
Plinius. Suggerũt affatim. ligna ꝓrime ſylue. Significat etiam inſinuo.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Hinc ſuggeſtus pulpitum. id eſt locus altior vnde habetur oratio ad populum quem vulgus vocat ambonem.

Congredior coeo. contendo dimico pugno.

Introeo ingredior gradior vel ſignificabit.

Gradior. ¶ Gradior.eo.gaen. Aggredior.angaen off begynnē. Seſt. Nemo potētes aggredi tutꝰ pōt. Cōgredior.ſiſ gradior. Var. Deſqȝ i vnā domū ꝯgreſſi ſiſ diſcubuere. Ꝟt etiam manꝰ ꝯfero.dimico. Gelliꝰ. Qui ter cū hoſte ꝯgreſſus victor rediȷ̄t. Digredior.diſcedo. Egredior.exeo. Ingredior.mō intro.mō gradior īcedo. Quid. Ingrediſ late lato ſpectabilis auro. Introgredior.introeo. Progredior.añcedo. Preſgredior ꝑtereo. Apuleiꝰ. Cūqȝ ſtabulū ꝑtergreſſus fuiſſem:recognita cepi retrocedere. Progredior. ꝓcedo. Regredior.reuertor. Subtergredior.ſubtꝰ eo Supgredior.ſupiꝰ eo. vl'ſupo antecello. Trāſgredior trāſeo.

Actiuū iacio.iaceo ſed dicito neutrum

Abiecta eſt virtus.adiectus honos opulentis

Subȷ̄icio ſubdo ſurſum iaceoue notabit.

Traȷ̄icio populum ſiue flumen vel vtrumqȝ

Tranſigo traȷ̄icio. traȷ̄ecit pectora telo.

Iacio. ¶ Iacio.werpē. Hic iactor qd mō ꝟt frequēter iacio modo fatigo. excutio Quid. Quā ſua q liqdis brachia iactat aqs Aliqñ ꝟt inaniſ loqr.ſiue temere lando. Idē. Qd bñ te iactas ⁊ fortia facta receſes. Hic iactabūdꝰ ⁊ iactātia. Abȷ̄icio.aff werpē. Abȷ̄ice lapides. Abȷ̄icio ꝯtēno Diſciplinā q abȷ̄icit īfelix eſt. Adȷ̄icio. to werpē. Adȷ̄ice mihi globū. Adȷ̄icio addo. Hora. Adiecere bone paulo plꝰ artꝭ athene Circūȷ̄icio circū aliqd iacio. Circūȷ̄iciā collo tuo reſtim. Cōȷ̄icio ſiſ iacio. Cōȷ̄icio.cōiecturo ſiue ſubtiliſ iudico. Terē. Annos ſexaginta natꝰ es vl'plus eo. vt cōȷ̄icio. Deȷ̄icio. deorſum iacio vel depello. Diſȷ̄icio i diuerſa iacio.diſpgo.diſſipo. Eȷ̄icio.expello. Naſo. Turpius eȷ̄iciſ q̄ nō admittiſ hoſpes. Inȷ̄icio. in werpē. Petrꝰ pulti oſſiculum iniecit. Interȷ̄icio.tuſſchen werpen. Obȷ̄icio. cōtraiacio. oppono. Petrus mihi furtū obiecit. Proȷ̄icio.procul iacio Virgi. Proȷ̄ice tela manu Proȷ̄icio extendo. Idē. Viridi ꝓiectꝰ in antro. Reȷ̄icio rurſus iacio. Reȷ̄icio. etiā retro iacio.repello. Maro. Tytire paſcētes a flumine reȷ̄ice capellas. Reȷ̄icio refuto.abȷ̄icio. Apuleiꝰ Me vo tanq̄ inutilem reiecerūt.poniſ etiā honeſte ꝓ euomo. Ioannes crapulaſ nūc breui vorata reȷ̄iciet. Subȷ̄icio. ſubdo. Virgi. Parcere ſubiectis ⁊ debellare ſupbos. Ꝟt etiā ſurſuȝ iacio. Idē. Quā ſtū ve nouo viridis ſe ſubȷ̄icit alnꝰ Supȷ̄icio.ſup aliqd iacio. Quid. Mēbra ſupiecta cum tua veſte fouet. Traȷ̄icio.trāſporto.ouerſchepē. Saluſ. Iam oēm exercitū traiecerat. Etiā ꝟt trāſeo Iuſtinꝰ. Poſtq̄ copie oēs amnē traiecere. Aliqñ ꝟt etiā vtrūqȝ ꝯiūctim. Liuiꝰ. Traiecit copias Iberū. Hinc traiectus locꝰ vbi res ⁊ hoies traȷ̄iciunſ aquā. Traȷ̄icio preterea ſicat trāſſigo tranſfodio. dorſchyſſen. Petrus paulo telo traiectus eſt.

Dilabor petro. delabor decido ſenſim

Labor. Incidit illabens. fugiens illabitur hoſtes

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Tertij Ordinis.

¶ Labor ꝓprie lenit̃ ac ſenſim deſcẽdo. ponit̃ ꝓ cado pereo. Labit̃ exiguo Labor
qđ partũ ẽ tp̃e lõgo. Allabor ad aliqd labor. põit̃ ꝓ iuxta nauigo. Claudi.
Siculis allabit̃ oris. Collabor. ſil̃ labor. Delabor. deorſum labor. Dilabor
in diuerſa labor vl̃ pereo. Criſpus. Male parta male dilabunt̃. Elabor. ex
cido vl̃ effugio. Illabor. ĩcido. Interlabor. ĩter aliq̃ labor. Pret̃labor. labẽ-
do p̃tereo. Prelabor añ labor. Prolabor. ꝓcul labor. Relabor. rurſus labor

Offendo. noceo. frango. ſeu vulnero. ledo

Hinc que componis mediam producere ſcito

¶ Ledo. cõtumelia afficio vel offendo. Nicolaꝰ in heſiodo. Si queq̃ vbo Ledo
ledes. lederis ⁊ ip̃e. Naſo. Nil ꝓdeſt qđ nõ ledere poſſit. Idẽ. Allido ad
aliqd ledo. Iſte caput alliſit parieti. Collido. ſimul ledo. cõfringo. Elido
effringo exp̃mo. Illido. infringo. intrudo. Oblido. ledo. frãgo. Relido. le-
dentẽ ledo. vel referio. ponit̃ ꝓ ledo. Pruden. Reliſa frõte lignũ diſſilit.

Nauigat ipſe legens. furator colligit atq̃

Percurrit libros. oculis cernit quoq̃ tranſit Manci.

Scripta lego. flores. aurum flumen. mare littus Mur.

Pretereo littus lego. ſed lego nauigo flumen

Deligo decerpo. ſecerno vel eligo quenq̃

¶ Lego. leſen Nõdũ legi lr̃as ad me datas Lego colligo. Maro. Ip̃e ego Lego
cana legã tenera lanugĩe lana. Aliqñ ſ̃t fruor. Hic ſacrilegꝰ. q̇ furat̃ res ſa
cras vl̃ res ꝓfanas e ſacro loco. Lego etꝭ ſ̃t nauigio p̃terire. Virg. Litto-
raq̃ epiri legimꝰ. Circũlego. vndiq̃ lego. ſiue luſtro. Colligo. vergaederẽ
Accipit̃ ꝓ reficio. Hic recolligo. Ouid. Quis aĩm firmas teq̃ ip̃a recolli-
gis Iphi. Eſt ãt Iphis ꝓpriũ femĩe nomẽ. Deligo. mõ decerpo. Idẽ Eſt ali
q̃d tenui deligere vngue roſam. Mõ ſ̃t magꝭ idoneũ ad rẽ gerẽdã ſecerno.
Cras deliget̃ impator. Diligo. amo. Eligo. vytkeſen. Baptiſta. Elige de
multꝭ aliqd. Intelligo cogſco. app̃heſo. Hic ĩtellectꝰ. verſtãt Negligo nõ
curo. omitto. Terẽ. Pecuniã ĩ loco negligere maximũ ĩterdũ ẽ lucrũ. Perle
go. diligẽter ⁊ vſq̃ ĩ finẽ lego. Lactan. Si q̇s legerit. plegat Prelego. añ le
go. Relego. iter̃ lego. Selego. ſeorſũ lego. Tibul. Cui dulcia poma Delia
ſelectꝭ detrahat arboribꝰ. Sublego. latẽter lego. ſuffuror. Maro. Vel q̃ ſb-
(legi tacitꝰ tibi carmĩa nuꝑ

Attrahit. alliciẽs. delectat deliciẽſq̃

Extrahit eliciens. meretrix non alliciat te

¶ Licio nõ eſt ĩ vſu. ſ̃t ãt traho. ĩplico. Allicio. attraho. Nicolaꝰ ĩ heſiodo Licio
Neue tuã alliciat meretrix caue femĩa mẽtẽ. Delicio duco ad voluptatẽ al
licio. Hic delecto. Donatꝰ tñ in Andriã. Terẽtij ſcribit oblecto ⁊ delecto
dici a lacto. Elicio. extraho. euoco. Qui vehemẽter emũgit. elicit ſanguinẽ
Illicio. illaq̃o. ĩplico. Caue ne mũdi voluptatibꝰ illaq̃aris. Oblicio. attra
ho. duco. Hinc oblecto. Petrꝰ ſe ſolis lr̃is oblectat. Pellicio. ꝑduco vl̃ blã
diẽdo decipio. Teren. Is ſenẽ ꝑ ep̃l̃am pellexit. Quidã grãmatici clariſſi-
mi ſcribũt hec eſſe cõpoſita a lacio qđ ſ̃cat in fraudem induco.

Que lino cõponit lector mediam breuiabit

Collino cõmaculo.relino ſed tollo lituram
Lino.ſmerẽ.Lino faciẽ attramẽto.lino vas argilla.Naſo.Hic paret mo-
Lino. nitꝰ ⁊ linit ora luto.Ponit̃ ꝑ deleo.Ouid.Quũ relego.ſcripſiſſe pudet.nã
pluria cerno:Me qꝫ q̃ ſcripſi iudice digna lini.Hic litura.deletio ſcp̃ture
vl̃ picture.Propti⁹.Hec e lachrymis facta litura meis.Allino.ad aliq̃d li-
no.Circũlino circũ aliq̃d lino.Collino.ſil̃ lino.vl̃ inficio.Hora.Crines
puluere collines.Plau.Pulchrũ ornatũ turpes mores pei⁹ ceno collinũt.
Illino.lino.Interlino.Etiã ſt ſupinducto aliq̃ liq̃re ſcp̃pturã vl̃ picturã
õſtruo.Oblino.beſmerẽ.Prelino.añ lio.Relino.liturã tollo vl̃ apio.Ter.
Releui oĩa dolia mea.Sublino.par aut latẽt lio.Suplino.bouẽ vpſmerẽ

Proloquor ante loquor.decerno proloquor extat

Subloquor occulte vel cauſa decipiendi
Loquor ¶Loquor.ſpreken.Ouid.Grauis ẽ culpa tacẽda loq̃.Hic loquar garrul⁹
Alloq̃r.toſpreken.Anteloquor añ aliũ loq̃r.Circũloquor.p circuitũ q̃ndã
declaro.Auſoni⁹.Poſſem abſolute dicere.ſed dulci⁹ circũloquar.Colloq̃r
ſil̃ loquor.Nõ eſt prudẽtis ſinere aduerſariũ ⁊ iudicẽ colloq̃ ſolos.Eloq̃r
enũcio.Plau.Quicq̃d eſt eloquere mihi cito.Interloq̃r.tuſſchen ſpreken.
Obloquor.ꝯ aliquẽ loquor.Ponit̃ ꝑ maledico.Preloquor.p̃dico.ꝓloq̃r.
decerno.ſententiã fero.ſcat etiã apte loquor.Plau.Nunc quã rem oratum
huc veni.primũ ꝓloquor.Subloquor.clam loquor ſiue cauſa decipiẽdi.

Man. Ludere ſit verſu deſcribere ſiue iocari

Dicitur alludit ſententia.quando latenter

Fert aliud.fuerit q̃ꝫ dictum forte per ipſam
Ludo ¶Ludo.ſpelen.Pueri ludunt.ponit̃ ꝑ iocor.Pli.Ludere me putas ſerio
peto.Sꝫcat etiã vſib⁹ deſcribere.Virg.Ille meas errare boues vt cernis
et ip̃m.Ludere que vellẽ calamo ꝑmiſit agreſti.Itẽ ponit̃ ꝑ decipio deriſ
deo.Meni⁹.Tu me ludere auſus es ſycophãta.Ludere fidib⁹.vt der lutẽ
ſpelen.Gelli⁹.Is optĩe fidib⁹ ludere a magr̃o eius didicerat.Abludo.ab
aliq̃ ludo.Nõ alludo.Hora.Hec a te nõ multũ abludit imago Alludo ad
aliq̃d ludo.Puer alludit parẽti.Et vana ſnĩa ad alterã alludere dr̃.Collu-
do.ſil̃ ludo.Deludo.eludo.⁊ illudo.derideo.decipio.Interludo inter aliq̃
agẽda ludo.Preludo.ante ludo.Hinc p̃ludiũ p̃centio vel p̃excitamentũ.
Baptiſta.Preludia multa Egregias artes pariũt.Proludo.ꝓcul ludo.

Mur. Amitto perdo dimitto dicitur eſſe

Admitto aſſumo.ſi amitto perdo notabit

Committo mitto ſimul et coniungo notabit
Manci.
Committo trado pecco facioqꝫ vocatur
Murmel.
Ultro polliceor.promitto ſepe rogatus
Manci. ¶Mitto.ſendẽ.Virg.Aurea mala decẽ miſi cras altera mittã.Ponit̃ pro
Mitto omitto.depono.Terẽ.Eia lachrymas mitte.Miſſum facio.idẽ ſt.vt miſſa
faciam⁹ hec certamia.Amitto.ꝑdo.Etiã ſt dimitto.Plau.Nũc vir viuos

amiſit domū. Admitto. tolaten. Admittere ſcelus ſt peccare. Juuenal'. Cū ſcelus admittūt. ſup eſt ꝯſtantia. Cyprianꝰ. Qui ſedet crimia vindicaturꝰ admittit. Cōmitto ſil' mitto. ꝯiūgo. Hic cōmiſſura. ꝯiūctio. Szcat etiā trado. cōmēdo. Terē. Quē lupo cōmiſiſti. Jtē ſt pecco. delinq̄. Nihil cōmiſi q̄re ſuſpēdendꝰ ſim. Szcat interdū facio. Aere ꝑliū cōmiſſum ē. Tull'. Nō cōmittas. vt dicendū ſit nō putarā. Demitto. deorſum mitto. Dimitto i diuerſa mitto. Martia. Diſciplos dimittet tuos. Ponit' ꝓ ꝯdono. Jn orōne dñica. Et dimitte nob debita nr̄a. Emitto. vytſenden. Jmmitto. inſenden. Maro. floribꝰ auſtrū Perditꝰ et liq̄dis imiſi fontibꝰ apros. Intermitto ad tp̄us omitto. Cice. Mirabar q̄d eſſet q̄ tu mihi mittere lr̄as intermiſiſſes. Omitto. deſero. depono. Terē. Sollicitudinē iſtā falſam q̄ te excruciat. omittas. Permitto. ꝯcedo. tolero. Premitto ante mitto. Pretermitto. vor by laten. Promitto gelouen. Naſo. Promittas facito. q̄d eim̄ ꝓmittere ledit. Etiā ſt ꝓcul mitto. ꝓduco. Hic ꝓmiſſus. Maro. Promiſſaqꝫ barba A ꝓmitto fiūt alia ꝯpoſita. Appromitto. Cōpromitto. Repromitto. Pliñ. Ad hūc guſtū totū librū repromitto. Remitto. mō wederomſenden. Martialis. Quiſq̄s magna dedit voluit ſibi magna remitti. Mō relaxo. vt remitte arcū. Remitte aim. Hic remiſſio. relaxatio. Aliq̄n ſt ꝯcedo. cōdono. Pli. Remitte aliq̄d adoleſcētie ipiꝰ. Hic remiſſio. veniā ſt. Submitto vel ſummitto iclino. ſuppono. ſubdo. Hic ſubmiſſus. humilis ⁊ ſubmiſſe. humiliter. Quāto ſupiores ſumꝰ tāto nos ſubmiſſiꝰ geramꝰ. Trāſmitto mō ſcat mitto. mō trāſeo. traiicio Cras regis exercitꝰ rhenū trāſmittet. Intermitto. bynnen ſeoden off in laten. Manumitto. vrygeuen die eyghernis. (Simō nōdū eſt manumiſſus.

Nitimur in vetitū ſed vitis nitimur vlmo

Annitor ligno. ſcipioni innititur eger. Mur.

Enitor pario obnitorqꝫ reſiſto repugno.

¶ Nitor. conor. Ouid. Nitimur i vetitū ſp cupimuſqꝫ negata. Nitor. ſuſtētor. firmo. Cice. Tu eris vnꝰ in q̄ nitat' oīs ciuitat' ſalus. Adnitor vel annitor. intēdo. adhereo. Cōnitor. ſil' nitor. Enitor valde nitor. ſiue conamīe q̄dā abſoluor. Accipit' ꝓ pario. Seduliꝰ. Salue ſctā parēs enixa puerpera. regē. Innitor. incūbo. inhereo. Varro. Tandēqꝫ haſte innixius occubuit Obnitor. cōtra aliquē nitor. Renitor idē. Subnitor. ſubfulcior. firmor Nitor

Annuo cum faueo. ſignum dans innuo vultu

Abnuo quando nego. renuo ſi ſperno. recuſo

¶ Nuo. caput moueo. vel capite volūtatē oſtēdo. Hinc nutꝰ. ſignū capit' vel volūtas. Numē volūtas dei. imperiū vel ꝑtās. Ponit' ꝓ deo et ꝓ diuinitate. Abnuo recuſo. nego. Annuo. aſſentior faueo. Virg. Juppiter omnipotēs audaciꝰ annue ceptꝭ. Innuo. ſigno. capit' oſtēdo. latēter ſignifico Renuo. reſpuo. recuſo Nuto freq̄ntatiuū. moueor. vacillo Cypria. Si i habitaculo tuo parietes vetuſtate nutarēt. nōne omni celeritate migrares. Nuo

Sol oritur. claris non ſum natalibus ortus

Inter potandum magnum eſt certamen obortum

Intempeſtiue tamen ortus fertur abortus

Orior ¶ Orior.ſurgo.naſcor.ꝓdeo.Maro.Oriturqꝫ miſerria cedes.Ouid.Proſpera lux orit.Aborior.nõ recto tpe orior.Hic abortꝰ ⁊ abortiuꝰ.nõ recto tpe ortꝰ.Adorior.aggredior.Coorior.ſil'orior.Exorior.exurgo.enaſcor.Oborior ſubito orior.Maro.Hos ego digrediẽs lachrymis affabor abortis.

Pango cõpono vel iungo dat tibi pegi

Sed pango pepigi dic ſignificare paciſcor

Pango ¶ Pãgo.fingo.vl'iũgo.Accipit̃ ꝓ ſcribo.ꝯpono.Hora.Nõ ſat eſt dixiſſe ego mira poemata pãgo.Et ĩ his ꝟcatis hꝫ pegi in ꝑterito.Itẽ ꝟt paciſcor et facit pepigi.Virg.His qnos pepigere dies.Cõpingo.ꝯiũgo.cõpono.Cõpagino idẽ ꝟt.Depãgo a retinet.⁊ ꝟt defigo.Diſpingo.lacero.deſtruo.Impingo.infigo.ĩpello.Rodulphus Langiꝰ ad Bacchũ epigrãmate ſic luſit.Dũ tua letãtes veſamꝰ pocula nr̃e.Impinguis frõti cornua bacche furẽs.Veſp blãdiris.ſeuis quũ mane iubemur.Mollibꝰ e plumis triſte leuare caput.Pli.Aduerſoqꝫ parieti caput ingenti impetu impegit.Repingo.pactũ diſſoluo.Suppingo ſuppono.ſubiungo vel ſubnecto.

Tertia nunc pario declinat.quarta ſed olim

Eius cõpoſita hinc inflectit adhuc tibi quarta

Pario ¶ Pario.fetũ ꝓduco.⁊ femiaꝝ ẽ.Accipit̃ ꝓ acqro.ꝯparo.Terẽ.Nãqꝫ hoc tpe. obſequiũ amicos.vitas odiũ parit.Apd veteres pario fuit q̃rte ꝯiugatiõis.Enniꝰ.Oua parire ſolet.genꝰ pẽnis ꝯdecoratũ.Hic ꝯpoſita eiꝰ adhuc retinẽt q̃rtã ꝯiugationẽ.Apio mõ recludo.aperi ianuã Mõ oſtẽdo declaro Aperi nob viã.Aliqñ vulnero.Iuuena.Fuſte apire caput.cãdelã apponere valuis.Itẽ ꝟt detego.Sic fatꝰ apto enſe vocat ſocios.Cõperio.deuindẽ.Hic ꝯpertꝰ exploratꝰ.Opio.tego.Oppior ꝟo deponẽs ꝑ duplũ pp.ſcribit̃:⁊ ꝟt expecto.Terẽ.Oppior hoĩem hic:vt ſalutẽ ⁊ colloq̃r.Reperio vyndẽ.Idẽ.Re ip̃a apperiri facilitate nihil eẽ hoĩ meliꝰ neqꝫ clemẽtia.

Appello admoueo declinat tertius ordo

Appello eſt primi cum nomino prouoco ſignat

Compello cogo vel congrego tertia flectit

Affor compello.ſed prime ſit tibi forme

Pello. ¶ Pello.ꝑcutio.Terẽ.Tu ne has pepuliſti fores.Etiã ꝟt abigo.extrudo.Prudeñ.Crux pellit oẽ crimẽ.Hic fit freq̃ntatiuũ pulſo.a q̊ pulſito.Terẽ.Dromo pulſitat fores.Appello.vi admoueo.Seuerinꝰ.Et vagas pelago rates.Eurꝰ appulit ĩſule Appello ꝑme ꝯiuga.ꝟt mõ noĩo ſiue blãde alloq̃r Mõ ad ſupiorẽ iudicẽ ꝓuoco.Aſpello.vl'appello ꝟt amoueo.Cõpello.cogito vl'cõgrego.Cõpellare ꝟt alloq.Depello deorſuꝫ pello vl'amoueo.Diſpello.diſijcio.ĩ diuerſa pello.Expello verdryuẽ.Paulꝰ ꝯcubinã domo expulit.Impello.vrgeo.ĩdico.Hora.Pauptas ĩpulit audax.vt ꝟſus facerẽ Itẽ docti qñqꝫ ĩpellẽdi ſũt ad ſcribẽdũ ne eoꝝ ꝟtutes ocioſe ſeneſcãt.Interpello ꝑme ꝯiuga.loq̃ntẽ alloq̃r ⁊ ſmonẽ eiꝰ interũpo.Sꝫcat etiã impedio.Perpello.cogo.Propello ꝓcul pello.Hinc ꝓpulſo.Repello.reijcio.Repulſa.reiectio a petitiõe vl'honore.Ouid.Nullam patiere repulſam.Suppello.(ſubagito.ſurſuꝫ pello

Pendo togam carnes penã ſit et eſtimo pendo

Tertij Ordinis.

Eſtimat expendens aut exponit bone lector

¶ Pendo.pōdero, Pēde caſeū. Pēdo.hangē.pēde togā ad parietē.ponit̄ p eſtimo.vt parui pēdo te. Nihilpēdo rē iſtā. Nōnūq̄ p ſoluo accipit̄. Maro. Tū pēdere penā. Cecropide iuſſi. A pendo fit penſilis.i.penſus. Plau. Reſtim volo mihi emere.q̄ me faciā penſilē. Pēſito ꝛ penſiculo.idē ſ̄cāt qḋ ꝯſidero Appēdo.anhangē. etiā ſ̄t ad lancē ſtaterāue pondero. Cōpēdo ſil' pēdo.cōtribuo. Hic ꝯpenſo. Vale. Lento em̄ gradu ad vindictā ſui diuina ꝓcedit ira.tarditatēqꝫ ſupplicij ḡuitate ꝯpēſat. Cōpēſatio.debiti ꝛ crediti int̄ ſe ꝯtributio. Depēdo deorſuꝫ pēdo. Diſpēdo.varie expēdo. Hic diſpēſo diſtribuo. Expēdo.ꝑpēdo eſtio. Tulli⁹. Deinde expēdite atqꝫ eſtiate. Expēdo expono Hic expēſa.ſumpt⁹. Impēdo.in aliquā rē expēdo. Hic ipēſa ꝛ impēdiū ſumpt⁹. Pli. Ad aſſem ipēdiū reddes Perpēdo.exacte pōdero atqꝫ examio. Cice. Quid i amicitia fieri oportet q̄ tota v̄tute ꝑpēdit̄. Propēdo. ꝓcul pēdo.demitto.inclino. Hic ꝓpēſus inclinat⁹. Repēdo.reddo refundo Ouid. Ingenio forte dāna repēdo mee. Suſpēdo.ſurſum vl' in alto pēdo. Etiā ſ̄t ſollicito. Plau. Vix cōpos mētis ſum.ita mihi ſuſpēdit aim. Suſpēſus etiā p dubio ponit̄. Virgi. Dicā eq̄dē.nec te ſuſpenſum nate tenebo. Pendo.

Grata petit. poſcit ſed debita. flagitat ardens.

Denotat ire peto vt peto regem vel peto romam. Man.

Qui petit aggreditur. petit hic te fuſte vel enſe.

Appeto cum effectu. ratione eſt expeto ſemper

Qualiacunqꝫ petit primum. ſed honeſta ſecundum

¶ Peto.adeo. Petitur⁹ ſum romā. Peto etiā ſ̄t aggredior vl' ꝓſeq̄r. ꝛ habꝫ vltra actiū ablatiū inſtrumēti. capiturqꝫ i bonā ꝛ malā ptē. patetqꝫ latiſſime Hic dicim⁹ peto te mūerib⁹.blādicijs.oſclis.manib⁹.pedib⁹.crurib⁹ oclis.narib⁹.tactu.pet̄e curſu.petere volatu.petere natatu. Itē petere gladio lapide.cornu.veneno.pet̄e iſidijs Maro. Malo me galathea petit laſciua puella Appeto.cupio. Hic appetit⁹ ꝛ appetētia.cupiditas Appeto etiā ſ̄t aduenio. Liui⁹. Iam ver appetebat. Cōpeto.ſil'cū alio peto. Hic cōpetitores q̄ i magiſtratu petēdo ꝯcurrūt. Etiā ꝯuenio. Hec res mihi ꝯpetit. Expeto.valde peto.vl' honeſta peto.ſ̄t etiā euenire Plau. Ergo i ſ̄uitute expetūt mlta iniq̄. Impeto. īuado. Oppeto obeo.vl' morior. Repeto. rurſus peto. Suppeto. ſufficio. Hora. Paup em̄ nō ē cui rex ſuppetit vſus. Pli. Proinde dū ſuppetit vita.enitamur vt mors q̄ paucīſſima q̄ abolere poſſit (inueniat. Peto.

Colloco componens. orno. iungo vel finio. ſedo. Mur.

Impono tibi onus. nobis imponit auarus

¶ Pono.ſettē. Virgi. Pone ordīe vites. Etiā ſ̄t depono.omitto. Iuuena. Ponam⁹ nimios gemit⁹ flagrātior cō̄. Nō debet dolor ēē viri. nec vulnere maior. Appono.anſettē off byſettē. vt null⁹ ſuauior cib⁹ ḡnoſis mētib⁹ appōit q̄ laus ꝛ glīa. Antepono.ꝓfero Circūpono.ombeſettē. Cōpono.ſil' pono vl' colloco.ſ̄t etiā cōparo Vir. Sic paruis cōponere magna ſolebā. Aliq̄n ſ̄t orno Idē dulci⁹ cōpoſit̄ ſpirauit crinib⁹ aura Nōnūq̄ iūgo Idē Cōpōēs manibuſqꝫ man⁹ atqꝫ orib⁹ ora. Preterea ſ̄t finio. Idē Añ die clauſo Pono.

cōponet veſꝑ olympo. Itē ſt paco. ſedo. Idē. Nō nrm inter vos tātas cō
ponere lites. Itē ꝯponere carmē vł fabulā ē fingere vł facere. Cōtrapono
notū ē. Depono affſettē. Etiā ſt afleggen off byſſettē. Quid vis deponere.
Itē ſt tradere cuſtodiēdū vł dimittere loco pignorꝯ. Diſpono. ordino. diſ
gero. Expono. vytſettē. Virg. Socios de puppib⁹ altis pōtibus exponūt.
Etiā ſt explico. declaro oſtēdo. Expone nob iſtud enigma. Itē ſt expēdo.
Quantū noīe meo expoſuiſti. Exponere infantē abiјcere. Hic infans expoſ
ſitici⁹ dr ꝙ a matre ē expoſit⁹. Impono. vpſettē off vpleggē. Nimis graue
on⁹ aſino īpoſuiſti. Etiā ſt decipio ⁊ regit dtm̄. Martial. Callid⁹ īpoſuit
nuꝑ mihi copo reuēne. Intpono notū ē. Oppono ꝯpono. obiјcio. poſtpoſ
no apte notiōis ē. Prepono. vorſettē Propono. ſtatuo vł exhibeo Repono
rurſus pono vł recōdo. Virg. Senſib⁹ hec imis res eſt nō parua reponas
Sepono. ſeorſuȝ pono. Suppono. ſubiјcio ſubmitto. Suppono ptȝ. Trāſ
(pono. verſettē off ouerſettē

Exprimit ex aliquo ꝑmit extorquet loquiturꝗ

Opprimo. ſtringo. grauo. non edo ſupprimo carmen.

Premo

¶ Premo. drucken. Hic freq̄ntatiuū ꝑſſo. Maro. Fruſtra ꝑſſabim⁹ vbera
palmis. Adprimo andrucken. Cōprimo nūc ſt ſilꝰ ꝑmo. cohibeo nūc vitio
corrūpo. Deprimo deorſum ꝑmo. Exꝑmo. vytdrucken. Vinū ex vuis expri
mit. Accipit ꝑ extorqueo. Sen̄. Exꝑmere ius ē ferro. qđ nequeūt ꝑces. Ex
primo. enūcio. Pli. Exꝑmere nō poſſum quāto ſum gaudio affect⁹. Impri
mo. indrucken. Imꝑme ſigillū cere. Etiā ſt prentē. Iſte liber Venetiјs im
preſſus ē. Interꝑmo. totū ꝑmo vł in medio ꝑmo. Opprimo. ꝯſtringo. ḡuo.
Multꝯ miſeriјs opꝑmor. Etiā ſt penit⁹ extinguo. Naſo. Opꝑme dū noua
ſūt ſubiti mala ſemīa morbi. Perꝑmo valde ꝑmo. Reꝑmo. cohibeo. Terē.
Tandē reꝑme iracūdiā atqȝ ad te redi. Reꝑmo. refero. retro ꝑmo. Maro.
Obſtupui retroqȝ pedē cū voce repreſſi. Supprimo oculo abſcondo.

Quero meos fratres. quero de fratribus ex te

Diuerſis diſquiro locis. inquiro magiſtrum

Exquiro quero ſtudioſe. ſeu meliora

Ex multis quero. meditor vel quero requiro.

Quero

¶ Quero ſoeken. Terē. Quere ꝗ tibi rn̄deat. Quero. iterrogo. Cice. Que
ſiui viueret ne ⁊ ip̄e pr̄ paul⁹. Ponit etiā ꝑ acq̄ro. Ouid. Nō minor ē vt⁹
ꝗ̄ q̄rere parta tueri. Querito ſollicite ⁊ laborioſe q̄ro. Terē. Lana ⁊ tela
victū q̄ritās. Acq̄ro vel adq̄ro vt teſtis ē Eneas Silui⁹ cōparo adipiſcor
Anq̄ro circūquero. Circūquero aūt ſeu circūquiro ſt vndiqȝ q̄ro. Cōq̄ro
ſimul q̄ro. deputo vel diligēter q̄ro. Diſquiro. querēdo diſcerno. Exquiro
ex aliјs q̄ro. eligo. ſt etiā diligēter q̄ro. Plau. Quid id exq̄ris tu ꝗ pugnis
exoſſas hoīes. Inq̄ro diligēter q̄ro. Perq̄ro. veſtigo. valde q̄ro. Requiro
diu q̄ro rurſus q̄ro: ſiue q̄ro. Virg. Forſitā et ꝑami fuerint ꝗ fata req̄ras.
Etiā ſt meditor. cogito. exopto. Catullus. Aſpicite innupte ſecū vt mediſ
tata requirūt. Idem. Quid cū ſit carpūt tacita quā mente requirūt.

Decutio glandes. ſed diſcutio quatiendo.

Diſiјcio ſiue inquiro, tibi ſignificabit

Tertij Ordinis.

Excutit expellit mouet.explicat.excute veſtem

❡ Quatio moueo.ſchudden. Hic quaſſo freq̄ntatiuū. Cōcutio.cōmoueo decutio.deorſum quatio. Decutiamꝰ poma. Diſcutio.quatiēdo i diuerſas ꝑtes deijcio. Accipit̄ ꝓ inq̄ro. Excutio.quatiendo eijcio.ponit̄ ꝓ moueo. Tull'. Explica atqꝫ excute intelligētiā tuā. Incutio.q̄tiēdo imitto. Virgi. Incute vim vētis ſubmerſaſqꝫ obrue puppes. Percutio. vbero. Recutio. q̄tio. Virg. Vteroqꝫ recuſſo. Sꝫ recutitꝰ eſt ꝑticipiū ſine origine vbi. aut deſcēdit a recutio q̄rte ꝯiugatiōis qđ a cute deriuat̄.nō a quatio. Succuſtio.q̄ſi ſubtus quatio. Hinc ſuccuſſo ⁊ equꝰ ſuccuſſor q̄ alte pedes leuat et ſeſſorē ledit.cui cōtrarius eſt gradarius qui molli gradu vtitur. **Quatio**

Corripio rapio ſimul.atqꝫ coarguo dicit

Detraho deripio.deperdor.diripio ſit.

❡ Rapio.cū ipetu ⁊ vi aufero. Abripio.ab aliq̄ rapio. Arripio. ad me rapio. Priſcia.tn̄ ⁊ Tortel.volūt arripio ꝯpoſitū ex ab ⁊ rapio. Corripio.mō ſil' rapio.mō coarguo.rep̄hēdo. Ouid. Corripis vt debes.ſtulti pctā ſodalis.ſyllabe etiā dicunt̄ corripi.i.breuiari.ꝯſtringi. Deripio.detraho vel extraho. Ouid. Pēdēti nitidū vagia deripit enſem. Diripio.dep̄dor. Eripio extraho.libero. Virg. Eripe me his inuicte malis. Eripio.aufero. Naſo. Eripit interdū mō dat medicia ſalutē. Preripio.i meos vſus rapio. Proripio.ꝓcul rapio. Maro. Quo nūc ſe ꝓripit ille. Surripio.clā aufero.furor Etiā fit ꝑ mēdacē narrationē aliq̄d extorq̄re ⁊ q̄ſi furari. Hic lr̄e ſurreptitie. Sꝫ obripe eſt ipetrare aliq̄d nō falſa narrādo. vex tacēdo ea q̄ neceſſe (erāt exp̄mere **Rapio**

Corrigit emenda.diſpono dirigo ſignat

Pergo perrexi reperitur.pergo peregi

Hoc ago componit.verum a rego prouenit illud.

Rego.guberno. Arrigo.leuo. Terē. Arrige aures pāphile. Corrigo. emēdo i meliꝰ rego. Hora. Sꝫ leuiꝰ ſit patiētia.q̄cq̄d corrigere ē nefas. Dirigo.diſpono.recte ordino. Erigo.leuo.recreo. Pergo.in q̄cūqꝫ re agēda ꝓcedo. Pli. Pergamꝰ mō itinere inſtituto. Surrigo.ſurſum leuo. Equꝰ ſurrigit aures.ꝑ ſyncopē dr̄ ſurgo.vpſtaen. Terē. Poſtq̄ ſurrexi neqꝫ pes neqꝫ mens ſatis ſuū officiū facit. Claudianꝰ. Aſperiꝰ nihil eſt humili cū ſurgit in altū. Ab hoc fiūt alia cōpoſita aſſurgo.ad honorē exhibendū ſurgo. Cōſurgo.ſimul ſurgo. Exurgo.ex aliq̄ ſurgo. Inſurgo ꝯ aliquē ſurgo. Preſurgo.anteſurgo. Proſurgo.porro ſurgo. Reſurgo. rurſus ſurgo. reuiuo. **Rego**

Rumpo frango notat.lacero quoqꝫ ſiue fatigo

Deſtruo corrumpo.dirumpere dilacerare

Uulgus diſrumpo profert.dirumpo latini

❡ Rūpo.frāgo.lacero. Accipit̄ ꝓ fatigo. Terē. vt me ambulādo rūperet. **Rumpo** Rūpere ſilētiū ⁊ rūpere vocē idē ſcāt.ſ.loq̄ ſiue diu tacita ꝓferre. Abrūpo affſchoren. Hinc abrupta loca diuulſa ⁊ inuia. Corrūpo.ꝯtamino deſtruo Dirūpo.dilacero.diſcindo. Erūpo.cū ipetu exeo. Irrūpo impetū facio vel vi intro. Interrūpo.cū impetu aliq̄d intercipio. Perrūpo. valde rumpo. Prerūpo.fere idē qđ abrūpo. Prorūpo. ꝓcul rūpo.vel cū impetu feror.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Eſt ruo nunc neutrum . nunc actiuum tibi verbum
Obruit ille tegens . hic obruit opprimit hoſtem
Subruit euertit cum diruit eſſe videbis

Ruo ¶ Ruo. cado. Hic ruina. Accipit ꝓ euerto. Vir. Cumuluſq; ruit male pinguis arene. Itē ponit ꝓ eo qđ ē p̄ceps feror. Idē. Quo moritura ruis. maioraq; virib⁹ audes Preterea ꝓ eruo Idē. Cōfuſa ruebāt oſſa focis. Corruo ſil'ruo. Diruo. deſtruo. deijcio Eruo. extraho. eijcio. Irruo. incido vel ipetū facio Obruo. opio Naſo. Obrue ſata cerealia ſemia terra. Obruo. opprio. Virg. Incute vim vēt' ſubmerſaſq; obrue puppes. Proruo ꝓcul ruo vl' cū impetu feror. Plau. Proruam in eum vnguibus. Subruo. obruo. euerto. Ouid. Subruere eſt arces ⁊ ſtantia menia virtus.

Exaro ſcribo notas . compono carmina ſcribo
Proſcribo damno ſignat venaleq; ſcribo.

Scribo. ¶ Scribo. exaro. ſchrijuē. etiā ſt ꝯpono ⁊ lr̄is mādo. Hora. Scribim⁹ indocti doctiq; poemata paſſim. Adſcribo. toſchrijuē. Sen. Non tibi adſcribas q̄ nō fecer'. Circūſcribo. frauduleter aliquē bonis p̄uo vl' dāno. Etiā ſt deleo. Itē circūdo vel circūmēſuro: vt loc⁹ circūſcribit locatū Cōſcribo. to ſamen ſchrijuē. Deſcribo. exp̄mo. definio vel depingo . vt bellū bethycū Baptiſta Mā. graphice deſcribit. Exſcribo. vtſchryuē Inſcribo. inſchryuē: vt rex cōplures inſcripſit milites. Interſcribo. tuſchē ſchryuē Pli. Poter' ⁊ q̄ dixer' poſt obliuionē retractare. mlta retiere. mlta trāſire. alia interſcribere. alia reſcribere Perſcribo. totū ſcribo. Preſcribo. ꝯſtituo. legē ipono ſiue p̄iudico. ꝓprie ſt añ ſcribo Proſcribo. dāno vl' eijcio ciuitate Etiā ſt venale ſcribo. vt Joānes domū ſuā ꝓſcribit Reſcribo. wederomſchryuē. Subſcribo ſubnoto. vel aſſentior. Supſcribo. bouē vp ſchryuē. Nōdum ſubſcripſi epl'az Epl'ar ſupſcriptiōib⁹ nil eſt liberali⁹. Trāſcribo. ouerſchriuē. Virgilius. Tranſcribunt vrbi matres populumq; volentem.

Aſſequor acquiro . fugientes inſequor audax
Obſequor vxori. ſed ferro perſequor hoſtem.

Sequor ¶ Sequor. volgē. Hic ſector frequētatiuū. Aſſequor. ankomē. Joānes tā lōge p̄ceſſit vt eū neq̄as aſſeq. Etiā ſt q̄ro. vl' adipiſcor. Cōſeq̄r ſil' ſequor. Vir. Cōſeq̄mur cūcti. denſiſq; incurrim⁹ armis. Cōſeq̄r. adipiſcor. Cōſequor vbis exp̄mo. Exequor ꝑficio. Inſequor. ꝑſequor. ſequor. Mar. Inſequeris fugio. fugis inſequor. hec mihi mens eſt. Velle tuū nolo. Dindime nolle volo. Obſequor morē gero. Terē. Nos q̄z ſenes eſt equū ſenib⁹ obſeq̄ Perſequor. vernolgē. ⁊ accipit in vtrāq; partē. Proſequor. lōge ſequor vel cum aliquo affectu animi ſequor . vt ꝓſequor te honore . proſequor te amore. Reſequor. iterum ſequor vel ſequor. Subſequor. ſtatim ſequor.

Man: Si ſero ſubiungas ſeui de ſemine dicas
Si ſero dico ſeras. tunc limen ⁊ oſtia claudo
Si ſero dico ſeris. tunc terris ſemina mando

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Tertij Ordinis.

¶ Sero.ſemino. Virg. Nudꝰ ara.ſere nudꝰ.Etiā ſt plāto. Hinc arbores ſeri dicunt. Sero ꝓme ꝯiugati.ſt claudo. Hinc reſero apio. Aſſero aſſeui aſſitū ſt plāto. Aſſero aſſerui aſſertū mō ſcat affirmo.mō defendo. libero. Circūſero.vndiqꝫ ſero. Cōſero cōſeui ꝯſitū.ſil'ſero. Cōſero cōſerui ꝯſertū ꝯiūgo ꝯmitto. Señ. Tecū ꝯſeruit peſtiferas manꝰ. Deſero.relinq̄. Maro. Da dextrā miſero ⁊ fratrē ne deſere frat. Diſſero.narro.dico.diſputo. Hic diſertꝰ facūdus. Hora. Fecūdi calices quē nō fecere diſertū. Ediſſero.explico.declaro. Pacuuiꝰ.Ediſſere fabulā hāc.Exero.emitto. extēdo. Exere linguā. Inſero mō ſt plāto ſiue ramū vniꝰ arboris trūco alteriꝰ impono. Maro. Inſere nūc Melibee pyros. Mō ſt īmitto.īpono. Boe. Mors hominū felix.q̄ ſe nec dulcibꝰ annis Inſerit.⁊ meſtis ſepe vocata venit. Interſero.inter aliq̄ ſero vel in medio pono. Obſero.circūſero ſiue circūdo. **Sero**

Sido ſignificat nobis deſcendo deorſum

Eius compoſitum mediam tradet tibi longam **Mur.**

Et cum compoſito a ſedeo par ſignificatum

¶ Sido.deorſum deſcēdo.peſſumqꝫ eo. Virg. Sedibꝰ optatꝰ gemina ſup arbore ſidūt.i.ab alto demittunt.Et mutuat ꝑteritū a ſedeo. Aſſido apud aliquē officij gr̄a ſedeo. vtputa egrotū aut regē aut ꝑſidē. Circūſido fere idē qđ circūſideo. Cōſido.cōſideo. Virg. Cōſidūt caſtris aū vrbē ⁊ menia vallāt. Deſido.deſideo vl'deſcēdo. Inſido.inſideo.aliquē doloſe expecto. Obſido.obſideo. Catul. Troicaqꝫ obſidēs longinq̄ menia bello. Reſido.ocior.cōmoror. Virg. Mutabat vſans ſiculis ne reſideret aruis. Subſido mō ſubterſedeo.remaneo. Idē extremꝰ galeaqꝫ ima ſubſedit aceſtes. Mō ſcat dolo poſſidere. Lucanꝰ. Subſidere regnū Calchidos euboice. **Sido**

Siſto nunc neutrum.nunc actiuum eſt tibi verbum

Siſto ſto ſedo vel preſento tibi ſignat

¶ Siſto mō eſt abſolutū ⁊ ſt ſto. Mō trāſitiuū ⁊ ſt ſtare facio.ſedo. Ouid. Siſte puer lachrymas. Aliqū ꝑſento. Maro. Et patrio te limine ſiſtā. Abſiſto.abſto.deſino. Aſſiſto.adſto.adſum. Circūſiſto.violēter circūſto. Conſiſto.ſimul ſto. Deſiſto.ceſſo. Tibul. Deſiſtas lachrymare puer. Exiſto.exto.emineo. Inſiſto.īſto.vrgeo.ꝑmo. Obſiſto.obſto. Perſiſto.ꝑſto. Preſiſto. anſiſto. Reſiſto.repugno. Cice. Quū reſiſtere eiꝰ improbitati nō poſſem. Reſiſto.remaneo. Teren. Daue ades reſiſte. Subſiſto.ſto. Subſiſte parūper. **Siſto**

Soluit diſſoluit.liquidum facit et precium dat **Manc.**

Siue liquefacio.ſeu deſtruo frango reſoluo

¶ Soluo.diſſoluo. Virg. Soluite me pueri. Soluo.liq̄facio. reſoluo.frāgo. Cera calore ſolis ſoluit. Soluo.betalē. Iuuena. Noſſe volūt oēs mercedē ſoluere nemo. Abſoluo.ſoluo.ꝑficio.libero. Plau. Diu hūc ego cruciabo nō vno abſoluā die. Diſſoluo ī diuerſa ſoluo. Exoluo penitꝰ ſoluo. Interſoluo.penitꝰ ſoluo. Perſoluo idē. Virg. Grates ꝑſoluere dignas Non opis eſt nr̄e. Reſoluo.nūc relaxo.deſtruo.nūc liquefacio.aperio, explico. **Soluo.**

Hoc verbum ſpecio ſimplex non approbat vſus

Compoſita at noſtro crebro verſantur in ore

E

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Deſpicio ſignat ſperno video ꝗ deoꝛſum

Man. Diſpicio accurate inquiro. ſuſpicio aſtra

Specio ¶ Specio nō eſt ī vſu. ſꝫ video. Hic ſpecto. diligent̄ video. iſpicio. Ouid.
Spectatū veniūt. veniūt ſpectent̄ vt ipi. Et̄ ſꝫ approbo. Tull. Nō igit̄ ex
ſinglis vocib⁹ phi ſpectādi ſūt. Nōnūq̄ ſꝫ tēdo. Idē. Si ad ꝑniciē patrie
res ſpectabit. Itē ſꝫ expecto. Idē. A qb⁹ ſpectare glīaꝫ certe nullā poteſt̄.
Expecto. verwachtē. Quē expectas. Expecto. deſidero. Boe. Si opaꝫ me
dicamēt̄ expectas. optet vt vuln⁹ detegas tuū. Aſpicio. anſeyn. Circūſpi
cio. vndiqꝫ aſpicio. Petrarcha. I ſoſpes varioſqꝫ vie circūſpice caſus. Cō
ſpicio. ſil̄ video ſeu video. Deſpicio. deoꝛſum aſpicio vl̄ ꝯtēno. Diſpiceo. di
ligēter inqro vl̄ diſcerno. Pli. Diſpicies ipe qd Reglo putes renūciandū.
Exſpicio. vytſyen. Inſpicio. inſyen Introſpicio. itroꝛſuꝫ aſpicio. Perſpicio
ꝑ aliqd inſpicio. vl̄ intelligo. Tua ꝓbitas oib⁹ eſt ꝑſpecta. i. apte viſa. Pre
ſpicio. an̄ video. Proſpicio. ꝓcul aſpicio vl̄ ꝓuideo. Pli. Pet̄ vt fratr̄ tui
filie ꝓſpiciā maritū. Reſpicio. omſyen. Noli reſpicere. Et̄ ſꝫ rurſus video
vl̄ aſpicio. Suſpicio. ſurſuꝫ aſpicio. Cice. Cōplex⁹ me ſenex collachrymas
uit. aliqn̄qꝫ poſt ſuſpexit ī celū. Et̄ ſꝫ veneroꝛ. Pli. A qb⁹ olim amar̄ ſuſpi
ceris. oꝛnar̄. Et̄ ſꝫ ſuſpicoꝛ. hoc ē malū de aliq̄ opinoꝛ. Sen̄. Suſpecta ne
(ſint lōga colloq̄a amputa.

Decerno ſtatuo fertur. ſeu colloco pono

Mur. Deſero deſtituo ſed ſubrogo ſubſtituo ſit

Inſtituo incipio doceo ſtatuo ve notabit
Statuo. decerno. Sen̄. Qui ſtatuit aliqd ꝑte īaudita alt̄a equū licꝫ ſtatue
Statuo rit haud equ⁹ ē. Et̄ ſꝫ pono vl̄ colloco. Epicur⁹ finē bonoꝝ in voluptate
ſtatuit. Cōſtituo. ſil̄ ſtatuo. moderoꝛ vel ꝯpono. Deſtituo. deſero. depono.
Maro. Et freta deſtituēt nudos ī litoꝛe piſces. Inſtituo. incipio. anſetten.
Terē. Sapiēt̄ vitā īſtituit Inſtituo. iſtruo. doceo Sen̄. Sūt eni nō mō lr̄is
ſꝫ etiā bōis moꝛib⁹ inſtituēdi adoleſcētes. Inſtituo. ſtatuo. Mgrat⁹ iuſti
tuit ne qs abſqꝫ lumīe p⁹ nonā hoꝛā noctu vaget̄. Preſtituo. ꝑſcribo. Oui.
Dij ſummū ꝑſtituere diē. Proſtituo. ī publicū ſtatuo. vl̄ meretricē facio. Pe
tr⁹ filiā ſuā ꝓſtituit. Reſtituo. reddo repono vl̄ ī ꝑſtinū ſtatū reduco. Sub
(ſtituo. ſufficio. ſbrogo.

Sterno boſtē floꝛes et equos. mare ſternit̄ altū

Sterno toꝛo tegmen. tegmine ſterno toꝛum
¶ Sterno. deijcio ī terrā. Boe. Strauit anteū libycis arenis. Sterno extē
Sterno do. Sterno floꝛes humi. Sterno operio. ſterno humū floꝛib⁹. Sterno. cō
pono. vl̄ cōplano. Hinc mare ſtratū dr̄. i. trāquillū. Cōſterno ꝑme cōiuga
tionis. deijcio. turbo. Saluſt. Qua victoꝛia elati hoſtes nr̄i territi atqꝫ ani
mis cōſternati diſceſſere. Cōſterno vō tertie. ſꝫcat cooperio. Catull⁹. Pur
pureaue tuū cōſternēs veſte cubile. Deſterno. detego. deſterne lectum. In
ſterno. intego. Maro. Fuluiqꝫ inſternoꝛ pelle leonis. Proſterno. in terram
deijcio. ꝓfligo. Subſterno. ſubijcio. Prope: tius. Natura inſidiās pontū
ſubſtrauit auaris. Superſterno. ſuperijcio. ſuperpono.

Stringo pꝛemo. ſtringit ligat exciditqꝫ putatqꝫ

Diſtringit pꝛemit abradit nudatqꝫ notabit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Obligat obſtringit. perſtringit colligit arcte
¶ Stringo. p̄mo. Pli. App̄hēſamq; manu ſtringit. Etiā ƀt amputo. excido Stringo.
vł ligo. Virg. Sȝ tū ⁊ quernas frōdes dū ſtringere tp̄us. Aſtrīgo. alligo.
Plau. Abducite hūc intro atq; aſtringite ad columnā fortiter. Itē. Cōpa-
tres ſpiritali nodo ſunt aſtricti. Cōſtringo. colligo. ſtringo. Diſtrīgo. p̄mo.
abrado vł denudo. Interſtrīgo interp̄mo. Plau. Ibo hīc intro atq; illi ſo-
cienno tuo interſtringā gulā. Obſtringo. obligo. Perſtrīgo. colligo ac bre-
uiter ſummatīq; refero Et' ƀt rado. detero vł opp̄mo. Prudēti⁹. Nec mea
poſt Mariā potis es p̄ſtringere iura. Itē ƀt obceco. Lice. Exiſtiat ſe gemīe
nitore ⁊ auri ſplēdore aſpect⁹ oīm p̄ſtringere. Hinc p̄ſtrictor. p̄ſtigiator.
Preſtringo etiā ƀt obceco. Reſtringo. ſoluo. Apulei⁹. Iumentū reſtringit
abire ſtabulo liberū ſinit. Reſtringo rurſus ſtringo. Idē. Et duplici nodo.
ne facile ſolui queat reſtringit. Reſtringo item ƀcat coerceo. Subſtringo.
ſtringo vł colligo. Martialis. Feſtināt trepidi ſubſtringere carbaſa nautę.

Conſtruo compono. corrumpo deſtruo fertur

Inſtruit inſtituit parat. obſtruis impediendo
¶ Struo. cōpono. tymmerē. Hinc ſtructura. edificiū vel ꝯpoſitio. Aſtruo. Struo
ad aliqd ſtruo vel affirmo. Circūſtruo. notū eſt. Cōſtruo ſimul ſtruo. com-
pono. Deſtruo. frāgo. corrūpo. Extruo. in altū ſtruo. Inſtruo. par inſtituo.
Inſtrue militē. Inſtrue nauē. Inſtruo. in medio ſtruo. Obſtruo. ꝯſtruo. im-
pedio vel claudo. Virg. Fata obſtant placidaſq; viri deus obſtruit aures.
Preſtruo. ante aliqd ſtruo. Subſtruo. ſub aliquo ſtruo. Superſtruo patet.

Ex alio accipimus. tamen. apte ſummimus ipſi Manci.

Accipe dic dando. permittens tollere ſume Mur.

Prodigo conſumo vel detero dicitur eſſe
Sumo. capio. eligo. abſumo. ꝯſumo. Pli. Tūc eñ ſubit recordatio. q̄t dies Sumo
quā frigidis reb⁹ aſſumſi. Aſſumo. accipio. vł arrogo. Cōſumo. p̄digo. de
tero. ꝯficio. Naſo. Tabida ꝯſumit ferrū lapideq; vetuſtas. Deſumo. ſumo.
Preſumo. añ ſumo. Reſumo. rurſus ſumo. recipio. Pli. Reſumpt' poſt lōgā
egritudinē virib⁹. Sbſumo. ſƀ aliq̊ vł latēt ſumo. Trāſſūmo. ex alio ſumo

Contingo tango. ſimul euenioq; feretur

Euenit obtingit. pertingit peruenit eſto
¶ Tāgo. roerē. Lucre. Tāgere eñ. ⁊ tāgi niſi corp⁹ nłła pōt res. Accipit' p Tango.
ꝯmoueo. ferio. Laur⁹ fulmīe nō tangit. Attingo. anroren. antaſten. Virg.
Nulla neq; amnē. libauit q̄drupes nec ḡminis attigit herbā. Cōtingo ſił
tāgo. ſeu tāgo. Idē. Iā fragiles poterā a t'ra ꝯtigere ramos. Cōtigo. eue-
nio. p̄ueio. Hora. Qd ſat' ē. cui ꝯtigit. nihil ampli⁹ optet. Obtigo. euenio
cedo. Pertigo. Valde tāgo. p̄uenio. Protigo. añ tāgo. Subtigo. latēt tāgo

Qui tegit hic operit. celat quoq; qui tegit ille

Pono depono. ſic et tego protego dicit

Quem non arma tegent nemo celabit amicus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Tego.

¶ Tego.operio.Tege caput.Tego oculo.Martia. Nō tegit mai⁹ credit eſſe malū.Tego.ꝑtego.Criſpus.Neq; loc⁹ neq; amic⁹ q̄ſq̄ teget quē arma nō texerint.Circūtego.vndiq; operio.Cōtego ſil'tego.Detego.denudo.operio.prodo.Maro.Arcanū demēs detegit ebrietas.Jntego.tego.Obtego idē.Protego.foueo.tucor.Detego.denudo.Subtego.parū tego.

Arcum non tendo.nunc tendo retia ceruis

Tendo contendo pergo quoq; ſignificabit

Pretendo oſtendo pretero.relaxo retendo

Tendo.

¶ Tēdo.ſpannē off trekē.Prop.Tēdis iners docto retia nota mihi.Tēdo ꝑgo.ꝯtēdo.Maro.Per varios caſus ꝑ tot diſcrimīa rex.Tēdim⁹ in latiū Attēdo.aduerto.Hic attēt⁹ q̄ attēdit aīm.Circūtēdo notū eſt.Contēdo.certo.Cice.Sz tñ q̄ro ex te qñ vbis int̄ nos ꝯtēdim⁹.nō pugnis.Cōtēdo ſil'tēdo.cōnitor.Cōtēdam⁹ curſu ad vrbē.Cōtēdo.peto.extorq̄o.Cic.Ne q̄d ꝯ eq̄tatē ꝯtēdas.Jtē ſꝫ cōtorq̄o.Virg.Tāto nate mag᷑ ꝯtēde tenacia vincla.Diſtēdo.extēdo.īpleo.Tibul.Diſtēdet ſpicis horrea plena ceres.Extēdo.explico.Jntēdo.attēdo diligēter aduerto.Hora.Si nō intendes aīm ſtudijs et reb⁹ hōeſtis.Etiā ſꝫ valde tēdo īduco vl'extēdo.Obtēdo ꝯ tēdo vl'tego.Oſtēdo.toenen.Ouid.Laudatas oſ̄dit auis iunonia pēnas.Pertēdo valde tēdo.vl'delibero.Portēdo.futur aliq̄d ſignifico.Hic portentū ꝓdigiū.Pretēto.aū tēdo vl'oſtēdo.Virg.Paciferq; manu ramū ꝑtēdit oliue.Pretēdo.ꝑtero.Pli.Studeam⁹ ꝗ nec deſidie nr̄e ꝑtēdam⁹ alienā.Protēdo.ꝓduco.Retēdo.relaxo.remitto.Subtēdo.latēt tēdo.Salu. (Dū ſubtēdit īſidias militi

Attero parietibus tunicā.ſed cōtero tempus

Jntero pulmento panem.ſed detero veſtem

Tero

¶ Tero.ꝯminuo.ꝯſumo Quid tp̄s terim⁹ vanis fabellis Attero.ad aliq̄d tero ſeu tero.Prop.Nū grauis ībelles atterit haſta man⁹.Cōtero ſil' tero ꝯſumo.Lucre.Qui ſomno ꝑtē maiorē ꝯter᷑ eui.Detero.valde tero.Tibul Deteret īualidos ꝛ via lōga pedes.Detero.deteri⁹ facio.Pli.Nimia cura deterit mag᷑ q̄ȝ emēdat.Diſtero.ī diuerſas ꝑtes tero.Extero.terēdo expello.Jntero.terēdo īmmitto.Jntere panē lacti.Jntertero.ī medio tero.Obtero.vndiq; tero ſeu tero.Pli.Ne ī via ſtrati comitātiū turba ī tenebr᷑ obterant.Pretero valde tero.Protero idē ſꝫ.Retero.retro tero.reꝑmo Subtero.pax ſeu clanculū tero

Texo compono.textum diſſoluo retexo

Pretexo tego pretendo ſit.texo vel ante

Texo

¶ Texo.wenen.Textor.ein weuer.Textrix.ein weuerſche.Textrina vl'textrinū.loc⁹ vbi texit.Texo.ꝯpono.Hinc textū ꝯpoſitio.Quidā etiā vtunt textus in q̄rta declinatiōe.Cōtexo.ſil'texo.ꝯpono.Detexo.texo.Diſtexo.a textura remoueo.Jntexo.ſil'texo.Jntertexo.iterſero.Obtexo.ꝯ aliq̄d texo texendo obſto vl'vndiq; texo.Pertexo.valde vl'vſq; ad finē texo.Pretexo.ante intexo.Hinc ꝑtexta toga cui purpura erat intexta qua vtebant nobiles adoleſcētes.Pretexo etiā abſcōdo tego vel ꝑtēdo.Fabi⁹.Difficultatis patrocinia ꝑtexim⁹ ſegnicie.Retexo.texum diſſoluo.vel rurſus texo.

Contraho conuenio capio vel colligo ſignat

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Detrabo de digito vel famam detrabo carpo
¶ Trabo. trekē. Naſo. Senen potū pota trahebat anꝰ. Abſtrabo. afftrekē **Trabo.**
Attrabo. allicio. Circūtrabo. omtreken. Cōtrabo. in vnum trabo. colligo.
Ouid. Propoſitiqꝫ ꝓcoꝛ ꝯhe vela tui Etiā ſt capio ferꝛ. neglectū ꝯhit rubi
ginē. Itē ſt ꝯuenio ſiue cū alio ineo. vt philippꝰ archidux auſtrie cū Joāna
hiſpanoꝝ regꝭ filia matrimoniū ꝯtraxit. Hic ꝯtractꝰ cōuētio. Detrabo. aff⸗
treken. Terē. De digito annulū detrabo. Etiā ſcat famā alicuiꝰ diminuo.
Hierony. Caue qꝫ ne aut linguā aut aures habeas pꝛuriētes. i. ne aut ipe
alijs detrahas. aut alios audias detrahētes. Diſtrabo. ſeparo. diuido. diſ
ſipo. Extrabo. vyttreken. Intrabo. intrekē. Pertrabo. ꝑ aliqd trabo. Pro⸗
trabo. ꝓcul trabo vł differo. Boe. Protrahit īgratas īpia vita moꝛas. Re
trabo retro trabo. rurſꝰ trabo. vł reuoco. Subtrabo. latēt trabo. ſurripio.

Abſtrudo remouens abſcondens. pꝛouenit inde

Abſtruſus non eſt obſtruſus vox latialis

Obijcit obtrudens cum deſpectu ſimul offert

Hinc obtruſus erit. quod ſemper ſcribitur abſqꝫ s
¶ Trudo. ſtotē. Abſtrudo. remoueo. abſcōdo. Cōtrudo ſił trudo. Detrudo **Trudo.**
deoꝛſum trudo. depello. Virg. Detrudūt naues ſcopłō. i. trudūt de ſcopłō.
Extrudo. vi expello. Plau. Ille āt ſenē cupiūt extrudere incenē ex edibꝰ. vt
ipe ſole vētres diſtēdāt ſuos. Intrudo. vi induco. Obtrudo. cū ꝯtēptu of⸗
fero vł obijcio. Terē. Quā nemini obtrudi pōt. itur ad me. Claudianꝰ. Et
fedū ignarꝭ ꝓperāt obtrudere munꝰ. Pertrudo. ꝑfecte trudo. Protrudo.
ꝓcul trudo. ꝓpello. ꝓtrabo. vel differo. Retrudo. retro trudo. repello.

Tundo percutio confringo contero dicit

Obtundens hebeto nimio ſtrepitu ve moleſto
¶ Tūdo. ꝑcutio. ꝯtero. ꝯfringo. Cōtūdo. ꝯfringo. ꝯtero mollio. Ouid. Atꝫ
aīos molli ꝯtudit arte feros. Detūdo. valde tūdo. Extūdo. excutio. vł inue **Tundo**
nio. Virg. Vt varias vſus meditādo extūderet artes. Obtūdo. ꝯ tūdo. vł
hebeto. Hic obtuſus. Etiā ſt nimio ſono vł ſtrepitu moleſto. Cice. Cupio
nō obtūdere te. ſi nō delectare nr̄o ſtudio. Terē. Ab auſculta. ne me obtun⸗
das de hac re ſepiꝰ. Pertūdo. ꝑfoꝛo vł ꝑcutiēdo frāgo. Vas eſt ꝑtuſuꝫ. Re⸗
(tundo. reꝑmo

Euehit expoꝛtans impoꝛtans inuehit ille

Inuehoꝛ in paulum. feroꝛ in paulum maledictis
¶ Vebo. voerē. Hic vectoꝛ. q̄ vehit vł vehit̄. Auebo. abduco. Aduebo. to **Vebo**
vorē. Circūuebo. vectatura circūduco. Cōuebo. ſił vebo ꝯpoꝛto. Deuebo.
deoꝛſum vebo. Euebo. expoꝛto. vel extollo. Virg. Pauci q̄s equꝰ amauit.
Juppiter. aut ardēs euexit ad ethera virtꝰ. Inuebo. īpoꝛto. inuoren. In⸗
uehoꝛ vo mō ſt impoꝛtoꝛ. Nō maledictis impeto ⁊ veluti quadā vi ſmo⸗
nis in aliquē feroꝛ. Hinc dicunt̄ inuectiue oꝛatiōes quales ſunt Saluſtij
in Ciceronē. et Ciceronis in Saluſtiū. Peruebo. vſqꝫ ad finē vebo. Preue
bo. ante uebo. Preteruebo. voꝛ by voꝛen. Prouebo. ꝓduco. ꝓmoueo. Re⸗
uebo. reduco. Seuebo. ſeoꝛſuꝫ vebo. Subuebo. ſurſuꝫ vebo. extollo. Virg.
Nec nō ad templū ſummaſqꝫ ad palladis arces. Subuebitur magna mā⸗

trū regia caterua. Supueho, note ꝑcatōis ē. Trāſueho. trāſporto. traduco

Vello trabo moueo ſeu carpo ſignificabit

Diſtrabo diuello. ſed rurſus vello reuello.

Vello. ¶ Vello. trabo. moueo. Maro. Cynthiꝰ aurē vellit ⁊ admonuit. Sꝫcat etꝭ carpo. vt vello lanā. Auello. abſtrabo. Cōuello ſiľ vello. Diuello. diſtrabo. vľ abſtrabo. Euello. extrabo. Moniꝰ. Prorſus ⁊ a radicibꝰ euulſa ē arbor. Reuello. rurſus vello vľ retrabo. Ouid. Tūc poterat manibꝰ ſūma tellure (reuelli.

Verto ꝓpoſitum. verto currumꝗ rotamꝗ

Eſt animaduerto conſidero punio ſiue

Eruit euertit. ſubuertit idem tibi dicit

Cum deflecto via diuerto. reuerto regreſſus.

Verto ¶ Verto. keren off wendē. Accipiꝭ ꝓ muto. Proper. Ola vtunꝭ. certe vtunꝭ amores. Auerto. affkerē. Virg. Dij tū terris auertite peſtē. Auertor vo deſpones ꝑt ſperno. ⁊ pre ꝯtēptu vultū amoueo. Boetiꝰ. Eheu ꝙ ſurda miſeros auertit aure. Aduerto. thokerē. Aduertite anios. Aniaduerto q̄ſi aīm aduerto. Sꝫcat ꝯſidero aīm attēdo. Etiā ꝑt cū aniaduerſiōe punio ſiue irā exerceo. et cōſtruiꝭ cū actō. ⁊ in ꝓpoſitiōe. Gelliꝰ. Verebaꝭ em̄ ne nimia ira ꝑcitꝰ in eū gūiꝰ aīaduerteret. Circūuerto. notū eſt. Cōuerto. ſiľ vto ſeu vto Diuerto vľ diuertor deflecto vľ declio ꝺ via Mic diuerſoriū. ein herberghe Euerto. eruo. deſtruo. Inuerto. ꝯuerto. vľ in ꝯriū vto. Paulꝰ inuertit tunicā. Interuerto. ꝓprie callide doloſqꝫ efficio. ne res cōmodata vľ credita dn̄o ſuo reſtituaꝭ Obuerto ꝯ vto. Peruerto. ꝯuerto. vľ deprauo Peruerſus q̄ vſaꝭ ī malo ⁊ a bono vſus eſt. Preuerto vľ tor. trāſeo. ꝓuenio vel ꝑtereo. Reuerto vľ tor. redeo. Sbuerto. demolior euerto Trāſuerto ī obliquū vto

Voluo circū ago verto perquiroue mente

Explicat euoluens pertractat mente reuoluens.

Voluo. ¶ Voluo. vto. wentelē. Mic volito mō freq̄nter voluo. mō mēte tracto ⁊ cogitatiōe ꝑq̄ro. Aduoluo. to wentelē. Circūuoluo. circūuerto. Virg. Intea magnū ſol circūuoluiꝭ annū. Cōuoluo. ſiľ voluo. Deuoluo deorſum voluo Diuoluo. dimoueo. ad aliū locū voluo. Euoluo. explico. extēdo. Euoluere libros ꝑt apire libros lectitādi gr̄a Euoluere auctores ē lectitare auctores Inuoluo glōero. īplico. Obuoluo. circūuoluo vel ꝯtego. Peruoluo. ꝑfecte voluo. Prouoluo. lōge voluo Reuoluo. retro voluo vľ explico. Reuoluere mēte ē ꝑtractare vľ meditari. Seuoluo. ſeorſū voluo. Subuoluo. ſurſū vol (uo. Trāſuoluo. ī aliū locū voluo

Vrit ſol hoīes. vrit quoꝗ frigus et bulcus

Ad quid vis reliqua. comburo refertur ad ignem

Quare non recte dico cōburitur igni.

Vro ¶ Vro. ardore. frigore vľ alia vi ledo. Tibul. Vreꝭ facies. vrenꝭ ſole capilli Lucanꝰ. Vrebāt mōtana niues. Aduro idē ꝑt qꝺ ſimplex. Amburo. ex om̄i ꝑte vro. Circūuro. idē Cōburo. igni ꝯſumo. Deuro. vro. Exuro. mō pure.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

mō igni expurgo. Inuro. vrendo imprimo. Inure boni notā. Oburo. circū
uro. Peruro. totū vro. Preuro. ante vro ſiue in anteriori parte.

¶ Opuſculi huius volumē Quartū et vltimū feliciter inchoat.

Auribus accipio fateor vel obedio ſignat

Audio ſed caſum raro coniunge datiuum.

¶ Audio. auribꝰ accipio. Terē. Tedet iā audire eadē millies Audio
Audio etiā ꝓ fateor ponit. Itē ꝓ obtēpero iunctū cū actō. Cice. Si me au
dies vitabis inimicitias. Cōaudio. vl' coaudio. ſil' audio. Exaudio mō au
dita petēti ꝯcedo. Ouid. Supplicū exaudi ieiunū mitiſſime vocē. Inaudio
audio. Obaudio. mō auditu poſtergo. Modo pareo qđ dicit vſitatiꝰ. obe
dio. Subaudio. parum audio. vel ſubintelligo.

Infans obdormit. vina edormit temulentus

Subdormit ſeruus. loculis indormit auarus.

¶ Dormio. ſlapen. Ponit ꝓ eo qđ eſt negligēs ſum. quēadmodū vigilo. ꝓ Dormio
eo qđ eſt diligēs ſum. Hic dormito. Hora. Aliq̄ȝ bonꝰ dormitat Homerꝰ
Addormio. dormio. Addormiſco. dormire incipio. Cōdormio ſil' dormio.
Edormio. dormiēdo ꝯſumo. Cice. Edormi inquā crapula ⁊ exala. Indor
mio. inſlapē. Pli. Quod me lōge deſidie indormiēte excitauit. Obdormio.
dormio. vel ſoporor. Perdormio. cōtinēter dormio. Predormio. anū dormio.
Redormio. mō euigilo. modo iteꝝ dormio. Pli. Paululū redormio. deinde
ambulo. Subdormio. parū vel latēter dormio.

Ambio circumeo vel quero circumeundo

Intereo pereo corrumpor. conficiorq̄ȝ

¶ Eo. gaen. Abeo. diſcedo. Terē. Diminuā ego caput tuū hodie niſi abis. Eo.
Adeo. togaen. Hora. Nō cuiuis hoīm cōtingit adire corinthū. Ambio cir
cūeo vl' ambiēdo q̄ro. Boe. Opes honores ambiāt. Plau. Virtutē ambire
oportet nō fautoribꝰ. Anteeo. vorgaen. Plau. Oēs ego anteeo ſtulticia.
Circūeo. omgaen. Coeo. ſimul eo vl' cōuenio. Pli. Coimꝰ in porticū liuie.
Naſo. Nō pn̄t vllis iſta coire modis. Exeo. egredior. Ineo. incipio vl' in
gredior. Idē. Sic poteris iuuenū cōuiuia ſemꝑ inire. Ineo etiā ſ't ſubagi
to. Intereo. ſteruen off vergaen. Introeo introgredior. Obeo. adeo ſeu ex
equor vel circūeo. Hic dicimꝰ. obeo munꝰ. Obeo legationē. Obeo ꝑicula.
Obeo mortē. morior. Ponit etiā abſolute ꝓ morior. Hic obitꝰ. mors. Cic.
Cū de obitu fratris lr̄as accepiſſem. Obitus etiā ſ't aduentū vl' occurſum.
Turpiliꝰ. Et q̄s ē q̄ interrūpit ſmonē meū obitu ſuo Obitꝰ idē occaſus dr
Catul. Qui ſtellaꝝ ortꝰ cōperit atq̄ȝ obitꝰ. Pereo. vergaen. Hic depereo
ardēter amo. Et diſperio idē qđ pereo. Plau. Male partum male diſperit.
Preeo. ꝓcedo Pretereo. vorbygaen. Pli. Pene p̄terij qđ minime p̄tereundū
fuit. Prodeo. ꝓcedo. Redeo. reuertor. Subeo. ſb aliq̄d eo. Subeamꝰ tectū
Etiā ſ'cat adeo. Subeamꝰ templū. Itē ſurſum eo. Plume ſubeunt in celū.
Pretereo. occurro vel ī memoriā venio. Virg. Subijt chari genitoꝝ ima
go. Trāſeo. ouegaen off vorbygaen. Veneo. venū eo. vel vendor.

Definitur homo cum quid ſit ſignificatur

Diffinitur homo tunc cum differre notatur.

Finio.

¶ Finio.mō termino.mō definio. Hō finit a phis Anial rōnale mortale. Definio.determio.deſcribo. Definire inqt Laurēti⁹ Valla eſt q̄ſi finē dare vt Regē rhomanoꝝ dignitate ceteros p̄cellere a Concilio definitū eſt. Et Hiero.in Luca. Et quidē fili⁹ hoīs ſm qđ definitū eſt vadit. Diffinire aūt hoc ab illo finiēdo ac partiēdo diſtinguere. vt papa forū anie a cōtentioſo diffiniuit. Prefinio.p̄ſcribo.et quaſi finē quē nō tranſgrediaris oſtendo.

Partio declina vel partior.hoc tamen vſus
Plus probat.actiuum tamen eſt impartio verbum

Partio

¶ Partio ꝛ partior qdā ꝑ eodē legūt. Partior tn̄ deponēs mag̃ dr̄ ꝛ ſcat ptes facio pteſqȝ diſtribuo. Plau. Hāc qdē quā nact⁹ ſum p̄dā cū illis partiā. Diſptior.ī duas ptes diuido. Diſptior ī diuerſas ptes diſtribuo. Imptio.īpēdo vel partē do. Cice. Huic rei aliqd tpis inptias.hoc ē īpēdas. Idē. Labor̃ mei laudē nemini imptio.hoc ē partē do. Hoc verbū magis actiuū eſt ꝛ aliqñ regit actm̄ cū abltō. Terē. Pluria ſalute Parmenonē ſuū ſummū impartit gnato. Multiptior.ī mltas ptes diuido. Triptior ꝛ q̄driptior note ſcatiōis ſūt

Non vſurpatur pedio.ſed que facis inde
Liberat explicat expedio dic ſignificare

Pedio

Pedio nō eſt ī vſu. Cōpedio.ꝯpedib⁹ vicio. Expedio.libero. Virg. flāmā inter et hoſtes Expedior. ſt et̃ explico. Sen̄. Iā qđ ſit vtile expedi. Itē ſt ꝓfero. Virg. Cererēqȝ caniſtris. Expediūt Expedit.idē ſt qđ vtile ē. Qui. Cura qđ expediat prior eſt q̄ qđ ſit honeſtū. Expedit⁹ dr̄ ſolut⁹ ꝛ liber. Expeditio apparat⁹ militar̃. Impedio.īplico vl̓ obſum. Prepedio.añ impedio. Terē. Quia in re nr̄a aut gaudio ſum⁹ p̄pediti nimio aut egritudine.

Si ſaltum facio ſalio.ſaltantqȝ puelle
Tranſilio foſſam.prius edibus exiliebam

Salio

Salio.facio ſaltū. Salto.tripudio.dantzen. Quid. Si vox ē cāta.ſi mollia brachia ſalta. Abſilio.ab aliq̄ ſalio. Aſſilio ad aliqđ ſalio. Circūſilio notū ē Deſilio.deorſuȝ ſalio vl̓ de aliq̄ ſalio ſiue deſcēdo Diſſilio.ab aliq̄ ſalio ſiue in diuerſa ſalio. Accipit ꝑ crepo vel frāgo. Exilio.vytſpringē. inde exulto. Inſilio.inſpringē. Hic inſulto illido.īuado. Interſilio.ī mediū ſalio. Preſilio.añ ſalio vl̓ chorēā duco. Proſilio.ꝓcedo.ꝓrūpo. Reſilio.rurſuȝ vl̓ retro ſalio. Etiā ſt in ꝯ̄riū agor ſeu repugno. Subſilio.paꝝ vel latēter ſalio.
(Trāſilio.ouer ſpringen

Sentio ꝑcipio ſenſu cognoſco ve ſignat
Sentit opinatur vel iudicat. vt bene ſentit

Sentio.

¶ Sentio.ſenſu ꝑcipio. Quid. Non eadē rō eſt ſentire ꝛ demere morbos. Ponit ꝑ ītelligo.cog̃ſco. Boe. Sent̃ ne inqt hec atqȝ anio illabunt tuo. Accipit et̃ ꝑ iudico vl̓ opinor. Pli. Cupio em̄ abs te ītelligere qđ ſentias Hinc ſenſus.ein ſyn. Senſus ſunt qnqȝ. Viſus.audit⁹.odorat⁹.guſtus.et tact⁹. Mente etiā ꝯcepta ſenſus vel ſenſa magis vocant. Aſſentio vel or. aſſenſum p̄beo.ꝯcedo. Cōſentio cū alio ſentio. Diſſentio diuerſum ſentio. Hora. Tres ꝓpe cōuiue mihi diſſentire vident. Perſentio. ꝑfecte ſentio. Preſentio.ante ſentio vel p̄uideo. Subſentio.latēter vel parū ſentio.

Per cauſam cognoſco ſcio ſtatum ve notabit.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Deſcio deficio. qui conſcit conſcius hic eſt
¶ Scio. rē ꝑ cauſa꜡ cogſco. Hic ſciēs et ſciētia. Scio eni ſcat ſtatuo. Hinc Scio
ſcitū ſtatutū. Aſcio ⁊ aſciſco. adiūgo. aſſum. Cōſcio. de me ſcio ⁊ ꝓprie malū
Hora. Nil cōſcire ſibi nulla palleſcere culpa. Virg. tn̄ dixit. Et mens ſibi
cōſcia recti. Etiā cōſcio. eſt mihiipſi infero. Cato. Si mortē cōſciuit. Hinc
cōſciſco idē ſcās. Deſcio ⁊ deſciſco ab imperio vl' ductu alteri⁹ me ſbtraho
ſiue deficio. Preſcio. añ ſcio. ꝓuideo. Reſcio ⁊ reſciſco. rē poſtq̄ geſta eſt ſcio
quā neſciebā cū gerer. ꝓſertim ad me meoſue ptinentē. Vel ad factū aliqd
occulti⁹ ⁊ inopinatū imperatūq꜡ cognoſco. Teren. Caue reſciſcat quiſq̄.

Conuenio coeo concordoue alloquor. inq꜡

Judicium voco. conſtituo pactum facioq꜡
¶ Venio. komen. Ouid. Nil mihi reſcribas attamē ipe veni. Aduenio. to- Uenio
komē. Plau. Saluū gaudio te aduenire. Circūuenio. mō circūdo. mō deci-
pio. Sen. Nō ſum paſſus eū ab emulis ſuis circūueniri. Cōuenio. ſil' ve-
nio. coeo. Etiā ſt verdragen. Ouid. Nō bn̄ ꝯueniūt nec i vna ſede morant
Maieſtas et amor. Itē alloqr. Terē. Ego Mitionē ſi apud forū eſt ꝯueniā
Itē in iudiciū voco. Niſi hodie debitū ꝑſoluer. cras te ꝯueniā. Itē ſt cō-
ſtituo. vl' pactū facio. Hic ꝯuētio. ꝯtract⁹. Cōuenit impſonale ꝯgruit. Iu-
uena. Seuis int' ſe ꝯuenit vrſis. Deuenio. ad inferiora venio. Euenio. con
tingo. Inuenio. repio. Interuenio. i mediū venio. Obuenio. ꝯtingo. Per-
uenio. vpkomē. Preuenio. vurkomē Hieroñ. Demoſthenes pl⁹ olei q̄ vini
expēdiſſe dr ⁊ oēs opifices nocturnis ſp vigilijs ꝑueniſſe. Prouenio. vor-
komē. Ex bōa arbore boni fruct⁹ ꝓueniūt. Reuenio. redeo. Subuenio. ſuc
curro. opitulor. Plau. Qui totiēs tibi miſero ſubueni. Superuenio. notū eſt

Quando veſcor edo. qui carmen publicat edit

Exedit vnda fluens montem. canis ambedit oſſa.
¶ Edo. veſcor. etē. Plau. Quaſi mures ſp edim⁹ alienū cibū Edo
Adedo. rodo. Ambedo. vndiq꜡ rodo. Comedo. ſil' edo. Exedo. bynnen vyt
eten. Mures panē exederūt. Obedo. ambedo. cōſumo. Peredo vehemēter
edo ſiue totū edo. Tibullus. Longa dies molli. ſaxa pedit aqua.

Fert gerit et patitur dicit mouet exhibet aufert

Affert apportat. qui tollit ſubmouet aufert

Confero comporto vel comparo confero proſum

Defert deducit fert accuſat vel honorat
Fero. ꝑmo dragē. Ouid. Leue fit qd bn̄ fert on⁹. Maro. Ois ferit oia tell⁹ Fero
Scdo patior. Ouid. Quod male fers aſſueſce feres. Eneas Silui⁹. Nihil
turpe ferre pōt generoſus ſpūs. Tertio ſt dico. Pli. Ferūt craſſum auum
Craſſi i parthis interempti nūq̄ riſiſſe. Quarto moueo vel duco. Pluuie
vēto agitate ſurſum ferunt. Quinto. exhibeo. offero. Hora. Multa ferunt
anni veniētes cōmoda ſecū. Fero opē opitulor. opē affero Sexto ſt aufero
Virg. Oia fert aīm q꜡. Affero. ad aliquē fero. Ouid. Afferat i calatho ruſti-
ca dona puer. Antefero. ꝓpono. Aufero. tollo. Circūfero. mō ꝑ oēs partes

aliq̄d fero.mō purgo.luſtro. Maro. Idē ter ſocios pura circūtulit vnda. Cōfero ſiľ fero vel ꝯporto. ſt etiā cōparo. Iuuena. Cōfer ꝯductū latronē. Itē ꝯiūgo vel ꝯfero. Cōfer oīa in vnū. Maro. Et ꝯferre manū furor iraq; mōſtrat. Itē ſt ꝓſum. Pli. Et ad tuſſim in vino ſumptū maxīe cōfert. Contuli multa ī te bñficia.i.multa tibi donaui. Cōfero me ad templū.peto templū. Defero.deorſum fero vel deduco. Etiā ſcat adduco vel affero. Magi Chriſto tria munera detulerūt. Itē ſt accuſo.aenbrenghen.beclaffen. Hic delator.clandeſtinꝰ accuſator. Suetoniꝰ. Princeps q̄ delatores non caſtigat irritat. Itē defero dtō iūgit̄ ⁊ ſt honoro. Hierony. in Deuteronomio. Adducet ſuꝑ te dñs gentē ꝓcaciſſimā.q̄ nō deferat ſeni.nec miſerat̄ paruuli. Differo ꝓtraho. Etiā ſt differēs ſum. vt Multū differt ꝓdigus a liberali. Effero.vytdragen. Teren. Vides tuū peccatū iam eſſe elatū foras. Effero etiā ſt extollo. Señ. Proſpera anīos efferēt. Itē. Quibꝰ te laudibus efferā neſcio. Infero.importo. Maro. Inferretq; deos latio. Etiā ſcat immitto. Infer digitū in vulnus. Itē facio. Infero bella. Infero iniuriā. Itē deduco. Infero cōcluſionē. Offero.mō dedico.trado. Modo oclīs obijcio ſeu ante aliquē ſtatuo. Virg. Strictāq; aciē veniētibꝰ offert. Perfero perſeueranter fero. Señ. Leue eſt miſerias ferre.ꝑferre aūt graue. Perfero. ad locū ſuū fero. Tabellarius meas lrãs nō ꝑtulit. Poſtfero. poſtpono. Prefero.mō p̄pono. Virg. Ne me ſibi p̄ferat illa verer̄. Item. Iudicū ordine Burgundionū ꝑnceps p̄dotatus aureo militaris ordinis vellere p̄latus eſt. Modo oſtēto. Naſo. Si mō quē p̄fers nō ſimilat̄ amor. Profero ꝓnūcio. Ne nimiū quidē v̄bū ꝓferre auſus fuit. ſt ꝓtēdo. Pli. Cū lineā ꝓtuliſſet lōgiſſimā atq; rectiſſimā. Item ꝓduco vel ī mediū fero. Bona arbor bonos fructus ꝓfert. Itē ꝓrogo. Petrus negotia in longū ꝓfert. Refero reporto. Fabius. Ad patrē arma nō retulit. Scdo reddo. Maro. O mihi p̄teritos referat ſi iuppiter annos. Tertio narro. Hieroñ. Nemo inuito auditori libēter refert. Quarto cōſtruit̄ cū p̄poſitiōe ad ⁊ actō ſcatq; in cōſolationē pono. Fabius. Nō retulit ad matrem.nō ꝓpinquos cōſulit. non amicos. Quinto aſcribo. In dialecticis oīa ad argumētationē referuntur. Refero gratiā.dancken. Refero impēſum.rationē reddo de expēſis factis. Refero tibi acceptū.fateor me a te accepiſſe. Refert impſonale a res ⁊ fert cōpoſitū.ſt intereſt. Terē. Id mea minime refert. Suffero. mō ſuſtineo tolero. Hieroñ. Grādes materias īgenia parua nō ſufferūt. Mō ſt ſuppono Etiā eſt ſurſum ferre. Liuius. Quū oīs hiſpania ſublatura animos fuerit Transfero.tranſpono vel tranſporto.

Adſum ſum preſens.abſens ſum denotat abſum

Res bona que prodeſt.res mala ſemper obeſt

¶ Diſtractis curis veniam poſco mihi ſcriptor

Quod non vberius deſcripſi ſingula verba

¶ Sum.ich byn. Maro. Sum pius aeneas. Etiā cū gtō ꝯſtruit̄.⁊ ſt valeo tēditq; ad p̄ciū. Quāti eſt ſumito.i.quantū valet. Itē eſt impſonale.ſt intereſt. Cice. Eſt adoleſcētis maiores natu vereri. Plures huiꝰ v̄bi cōſtructiones in grāmaticis Perotti inuenies. Abſum.lōge ſum.nō adſum. Pr̄ meꝰ abeſt ab vrbe Adſuz vel aſſum ꝓpe ſum Etiā ſt aduenio. Maro. Huc ades o formoſe puer. Deſuz deficio. Idē. Nihil hic niſi carmīa deſunt Exum vix eſt in vſu, ſt extra ſum vel foris ſum. Inſum. in aliquo ſum. Interſum. in medio ſum vľ p̄ſens ſum. Intereſt ī re eſt vľ differt. Obſum.noceo. Perſum

valde ſum. Gelliꝰ. Platōi et Socrati ꝓfuit familiarꝭ. Preſuꝫ. añ alios ſum
ſcu p̄ſideo. Proſum. vtilis ſum. Naſo. Nil niſi qḋ ꝓdeſt charꝫ eſt. Subſuꝫ
infra ſum vł latēter inſum. Supſum. abūdo. ſupfluꝰ ſum vel ſupero. Virg.
Auxilio vrbes Italie ppłiqꝫ ſupſunt. Tul. Nec vo ſciētia iuris maioribus
ſuis Qu. Leliꝰ. Tubero defuit doctrina etiā ſupfuit. Etiā ſt ſupſtes ſum
vł reſto. Virg. Supereſtue. ꝛ veſcit aura etherea. Poſſum vt vult Perottꝰ
cōpoſitū eſt ex porro. qḋ eſt valde et ſum. Sed melius cū Pōponio leto diſ
cerem⁹ cōpoſitū ex potis et ſum. Hinc potēs ꝛ potētia. Potētia dei eſt inſ
finita: cui ob tria in primis gratias agamus ꝙ hoīes ſumus nō pecudes.
chriſtiani nō iudei aut pagani et qḋ litterati ſumus nō idiote.

¶ Opuſculum cōpendioſum de Verborū cōpoſitis
diligēter recognitū. extremaqꝫ manu ad puerorum
vſum abſolutū finē habet. in quo confidat ſtudioſus
Lector ſe nihil barbariei deprehenſum. Quis enim
forſitan nonnulla cōpoſita fuerint pretermiſſa. nullū
tamen poſitū eſt qḋ apud ꝓbatū ſcriptorē nō legatꝫ.
itaqꝫ ſecure pueri ediſcant.

¶ Si rhomana puer queris non barbara verba
Huc ades his herbis nulla venena latent.

De verbis cōibus et deponētibus opuſculum feliciter inchoatur.

Deponens verbū paſſiuū voce videtur
Ex geminis vnum deponens ſignificatū
Et patiens et agens cōmunia verba notabit

Verbū deponēs ē qḋ ī voce paſſiua vł actiuā vł paſſiuā deponit ſcationē
Deponēs em̄ dr. qꝛ nō hꝫ vtrāqꝫ ſcationē ſic̄ cōe. ſꝫ vł actiuā depōit. vt na
ſcor. vł paſſiuā vt luctor. Cōia v̊ba ſūt q̄ ī voce paſſiua tā actiuā ꝙ paſſiuā
hn̄t ſcationē. vt oſcłor te oſcłor a te. hortor te. hortor a te. Mlta deponētia
olim fuerūt cōia. vt docet Priſcianꝰ. Etiā mlta ī or exeūt q̄ veteres ī o ꝓfe
rebāt. Cōplura itē ancipiti tmīatiōe ꝓferunt apud nos in eodē ſcato. vt
(infra docebimꝰ.

Largior experior veneror moror oſculor hortor
Criminor amplector interpretor hoſpitor. iſta
Sunt cōmunia. plura tamen veteres poſuerunt

¶ Largior. largit dono ꝛ donor. Hic elargior ꝛ dilargior eiuſdē ſcatiōis
Experior. tēto ꝛ tētor. Virg. Vis ḡ inter nos qd poſſit vterqꝫ viciſſim exſ
periamur. Hic expertꝰ. q̄ ꝓbauit. Prop. Expertꝰ dico aemo eſt ī amore fiſ
delis. Et expientia. veruarenheit. Baptiſta. Sic neqꝫ ſollertes breuis exſ
perīētia rexꝫ fit anios. Veneror. ꝛ honoro ꝛ honoror. Virg. Inp̄mis vene
rare deos. Moror. detineo ꝛ detineor ī mora. Quintilianꝰ. Quid me pr̄ de
tines. qd morarꝭ abeuntē. Etꝭ moror ſt expecto ꝛ expector. vt quē morarꝭ.

De verbis deponentibus.

Aliqñ ſ̄cat tardo. ⁊ eſt deponẽs. vt vbi tam diu moratꝰ es. Accipit̄ et pro
hereo ſeu dubito. Ouid. Dũqꝫ moror mirorqꝫ ſimul. fugit om̄is in vndas.
Mora expectatio vel tarditas. Demoror idẽ qđ moror vel expecto. Virg.
Et tua ꝓgenies mortalia demoror arma. Immoror. ĩ aliq̊ moror. Remo-
ror. retineo ſeu retardo. Terẽ. Ne veſtrũ remorer cõmodũ. Remora. retar-
datio. Etiã eſt piſcis q̄dã naues remorãs. Cõmoror. ſil' moror. Oſculor. do
no ⁊ donor oſc'o. Hic deoſculor et exoſculor eiuſdẽ ſ̄cationis. Hortor ad-
moneo ⁊ admoneor. incito et ĩcitor. Adhortor idẽ. Dehortor eſt eiꝰ ꝯ̃riũ. vt
ego hortor filiũ tuũ ad v̓tutẽ. tu v̓o de v̓tute dehortar. Cohortor ſil' hortor
Criminor accuſo ⁊ accuſor. Recriminor. ex aduerſo crimĩor. Amplector cir
cũdo ⁊ circũdor. Catul. Oceanuſqꝫ mari totũ q̄ amplectit̄ orbẽ. Etiã ſ̄t ap
p̄hẽdo. vt amplector v̓tutẽ. Amplector idẽ eſt. Cõplector. cõprehẽdo. Cõ-
plector v̓bis explico. Interp̄tor. expono. ⁊ exponor. Interp̄tabor vob Lu-
canũ. Chriſtꝰ interp̄tat̄ vnctꝰ. Hoſpitor. accipio. ⁊ accipior hoſpicio. Ho
ſpiciũ ꝓprie dr̄ ius qđ eſt int̄ hoſpites. hoc ē int̄ amicos ext̄nos. Stypulor
q̄ꝫ int̄ cõia q̄dã numerãt. ſ̄t rogo et rogor. et teſte Priſciano. ĩ vtraqꝫ ſ̄ca-
tiõe regit abltĩ̄ cũ p̄põne a vel ab. vt ſtypulor a te. i. interrogo te vl' inter-
rogor abs te. Iuuenalis actiue ꝓtulit. q̄tum ſtipulare et ꝓtinꝰ accipe qđ
do. Suetoniꝰ v̓o paſſiue dicẽs. Minor q̄ꝫ vigĩti annoꝝ ſtypulari nõ pot̄.
Aſtypulor ſ̄t aſſentior ⁊ regit dtĩ̄. vt aſtypulor tibi. Veteres etiã int̄ cõia
poſuerũt vtor. patior. ꝯſolor. obliuiſcor. dignor. ꝯfiteor. teſtor. ſeq̊r. comitor
(et q̄dã alia.

Vtor vaſe. fruor cantu. rex arce potitur

Contentus fruor. alterius cauſa tamen vtor

¶ Vtor. ich ghebruick. vt vtor vaſe. vtor cultro. Hiero. Nec diuiti obſũt
opes ſi eis bñ vtat̄. Abutor. ich myſ̄brucke. Pleriqꝫ abutunt̄ ſcia. Fruor cũ
delectatiõe vtor. vt fruor cãtu. fruor aſpectu florũ. Perfruor. vſqꝫ in finem
fruor. Superni ĩmortali leticia ꝑfruunt̄. Defruor. oẽm fructũ ꝑcipio. Frui-
ſcor. idẽ qđ fruor. Potior. potẽs fio vl' acq̊ro optata. ⁊ ē t̄tie vl' q̊rte ꝯiuga.
Ouid. Mars videt hãc viſamqꝫ cupit. potiturqꝫ cupita. Lucillꝰ. Deficit
alma ceres. nec plebes pane potit̄ apud veteres regebat gtĩ̄. actĩ̄. vl' ab
latiuũ. Nũc ablatiuũ ⁊ aliqñ gtĩ̄. vt Romani rerũ lõge lateqꝫ potiti ſunt.

Munero fungor. ago munus. diſcrimine fungor

Finio diſcrimen. vita defunctus obiuit

¶ Fũgor. obeo vel ago. regit abltĩ̄ vl' actĩ̄. Cice. Qui adipiſci verã gl'iaꝫ
volet iuſticie fungat̄ officijs. Terẽ. Aeſchinꝰ tuꝰ neqꝫ boni neqꝫ liberalis
functꝰ eſt officiũ viri. Etiã fungor ſ̄t finio. vt fungor ꝑiculis. Perfungor. ꝑ
fecte fungor. Defungor. finio vel euado. vt defungor vita. Virg. O pelagi
magnis tandẽ defuncte ꝑiclis. Defunctꝰ etiã abſolute accipit̄ ꝓ mortuo.

Pomo veſcor. edo pomum. bos paſcitur herbam

Eſt hominum veſci. pecudes paſcuntur in agro

¶ Veſcor. edo. eten. Virg. Veſcit̄ eneas ſil' ⁊ troiana iuuẽtꝰ. Ponit̄ ꝓ vtor
Idẽ. Si veſcit̄ aura etherea. Cõueſcor. ſil' veſcor. veſci ꝓprie eſt hoĩm. paſci
beſtiarũ. Paſcor. edo. eten off knagen. vt bos paſcit̄ gramina vl' graminibꝰ
Paſco actiuũ mõ idẽ ſ̄t qđ paſcor deponẽs. mõ ſ̄cat cibũ alteri p̄beo. Iu-
uenalis. Quot paſcit ſ̄uos. Pabulor idẽ eſt quod paſcor. A paſcor fit ꝯpo-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

ſitũ depaſcoꝛ. Lucre. Floꝛiferis vt apes in ſaltibus omnia libant. Omnia nos itidem depaſcimur aurea dicta.

Quod reminiſcoꝛ. idem dic ſignificare recoꝛdoꝛ

Si memoꝛoꝛ celum. non obliuiſcoꝛ honeſti

Actiuum memoꝛo vel deponens memoꝛoꝛ dic

¶ Reminiſcoꝛ ꝛ recoꝛdoꝛ idẽ ſ͞cãt qꝺ ĩ mẽte reduco. Cõminiſcoꝛ. excogito. fingo. Terẽ. Quid agã aut qd cõminiſcar. Hic cõmentũ ꝛ figmẽtũ vl' ꝯmẽtariũ. Cõmẽtoꝛ. fingo. vl' cõmẽtariũ ſcribo. vt Seruiꝰ cõmẽtatꝰ eſt ĩ Virgiliũ. Memoꝛoꝛ vl' memoꝛo. ĩ memoꝛiã reduco. Hiero. in Eccl'iaſtico. In omnibꝰ opibꝰ tuis memoꝛare nouiſſima tua ꝛ in eternũ nõ peccabis. Virg. Muſa mihi cauſas memoꝛa. Cõmemoꝛoꝛ vl' ro. ſil' memoꝛoꝛ. In Eccl'iaſti. Sꝫ in die tribulatiõis cõmemoꝛabit tui. Memoꝛabilis dꝛ memoꝛia dignꝰ Obliuiſcoꝛ. vgetẽ. Hic oblitꝰ. Luca. Immemoꝛ patrie ſignoꝝ oblite tuoꝝ

Lamentans miſeroꝛ. inopemqꝫ leuans miſeratur

Vult miſeroꝛ quartum. miſereri vult genitiuum

¶ Miſeroꝛ ꝑme ꝯiuga. eſt et ſ͞t flere ac lamẽtari. regitqꝫ actm̃. Virg. Turni ſoꝛtẽ miſereant̃ iniquã. Miſereoꝛ ſ͞t miſerationẽ alienis caſibꝰ exhibeo. et regit gtm̃. Ouid. O vgo miſerere tui miſerere tuoꝝ. Põſt tñ nõnũqꝫ cũ dtõ vt miſerere nob. Veteres dixerũt miſereo. Enniꝰ. Cogebãt hoſtis lachrymãtes vt miſererẽt. Hinc miſereſco idẽ qꝺ miſereo. Boe. Dilige iure bonos ꝛ miſereſce malis. Miſeret et miſereſcit impſonalia ſunt regũtqꝫ actm̃ cũ gtõ. Virg. Si te lapſoꝝ miſeret. Teren. Atqꝫ inopis te miſereſcat mei.

Que dant auxilium coniunges verba datiuo

Suffragare mihi. tibi ſedulus auxiliaboꝛ

¶ Auxilioꝛ. helpẽ. Inuenit in Eſaia cũ gtõ In tpe placido exaudiui te ꝛ in die ſalut' auxiliatꝰ ſum tui. Suffragoꝛ. iuuo et ꝓpꝛie vocibus in electiõe. Suffragiũ auxiliũ vel fauoꝛ. Hoꝛa. Nõ ego vẽtoſe plebis ſuffragia venoꝛ Opituloꝛ. opẽ fero. Adminiculoꝛ. auxilioꝛ vl' adminiſtro. Adminiculũ ſuſtẽtaculũ vl' auxiliũ. Patrocinoꝛ. patronꝰ ſum vl' defendo. Veteres etiã dixerũt adiutoꝛ. Pacuuiꝰ. Adiutamini ꝛ defendite Nos dicimꝰ ſolũ adiuto. qꝺ frequẽtatiuũ ẽ ab adiuuo

Aſſentoꝛ verbis. ſed tactu blandioꝛ illi

Vocibus aut geſtu quocũqꝫ modo vel aduloꝛ

Blandioꝛ ad ſenſus alios mentemqꝫ refertur

¶ Aſſentoꝛ voce blãdioꝛ. ſmekẽ. ſed aſſentioꝛ q̃rte ꝯiuga. ſ͞t aſſenſum ꝑbeo. Aſſentoꝛ. ein ſmeker. Blãdioꝛ. ꝓpꝛie tactu. vt Petrꝰ blãdit̃ puelle. Trãſfert̃ etiã ad alios ſenſus et ad aĩm. Hinc blãdus ꝛ blandimentũ et blandicie. Propertiꝰ. O nullis tutũ credere blãdicijs. Subblãdioꝛ. paꝝ vel latenter blãdioꝛ. Aduloꝛ. quocũqꝫ mõ vel voce vel geſtu fauoꝛẽ q̃ro. Et regit dtm̃ vel actm̃. vt aduloꝛ te vel tibi. Veteres et' dixerũt adulo. Valeriꝰ maximꝰ Si dionyſiũ adulares iſta nõ eſſes. ſi iſta eſſe velles dionyſiũ nõ adulares. Cicero itẽ aduloꝛ paſſiue ꝓtulit cũ dixit. Nec adulari nos ſinamꝰ. Inde fit adulatoꝛ. Multi ſũt adulatoꝛes. pauci vo amici. Palpoꝛ vl' palpo. leuiter

et q̄ſi tētādo tāgo. Pōiť ꝓ blādior. Lucilliꝰ. Hic me videt ſubblādiť. palpať. caput ſcabit. Palpator vł palpo ſ̄t adulatorē. Palpor vł'o teſte Mācinello regit dtīū vel actīū

Aduerſor minor inſidior coniunge datiuo

Hoſtibus aduerſor dicenti falſa refragor

Inſidiatur oui lupus exitiumqꝫ minatur

¶ Aduerſor. ꝯtrariꝰ ſum: vt Paulꝰ aduerſať mihi. Sed auerſor abominor vł reſpuo. ⁊ regit actīū. Boe. Auerſamini igiť vitia. colite ṽtutes. Minor drüwen. Virg. Hoſtis amare qđ increpitas. morteqꝫ minarł. Hic minitor einſdē ſ̄catiōis. Antiq etł mino dicebāt qđ ſ̄t ꝯpello. In hymno diui Frāciſci. Mina gregē dux ad regē. Exod. iij. Cūqꝫ minaſſet gregē ad interiora deſerti. Inſidior. lagen leggen. Vt lupus inſidiať ouibꝰ. Refragor. repugno. aduerſor. Cōtrarior. et iniurior nō ſatis latine dicunť ſaltē ab oratore.

Morigeror famulor ancillor. et obſequor iſta

Uerba miniſterij ſunt et contenta datiuo

¶ Morigeror et obſequor ſ̄cāt morē gero. Obtēpero. Sulpitiꝰ Verulanꝰ Morigerare mihi mollia iuſſa dabo. Ab obſequor fiūt obſequiū ⁊ obſeq̄la in eodē ſ̄cato. Teren. Nāqꝫ hoc tpe obſequiū amicos. veritas odiū parit. Ancillor et famulor ſ̄cāt ſeruio et miniſtro. Catharina ancillať patri meo. Catul. Que tibi iucundo famularer ſerua labore.

Feneror haud aliud q̄ꝫ fenero ſignificabit

Mutuor illud idem quod mutuo crede notabit

Laurē. Val. et alij q̄dā drīam faciūt inť feneror ⁊ fenero. mutuor ⁊ mutuo q̄bꝰ cū Antonio Mācinello penitꝰ refragamur. Idē eñ ſ̄cāt feneror. et o. ſcꝫ ad vſurā accipio. Cic. Neqꝫ eñ bñficiū feneramur. ſꝫ natura ꝓpēſi ad liberalitatē ſumꝰ. Prouer. xix. Fenerare ꝓximo tuo ī tpe neceſſitatł illiꝰ. Fenerator q̄ dat ad fenꝰ. alio noīe daniſta. Fenꝰ eſt lucrū pecunie ſiue vſura. Accipiť ꝓ q̄libet lucro. Mutuor et mutuo ſ̄cāt mutuo accipio. vt luna mutuať lumē ſuū a ſole. i. mutuo accipit. Señ. Quāto hilarior eſt q̄ ſoluit q̄ꝫ q̄ mutuat.

Aurigor moderor rego tempero ſiue guberno

Inuenies modero quartum vel ſubde datiuum

Aurigor. rego. guberno currū. Accipiť ꝓ rego. Auriga gubernator currꝰ. Claudia. Deſidis aurige nō audit ṽbera currꝰ. Moderor. tēpero vł rego ⁊ regit dtīū vł actīū. Cice. Or et pudor tuꝰ moderať orōni mee. Cato. Ipe mihi moderare tuis vt parcere poſſis. Sueto. Nec ſucceſſum victorie moderatꝰ eſt. Veteres etiā et nōnulli ex recētioribꝰ modero dixerūt. Nicolaꝰ in heſiodo. Ea gr̄a magna eſt vt linguā moderes penſataqꝫ ṽba loquaris.

Gratulor eſt verbis alicui mea gaudia teſtor

Gratulor eſt oratoris. gratorqꝫ poete

Confero gratificor. dījs gratulor. eſt ago grates

¶ Gratulari eſt ṽbis oſtēdere gaudiū. qđ ex alicuiꝰ cōmodo aut felicitate

ſuſcipias apud eũ ipſm̃ q̄ cõmodo aut felicitate affectꝰ eſt. vt ḡtulor tibi ob ꝯſulatũ adeptũ. Et ḡtulor mihi. qḋ oĩa ꝓ deſiderio meo ſucceſſerint. Plau. Ibo itro ꝛ ḡtulabor veſtrũ aduẽtũ filijs. Cice. Epl̃am vo oſculatus et ipſe mihi ḡtulatꝰ ſum. Gratulor deo ƒt deo grãs ago. Cõgratulor. ſil' gratulor. Grator idẽ eſt qḋ ḡtulor. ſ; poetꝭ ſolũ et hiſtoricꝭ ꝯuenit. Virg. Inueni germana viã grata re ſorori. Gratificor et gratũ facio dñt. Nã gratũ facio ƒt obſequor. S; gratificor aliq̇d maius eſt ꝛ ƒt bñfacio ſiue bñficiũ ꝓfero. vt (deꝰ gratificat̃ hoĩbꝰ.

Principor et dominor caſu compone datiuo

Inuenies dominor conſtructum cum genitiuo

¶ Principor et dominor idẽ ƒcãt. A ꝑncipor fit ꝑncipiatꝰ ꝓ imperio. Dominor in Eccl'iaſtico ponit̃ cũ gtõ. Poſuit timorẽ illiꝰ ſuꝑ oẽm carnẽ ꝛ dominatꝰ eſt beſtiarũ ꝛ volatiliũ. Cũ dtõ. Virg. Et victꝭ dñabit̃ argis. Idẽ. cũ abltõ et ꝑpoſitiõe in ꝯſtruxit. Incẽſa Danai dominant̃ in vrbe. Ouidiꝰ cũ actõ et ꝑpoſitiõe in. Et quod dominari in cetera poſſet.

Joanni medicor vel ioannem bene dicis

Signat idem medeor. etiam medico reperitur

¶ Medicor ꝛ medior ƒcãt medicinã do vel ſano dicimꝰ. medicor te vl' tibi et medeor philippo vel philippũ. Terẽ. Gnato vt medicarer tuo. Cicero. Phia medet̃ animis. Inueni͏t̃ etꝭ medeor cũ gtõ. In Hiere. Trenoꝝ cap. ij Magna eſt velut mare cõtritio. q̇s medebit̃ tui. Legit̃ et medico actiuum. Virg. Semina vidi equidẽ multos medicare ſerẽtes. Plau. Habe bonum animũ. ego iſtũ lepide medicabo metũ. Remedior aris. ƒcat remediũ adhibeo vel remedio ſubleuo. Hiero. in li. ꝯtra Iouinianũ. Multiq; impatientiã gule vomitu remediant̃. et quod turpiter ingeſſerũt turpius egerũt.

Aemulor eſt imitor. zelo vel dicito zelor

Aemulor inuideo. quarto vel iunge datiuo

Inq; via comitor. patremq; aſſector in vrbe

Rem geſtam aut mores effingere dic imitari

¶ Sequor. volgen. Terẽ. I pre ſequor. Cõpoſita eiꝰ habent̃ in oꝑe nr̃o. de verboꝝ cõpoſitiõe. Emulor. imitor. et regit dtm̃ vel actm̃. Quĩtilianꝰ. Et cõſumati iã patroni veteribꝰ emulant̃. Terẽ. Quoꝝ emulari exoptat negligẽtiã. Etiã ſignificat inuideo. Hinc emulus dr̄ q̄ aliũ aliq̄ re egregia ſuperare nitit̃. ꝛ eſt mediũ vocabulum. Zelor vel zelo idẽ ſignificat qḋ emulor. Pſalmographus. Noli emulari ĩ malignãtibꝰ neq; zelaueris faciẽtes iniquitatẽ. in Zachariã zelatꝰ ſum hierl'm et ſion. Zelus dr̄ emulatio. Comitor. ꝑbeo me comitẽ in itinere vel nauigatiõe. Comes dr̄ q̄ ductũ alterius ſequit̃. Pli. Quicũq; eũ comitati fuerãt. Etiã dr̄ comito. Ouid. Quem pia nobiſcũ ꝓles comitauit euntẽ. Inde comitor paſſiuũ. A q̄ comitatꝰ aliqñ paſſiue accipit̃. Idẽ. Ipẽ licet venias muſis comitatꝰ Homere. Si nihil attuleris ibis homere foras. Aſſector. comitor aliquẽ ꝑ vrbẽ. Imitor. effingo mores alterius aut rem ab aliquo geſtam. Filij plerũq; imitant̃ patrẽ.

Aggreditur nos hic quicũq; inuadit aperte

Qui de improuiſo petit. hunc dicas adoriri

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

De verbis deponẽtibus.

¶ Aggredior et adorior differũt. ꝙ aggredior eſt aperte aliquem inuado. Adorior vero de improuiſo et repente quaſi ex inſidijs inuado.

Principis aut ſacram rem furor dico peculor

¶ Furor. ſtelen. Hinc ſuffuror eiuſdẽ ſ̄catiõis. Peculor. ſ̄t furor rem ſacrã et publicã aut principis. Hinc depeculor qd idem ſignificat. ⁊ peculatus furtũ rei ſacre aut publice. aut rei que eſt principis. Manuor idẽ qd furor. Actiꝰ. Manuatus veſtẽ amice. Manticulor. manticulas attrecto vt furer.

Hic predor populor predo populo ſpolioꝗ

Uel ſpolio. ceſar pagos populauit et vrbes

¶ Predor aris. vel p̄do. berouẽ. in Eſaia. Ve q̄ p̄daris. nõne ⁊ ipẽ p̄daueris. in Judith. Predauitqꝫ oĩes filios tharſis. Et paulo poſt. Et p̄dauit omnem locupletationẽ eoꝝ. Preda. eyn roeff. eſt id qd auferꝭ hoſtibus. Tibullus. Ferrea nõ venerẽ. ſed p̄dã ſecula laudãt. Preda tñ multis eſt operata malis. Hinc fit ꝯpoſitũ dep̄dor. Populor vel populo idẽ ſ̄t qd p̄dor. Virg. Populat ingentẽ farris aceruũ. Hinc depopulor. dep̄dor. paſſim diripio. Spolior veteres vtebanꝭ. Vnde eſt illud. Et ſpolianꝭ eos ⁊ corpora nuda relinquũt. A ſpolio fiũt ꝯpoſita expolio ⁊ diſpolio: note ſ̄catiõis.

Id quod alo verbum tibi ſignificabit alumnor

Pro nutrio nutrior quoꝗ vel nutricor habeatur

¶ Alumnor. idẽ eſt qd alo. ſed nõ eſt in vſu. Hinc alumnatio. educatio. nutritio. vel inſtitutio. Alumnus dicitꝭ q̄ alit et q̄ alitꝭ. Licet q̄dã improbent. Nutrior et nutricor deponẽtia idẽ ſ̄cant qd nutrio et nutrico. Virgilius Hoc pinguẽ et placidã paci nutricor oliuam. Cicero. Omnia ſicut ſua mẽbra et partes nutricaꝭ et ꝯtinet. Et corripit nutricor penultimã.

Suſpicor ambiguus reor et quaſi certus opinor

Hic arbitratur qui cenſet et arbiter extat

¶ Suſpicor ſ̄t habere ſuſpitionẽ. accipitꝭ ꝓ penſo eſtimo et opinor. Ouid. Fortius ingeniũ ſuſpicor eſſe viris. Baptiſta. Nõ ꝓcul extremũ ſuſpicor eſſe diẽ. Suſpicio. eyn vermoedt Reor. i. firmiter credo. Opinor. opinionẽ habeo. puto. Arbitror. eſtimo. iudico. Arbiter dr index ab ijs qui litigant electꝰ. Arbitriũ ſentẽtia arbitri. facultas iudicãdi arbitro data vł opinio.

Precinor vaticinor profor auguror ominor id quod

Coniecto ſignat. reperitur et arguo dictum

¶ Vaticinor. ꝓpheto. futura p̄dico. Vates ꝓpheta vel poeta. Vaticinium. ꝓpheta. Profari. q̄ſi porro fari. p̄dicere futura. Auguror ꝯiecto. diuino. Petrarcha. Auguror expecto. ſed rem cumulatiꝰ ex te. dicitꝭ etiã auguro. Virg. Et reor ⁊ ſi q̄d veri mens augurat opto. Ominor. idẽ. Pli. Ominamur tibi in ꝓmũ annũ cõſulatũ. Abominor ſ̄t deteſtor. q̄ſi malũ omẽ repello. Hariolor idẽ quod auguror. Auſpicor vel auſpiciũ capto vel incipio

Cogito dic meditor. vel dic exerceo lector

¶ Meditor ſ̄t cogito. Sap. Meditare parũper et v̄ba et nũeros. Etiã ſ̄t exerceo. Virg. Sylueſtrẽ tenui muſam meditaris auena. Hic meditatio ꝓ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

exercitatiōe. Jmaginoꝛ. ꝑcat cogito. Auarus in ſomnijs aurū imaginat.

Sciſcitoꝛ et ſcitoꝛ percontoꝛ verba rogandi

Contari rimoꝛ. ſcrutari inquirere ſignant

Contoꝛ quero per o. cunctoꝛ moꝛoꝛ u retinebit
Sciſcitoꝛ. iterrogo ꝛ ꝓꝛie vt ſciā. Scitoꝛ idē. Oui. Qm̄ ſcitarꝭ digre latu.
Accipe q̄ſiti cām. Percōtoꝛ iterrogo. ꝛ ꝓꝛie cā coarguēdi. Hic ꝑcōtatoꝛ.
Hoꝛa. Percōtatoꝛē fugito. nā garrulꝰ idē eſt. Percōtoꝛ accipit ꝓ ſciſcitoꝛ.
idē. Jnt̄ cūcta leges et ꝑcōtabere doctos. Cōtoꝛ ꝑ o ꝛ ſine c. inq̄ro. Cūctoꝛ
ꝑ u cū c. moꝛoꝛ vł dubito. Enniꝰ. Vnꝰ hō nob cūctādo reſtituit rē. Cuncta
moꝛa. Rimoꝛ. inq̄ro. rima fiſſura. Scrutoꝛ inq̄ro cū diligētia. hic ꝑſcrutoꝛ.
(ꝑfecte ſcrutoꝛ

Conſequoꝛ adquiro pariter nanciſcoꝛ apiſcoꝛ

Hinc adipiſcoꝛ erit. ſum clarum nomen adeptus
Apiſcoꝛ aptuſſuꝫ ptm̄ facit ꝛ ꝑt acq̄ro. Catul. Qui dū aliq̄d cupiēs animꝰ
ꝑgeſtit apiſci. Nūc hoc vbū exoleuit. Hic ꝓpoſitū adipiſcoꝛ idē ꝑcās. Nā-
ciſcoꝛ nactꝰ ſum facit ptm̄ ꝛ idē eſt qđ acq̄ro. Cū plꝰ ocij nactꝰ fuero plura
(ſcribā.

Mercoꝛ emo. cauponoꝛ idem dat ſignificatum

Nundinoꝛ his ſimile eſt pariterq; negocioꝛ adde
¶ Mercoꝛ. emo. kopē. Joānes mercatꝰ ē equū. Hic mercatoꝛ. ein koepmā
Hoꝛa. O foꝛtūati mercatoꝛes ḡuis amnis Miles ait. Cauponoꝛ caupo ſū
vł cauponā habeo. Etꝭ ꝑt emo. Enniꝰ Nō cauponātes bellū. ſꝫ belligerā-
tes. Nūdinoꝛ. nūdinas exerceo. Nūdie ſūt cōmertia ꝛ dies mercādi. Ne-
gocioꝛ. facio negotiū vel exerceo mercaturā. Hinc negociatoꝛ. mercatoꝛ.
Hiero. Negociatoꝛē clericū. ꝛ ex iope diuitē. ex ignobili gł'ioſum q̄ſi q̄ndā
(peſtē fuge.

Solamur rebus. fit conſolatio verbis
¶ Soloꝛ. troeſten. Differūt ſoloꝛ et cōſoloꝛ. qđ cōſolamur verbis ſolamur
alijs rebꝰ. Soloꝛ et cōſoloꝛ ſunt cōia. ꝛ ceterꝭ addi pn̄t. Cice. Et ſi egomet
q̄ te cōſolari cupio cōſolādus ipſe ſum. Veteres etiā ſolo dixerūt ꝓ eo qđ
eſt ſolū facio deuaſto. Statius. Jdē animꝰ ſolare domos iuuenūq; ſenūq;.
Precipitare colos. A quo deſolo qđ deuaſto ꝑcat. Virg. Vidimus ingētes
et deſolauimus agros. Statius. Dilectas cui deſolauimus vꝛbes

Ludificoꝛ dic fallo. calumnioꝛ atq; cauilloꝛ

Fruſtroꝛ vel fruſtro vulpinoꝛ pꝛeuaricoꝛq;
¶ Ludifico vł oꝛ. fallo. decipio. Terē. Poſtq̄ ludificatꝰ eſt ꝟginē. Calūnioꝛ
infero calūniā. hoc ē iniuria vł deceptionē. Hinc calūniatoꝛ. Cauilloꝛ idē
ꝑt. Etiā ꝑt derideo. Cauillū vel cauilla. irriſio. Cauillatio. iocoſa calūnia-
tio vł ſubdola rō. dꝛ etiā cauillo ꝓ cauilloꝛ. Fruſtroꝛ vel fruſtro. defraudo
decipio. Pſalmographus. Jurauit dn̄s dauid veritatē et nō fruſtrabit eā.
Vulpinoꝛ fraudibꝰ atq; mēdacijs vera ꝑuerto ſiue effugio. Pꝛeuaricoꝛ ꝑt
crimina abſcōdo. Hic ꝑuaricatoꝛ dꝛ is q̄ a ꝑſcripto officij ſui deflexit atq;
aberrauit. Tergiuerſoꝛ eſt diſſimulo et quaſi ſubterfugio veritatē.

Execroꝛ auerſoꝛ deteſtoꝛ abominoꝛ iſtis

De verbis deponentibus.

Aſpernor iungas. cum caſu conſtrue quarto

¶ Hec verba fere idem ſ̄cant et prime cõiugatiõis ſunt volũtqꝫ actm̄. vt deteſtor ebrietatẽ. Auerſor improbos. Ab execror fit execrabilis. A deteſtor deteſtabilis. Abominor abominabilis id eſt abominatione dignus

Preſtolor quarto coniungunt ſiue datiuo

Opperior tardos. operitur tegmine pectus

¶ Preſtolor ſ̄r expecto et regit dtm̄ vel actm̄. ſꝫ rariꝰ dtm̄. Cice. Qď tibi ad forũ p̄ſtolarent̄. Terẽ. Quẽ p̄ſtolar̄ Parmeno. et ꝓducit o penultimã. Opperior ꝑ geminũ pp ſcribit̄ ⁊ idẽ ſ̄cat. Terẽ. Opperior hoĩem hic vt ſalutẽ et colloquar. Operior ꝑ vnũ p paſſiuũ eſt huiꝰ verbi operio qď ſ̄cat tego.

Conſpicor et ſpeculor contemplor contuor. iſta

Uerba videre notant et quartum dant tibi caſum

¶ Cõſpicor eſt idẽ qď cõſpicuo. ſicut ſuſpicor idẽ qď ſuſpicio. Deſpicor deſpicio. Perſpicor. ꝑſpicio. Speculor ꝯſidero vł aſpicio. Virg. Nec fruſtra ſignorũ obitus ſpeculamur et ortus. Cõtemplor. inſpicio. Paulus cõtemplatur faciẽ ſuam in ſpeculo. Contuor. conſpicio. Intuor. inſpicio.

Eſt architector compono. fabricor addo

Dicitur et fabrico quartum caſumqꝫ requirit

¶ Architector et fabricor ſ̄cant cõpono. cõſtruo. Cice. Capitolij faſtigium illud et ceterarũ ediũ nõ venuſtas ſed neceſſitas fabricata eſt. Architectus dicit̄ principalis faber. Dicit̄ etiã fabrico. Baptiſta. Cum deus magnũ fabricaret orbem. Ouidius. Craterẽ aenee quã iam fabricauerat Alcon.

Molior inuenio paro conſtruo tento guberno

Nitor ſuſtentor. nitor quoqꝫ dicito conor

¶ Molior. ĩuenio. Plau. Aliqd moliar ꝙ me hoc diſcrimĩe liberẽ. Molior paro meditor. Apuleiꝰ. Dũ nihil moliunt̄ inſidias. Molior edifico. Virgi. Moliriqꝫ arcẽ ⁊ manibꝰ ſubuoluere ſaxa. molior. tẽto. Statius. Iãqꝫ alio moliris iter nec deſide paſſu. Molior. guberno. Virg. Et manibꝰ molit̄ habenas Demolior. deſtruo. Cice. Demoliri ea quoꝝ altitudo officeret auſpicijs. Amolior. amoueo. Luca. Humer̄ iã põdere feſſis amolit̄ onꝰ. Terẽ. Proinde hic vos amolimini. nã mihi ĩpedimẽto eſtis. Mollio cũ gemĩo ll. ſ̄t mollefacio. Virg. Fructuſqꝫ feros mollite colẽdo. Machinor. inuenio. mollior intẽto. Hiero. Habeto ſimplicitatẽ colũbe ne cuiq̄ machiner̄ dolos ⁊ ſerpẽtis aſtutiã. ne alioꝝ ſupplãter̄ inſidijs. Nitor ⁊ conor fere idẽ ſ̄cãt. Ouiď. Nitimur ĩ vetitũ ſp̄ cupimuſqꝫ negata. Idẽ. Quicq̄d conabar dicere v̄ſus erat. Et̄ nitor ſ̄t ſuſtẽtor. Vt ſenex nitit̄ ſcipiõe. Cõpoſita eius habent̄ in op̄e de vboꝝ cõpoſit̄. Operor. wercken. Cooperor. ſił operor vel adiuuo. Operor etiã ſ̄t ſacrifico rẽ diuinã facio. Tibul. Dia ſint op̄ata deo. Propertiꝰ. Cynthia iã noctes eſt op̄ata decẽ.

Auſpicor auſpiciũ capio notat incipioqꝫ

Incboo principior. dominor dic principior eſſe

¶Auſpicor.auſpiciũ capio vel ex auiũ inſpectiōe diuino. Etiã ꝑt incipio. Principior.idē vt ſcribit Perottus. Initior vel initio ꝑcat incipio.pſecro ſine ſacrifico. In Exod. Poſtq̃ initiaueris manus eorũ. Pſalmographus. Et iniciati ſunt beelphegor. Petrus initiatus eſt ſacris ordinibus

Diſcrimen patior tentoue periclitor extat

Naufragium facio perhibetur naufragor eſſe

¶Periclitor.ſum in piculo vł experior. Plau. An periclitamini qd animi habeã. Naufragor.facio naufragiũ. Cōperiꝛ etiã naufrago. In epła pma. ad Timotheũ.ca.j.legiꝛ. Qua quidã repellētes circa fidē naufragauerũt.

Dignnm habeo dignor.digno dixere vetuſti

Indignor ſtomachor.dedignor non puto dignum

¶Dignor.habeo dignũ. Virg. Haud equidē tali me dignor honore. Idē. Nec de⁹ hũc mēſa.dea nec dignata cubili eſt. Veteres dixerũt digno actiue Idignor ſtōachor iraſcor fere idē ꝑcāt. Dedignor nō habeo dignũ vł ptēno.

Metior et trutinor pendendi verba putabis

Penſiculo trutinor.menſuro metior extat

¶Metior menſus ſum ꝑcat mēſurare. Boe. Rerũ exit⁹ prudētia metitur. Nicolaus in Heſiodo. Acceptũ metire ꝛ eodē pōdere redde. Trutinor vł trutino.examino pēſiculo. Perſius. Atq; exporrecto trutinanꝛ ꝟba labello Emetior pmetior dimetior idē qđ metio. vt Hieronym⁹ oēm antiquitatē accurate pmenſus eſt. Remetior ex aduerſo vel iterũ metior

Que noua ſunt miror.miror iucundaq; viſu

Admiror veneror vel miror dicitur eſſe

¶Miror.re aliq̃ tãq̃ noua obſtupeſio.verwonderē. Virg. Mirabar quid meſta deos amarylli vocares. Scđo ꝑt cũ volũtate ꝛ delectatiōe intueor. Idē. Seu q̇s olymphiace mirat⁹ pmia pugne. Paſcit equos. Miror me. ꝑt placeo mihi. Miraris te.places tibi. Joannes miraꝛ ſe.i.ſibi placet ꝛ magnifice de ſe ſentit Demiror.valde miror. Admiror.veneror. Virgili⁹. Ille operꝫ cuſtos illũ admiranꝛ ꝛ oēs. Circũſtāt.etc idē eſt q̃ miror. Cic. Cũ ob id vehemēter admirat⁹ ĩ vrbē rediſſem. Inde admirabũdus admiratione (plenus.

Aucupor et venor ſyluis ad flumina piſcor

Aucupor et venor capto venator honores

¶Aucupor.aues capio. Auceps.q̇ captat aues. Poniꝛ aliq̃n aucupor pro capto. Hiero. Caue ne hoīm rumuſculos aucuperis. Venor.jaghen. Inde venator.ein jegher. Ouid. Venator ſequiꝛ fugiētia capta relinquit. Poniꝛ etiã ꝓ capto. Hora. Sũt q̇ fruſtis ꝛ pomis viduas venanꝛ auaras. Piſcor vyſchen. Hinc piſcator.ein vyſcher. Expiſcor.ꝑt vbi nam piſces lateãt q̃ro Accipiꝛ ꝓ indago inquiro. Terē. Perinde expiſcare quaſi nō noris

Glorior et letor iucundor gaudia ſignat

Dic letor perimor dicetur gaudeo letor

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

De verbis Deponentibus.

Glorioꝛ.gloriā habeo vł letoꝛ,Propħa.Quid głiarı̄ ı̄ malicia.Terē.Vah
głiare eueniſſe ex ſn̄ia.Laetoꝛ deponēs eſt,⁊ ꝑ ae diphthōgū̄ ſcribit.ꝑt gau-
deo.⁊ loetoꝛ ꝑ oe paſſiuū̄ ē vbi leto qđ ꝑt occido ꝑimo.Ouid.Vt q̄ lycurgi
dē loetauit ab arboꝛe natū̄.Veteres dixerūt laeto ꝓ letifico.Jucūdoꝛ de-
ponēs idē eſt qđ laetoꝛ.Hiero.Nulli dubiū̄ oēm illā celeſtı̄ hierłm militiā
tūc exultaſſe ı̄effabili leticia.tūc iucūdatā eſſe ı̄effabili charitate.tūc cū̄ om̄i
ꝯgtulatiōe iubilaſſe.Jucūdo actiuū̄ ē.Aug.Exaltaſti dexterā inimicoꝝ eiꝰ
iucūdaſti oēs inimicos eiꝰ.Vituloꝛ ꝑt voce letoꝛ.Vitula ꝑma lōga.ꝑt deā
(leticie

Bacchoꝛ debacchoꝛ graſſoꝛ ſimul efferoꝛ iſta

Seuitiam credas vel ſignificare furoꝛem

Bacchoꝛ.bacchanalia celebꝛo vel furo.Bacchanalia dicunt feſta bacchi.
Debacchoꝛ.valde bacchoꝛ.Terē.Si satı̄ debacchatꝰ es audiā nūc.Graſ-
ſari ē cū̄ impetu et malefaciēdi aīo ire,vt ſolēt latrones aduerſus viatoꝛes
Hic graſſatoꝛes dicunt.Efferoꝛ deponēs ꝑcat deſeuio.Jn Daniele.Cūq̧
appꝛopinq̄ſſet ꝓpe arietē.efferatꝰ eſt in cū̄.Effero as.actiuū̄ ꝑt ferū̄ reddo
ſiue ı̄ furoꝛē cōcito.Tumultuoꝛ vel tumultuo in ꝑturbatiōe ſum vł turbā
ſiue tumultū̄ excito.Vt populus tumultuat.Latrocinoꝛ.latrociniū̄ facio.

Murmuroꝛ et ringoꝛ dices vel murmuro ringo

Os extendo vel indignoꝛ tibi ringo notabit

¶ Murmuro vł murmuroꝛ deponēs vſurpat.Jn libꝛo numeroꝝ.Et mur-
murati ſunt ꝯ̄ Moſen et Aaron cūcti filij iſrł.Jn euāgelio.Luce.Et cū̄ vi-
debāt oēs murmurabāt dicētes.ꝙ ad hoīem peccatoꝛē diuertiſſet.Dr̄ etiā
murmurillo ı̄ eodē ꝑcato.Plau.Quid murmurillas tecū̄ ⁊ te diſcrutias.
Mugioꝛ deponēs idē qđ murmuroꝛ vł nugoꝛ.Ringoꝛ vł ringo ꝑt os extē
do.Hic rictꝰ q̄rte declinatiōis.roſtrū̄ vł os.Jraſcoꝛ.indignoꝛ.murmuroꝛ
Cornicoꝛ.moꝛe cornicū̄ garrio.Perſiꝰ.Neſcio qđ tecū̄ ḡue cornicarı̄ iepte

Lamentoꝛ queroꝛ et queruloꝛ ſunt verba querendi

Lamentoꝛ lachꝛymoꝛ lachꝛymo lamentoue fertoꝛ

Triſtoꝛ ſum triſtis.triſtare eſt reddere triſtem

¶ Lamētoꝛ ⁊ q̄roꝛ dr̄n̄t.Queroꝛ ē de iniuria accepta vbis cōq̄ri.Lamētari
eſt voce q̄rula ac triſti iacturā ſuā teſtari.Quaeroꝛ paſſiuū̄ ꝑmā rōe diph-
thōgi ꝓducit.Queroꝛ deponēs ꝑmā coꝛripit.Ouid.Vela q̄roꝛ reditu vba
carere fide.Querela vł q̄rimonia.ein claechte.Queruloꝛ idē qđ q̄roꝛ.Cō
queroꝛ ſił q̄roꝛ.Lamēto vł toꝛ.dr in euāgelio Luce.Seq̄bat aūt illū̄ multa
turba ppłi et mulieꝝ q̄ plāgebāt et lamētabant cū̄.Jn Heſdra.Et q̇ ꝑſide-
bāt cū̄ vxoꝛibꝰ lamētabāt eū̄.Lachꝛymoꝛ vł lachꝛymo ꝑt lachꝛymas emitto
Tibul.Deſiſtas lachꝛymare puer.Triſtoꝛ deponēs.ſum triſtis.Triſto acti
uū̄.facio triſtē.Hinc cōtriſto.Virg.Et pluuio cōtriſtat frigoꝛe celū̄

Vociferoꝛ vel vocifero pꝛoferre memento

Eiuloꝛ at ploꝛo ſublata voce notabit

Diffluo.ſed riſu dic ſignificare cachinnoꝛ

¶ Vociferoꝛ vł vocifero.cū̄ doloꝛe ſiue indignatione maioꝛē vocē emitto.

Et cōmunibus

Ponit abſolute ꝓ eo qđ eſt vehemēter exclamo. Bouinoꝛ ſt cōuiſtioꝛ vł ex
clamoꝛe derideo. Hinc bouinatoꝛ. deriſoꝛ. Cōuitioꝛ ſt cōuiſtio afficio. Cō
tumelioꝛ. afficio ꝯtumelia. Eiuloꝛ vł eiulo. voce ī altū ſblata ploꝛo. Quidā
ſcribūt cū aſpiratiōe heiuloꝛ. Eiulatio vel eiulatꝰ dꝛ ploꝛatꝰ rōnis expers
Cachinoꝛ vł cachinno ſt diſſolute rideo. Cachinnꝰ. imoderatꝰ riſus. Ca
chinno. onis dꝛ q̄ diſſolute ridet. Perſiꝰ. Sꝫ ſum petulāti ſplene cachinno

Conſulo conſilioꝛ coniungoꝛ concilioꝛ ſit

Scribe per ſ pꝛimum. ſed per c ſcribe ſecundum
Cōſilioꝛ deponēs ē ⁊ ſt ꝯſulo vel ꝯſulto. Pſalmographꝰ. In eo dū ꝯuenī
rēt ſił aduerſum me accipe aīam meā ꝯſiliati ſunt. Cōcilioꝛ. ꝯiūgoꝛ. Nā cō
cilio actiuū ſt ꝯiūgere. Eneas Syluiꝰ. Nihil ē qđ ſic ſuo ꝑncipi fauoꝛē cō
(ciliat q̄ gr̄a ſmonis.

Eſt vereoꝛ timeo. uereri dic venerari

Erubeoq̄ȝ verecundoꝛ tibi dicitur eſſe
¶ Vereoꝛ timeo. Virg. Ne me ſibi ꝑferat illa veretur. Reuereoꝛ. veneroꝛ.
Hic reuerēdꝰ. veneratiōe dignꝰ. Verecūdoꝛ. ſchamen. Plau. Verecūdari
neminē apud mēſam decet. Verecūdꝰ. ſchamel. Inuerecūdꝰ nō verecūdꝰ.

Soꝛtioꝛ in ſoꝛtem capio vel partioꝛ extat
Soꝛtioꝛ. ſt ſoꝛtes facio ſiue ꝑ ſoꝛtē aliqđ decerno. diſtribuo vł eligo. Soꝛs
(dꝛ foꝛtuitꝰ rei euētus

Diuerto vel diuertoꝛ ſtabulo ſtabuloꝛve
¶ Diuerto vł diuertoꝛ dꝛ et ſt deflecto de via vł diuerſoꝛiū peto. Stabuloꝛ
vł ſtabulo ſt ſto. diuerto. cōmoꝛoꝛ ⁊ q̄ſi ſtationē habeo. Virg. Cētauri ī fo
ribꝰ ſtabulāt. Ouid. Hoc pecꝰ om̄e meū eſt. młte ſtabulant in antris. Sta
bulū eſt diuerſoꝛiū ꝓpꝛie. ein herberghe. Stabulariꝰ. q̄ ꝑeſt diuerſoꝛio.

Fabuloꝛ et fari ſermonoꝛ verba loquendi

Mentioꝛ eſt dico contra id. quod mente tenetur

Nugoꝛ vana loquoꝛ vel ago dic ſignificare
¶ Fabuloꝛ. loq̊r vł fabulā ꝓfero. Hic ꝯfabuloꝛ fari. loq̄ ſt. Cōpoſita a foꝛ
et loq̊r poſita ſunt ī cōpoſitꝰ vboꝝ vbi ⁊ plura deponētia inuenies hic con
ſulto ꝑtermiſſa. Sermonoꝛ vł ſermocinoꝛ. loq̊r ſmone vtoꝛ. Cōcinoꝛ ha
beo oꝛonē ad pplm̄. Fatoꝛ a foꝛ deducit. ⁊ ſt młta loq̊r. Veteres eñ dice
bāt fato. Mētioꝛ ⁊ nugoꝛ differūt q꞉ mētioꝛ ſt ꝯ id qđ in mēte eſt loq̊r. Sꝫ
nugoꝛ. vana loquoꝛ vel vanas res ago. Antiqui etiā mētio ꝓtulerūt.

Eſt argumentoꝛ ratiocinoꝛ vtoꝛ et ipſis

Rerum argumentis arguoꝛ garrio ſignat
¶ Argumētoꝛ eſt rōnibus nitoꝛ ad aliq̄d ꝓbandū. Ratiocinoꝛ pꝛimo ſcat
argumētoꝛ. ſyllogiſo. Hic ratiocinatio. ſyllogiſmꝰ. Scđo ſt ſupputare ſeu
ratiociniū facere. ein rekenſchap maken. Argutoꝛ ſt loquaciter ꝓloquoꝛ

Foꝛnicoꝛ et ſcoꝛtoꝛ meretricoꝛ adultero mechoꝛ

Et pꝛocoꝛ et luxoꝛ ſunt turpia luxurioꝛq̄ȝ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

De verbis deponētibus

¶ Fornicor, adeo fornicē vel meretricē ſubaugito. Hinc fornicator et for-
nicatio. Scortor et meretricor idē ſcant. Adultero vł adulteror. adulteriū
cōmitto. Etiā adultero ſcat alterū facio vł corrūpo. Hinc vinū dr adulte-
ratū. aurū adulteratū. i. non verum corruptū. Mechor adulteriū cōmitto.
Mechus adulter. Mechia adulteriū. Procor. peto vxorē vel cōcubinam.
vryen. Procus. eyn vryer. Luxor deponēs legit ꝓ luxurior. Etiā paſſiue dr
luxor a luxo. qđ ſcat diſſoluo. torqueo. vt luxaraui pedē luxuraui brachiū.
Luxurior vel luxurio. abūdo vel luxuria vtor. Luxuria eſt īmoderata appe-
titio cuiuſcūqȝ rei grate rōni nō obtemperās. Etiā eſt īmoderata ꝓfuſio.
Item eſt nimia cuiuſcūqȝ rei abūdantia. Ouid. Luxuriāt animi rebus ple-
rūqȝ ſecūdis. In eccl'iaſtico. Qui aceruat ex anio ſuo iuſticie. aliis cōgrega
bit et in bonis illius alius luxuriabit. Suauior oſculor vel baſio. Catul.
Iocūdū os oculoſqȝ ſuauiabor. Dicit etiā ſuauio. a quo ꝯpoſitū deſuauio.
Lenocinor. lenociniū facio vel corpus orno.

Haurio aquam ſit aquor fero lignaqȝ dicito lignor

Nidulor eſt nidos facio. eſt allucinor erro

¶ Aquor. watter putten off halen. Lignor. holtz halen off draghen. Nidu-
lor. neſtelen. Hyrundines oēs eodē modo nidulant. Allucinor. erro Quis-
dam ſcribūt hallucinor cū aſpiratiōe ſm Gelliū.

Ruſticor et ruror tibi ruri degere dicunt

Ruminor eſt reuomo. ruſpor ſcrutor ſtudioſe

Ruſticor et ruor ſcāt dego ruri. Var. Dū in agro ſtudioſius ruror Veteres
quoqȝ ruro dixerūt. Pli. Cū ſil' eſtate ruſticaremur. Ruminor. reuomo vel
ruſum ꝯſumo. Accipit ꝓ eo qđ eſt ī memoriā reuoco. Varro. Non modo
abſens de te ſepius cogitabit. ſed etiā ruminabit hūanitatē. Vſitati⁹ dr ru-
mino. Virg. Ilice ſub nigra pallētes ruminat herbas. Ruſpari ꝓprie ē gal-
linarū. Accipit ꝓ eo qđ diligēter ſcrutor. Actius. Vacātes ruſpant ſyluas
Inde corruſpor ex animo inquiro. Plau. Corruſpare tua ꝯſilia in pectore.

Crapulor obſonor comeſor et exequiari

Pergrecor iantor conuiuor iunge epulorqȝ

¶ Obſonor vł obſono. ꝓueſcor. comedo. Obſoniū dr quod pani comedēdo
addit. Crapulor. crapła vtor. Comeſor ꝑ vnū ſ cōpotatiōib⁹ ꝛ ebrietatib⁹
operā do. Exeqor. in exequiis cōuiuor et epulor. Pergrecor. grecos imitor
et cōpotatiōib⁹ vaco ſiue indulgeo. Iantor ſiue ientor vł ianto. mane ve-
ſcor. Iantaculū qđ añ meridiē comedit. Martia. Surgite iā vēdit pueris
iantacula piſtor. Cōuiuor. ſum in cōuiuio. Epulor. facio epulū. i. cōuiuiū.
Cōquinor ſignat coquo cibū vel coquinariā exerceo. Culinor idē eſt qđ co-
quinor. Inde culina. Epulor etiā ſt veſcor. Cice. Epulabar igit cū ſodali-
(bus oīno modice

Eſt peregrinor idem tibi quod longe proficiſcor

¶ Proficiſcor ꝓfectus ſum. reyſen. Peregrinor lōge ꝓficiſcor. Ioānes pe-
regrinat. Petrarcha. Sȝ qđ ago aut patriis quorſum ꝓficiſcor ab oris.

Altercor rixor dicas vel litigo iurgor

Alterco veteres iurgoqȝ nunc dicimus apte

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Et cōmunibus.

¶ Altercor. litigo. Altercatio. lis vel cōtentio. Veteres dixerunt alterco. Terē. Cū patre altercaſti dudū. Rixor. litigo. cōtendo. Rixa. lis contentio turba. Corrixor. cū alio ꝯtendo. Jurgo. vel iurgor. de iure cōtendo vel litigo. Hora. Jurgat verbis. Jnde iurgiū. cōtentio et iurgioſus. Gel. Socratis vxor moroſa admodū fuit et iurgioſa. Obiurgo. vel obiurgor deponens. arguo rep̄hendo. Terē. Nam ſi illū obiurgas. vite qui auxiliū tulit quid facies illi. qui dederit damnum aut malum.

Bellor agonizor luctor cum prelior adde

Conflictor cum digladior que bella notabunt

¶ Bellor vel vſitatius bello. ſ̄cat bellū cōmitto. Virgi. Pulſant et dictis bellant amozones armis. Jnde bellax. Vnde quidā Roman⁹ poeta. Flandria tu bellax totiēs certamīe gallos. Strauiſti. et Anglos ſeditiōe truces Debello actiuū eſt ſignificat bellando vinco vel expugno. Jdem. Parcere ſubiectis et debellare ſuperbos. Agoniſor vel agonixo dimico. decerto. cōtendo. Jn Eccl'iaſtico. Pro iuſticia agonizare ꝓ anima tua. Agon ſ̄cat certamen. Luctor. ꝯgredior brachijs. Obluctor et reluctor. ꝯtra aliquē luctor. vel reſiſto. Colluctor. cū alio luctor. Prelior. p̄liū cōmitto. Digladior. gladio decerno. Cōflictor vel o cōgredior cōcurro in p̄lio. Belligeror. bellum gero. Militor vel milito. idem. Dimicor quoq3 vel dimico idem ſignificat quod digladior. ſed dimicor raro inuenitur.

Nauiculor ſpacior pigritor vagor addere pergas

Ferior ocior his que ſunt tibi verba ſoluta

¶ Nauiculor. ocioſa naui vehor. Spacior. deambulo. Pigritor. ſum piger Vagor. erro diſcurro. Ferior. ferias ago. vyren. Cras feriabimur. Ocior. ſum ocioſus.

Poeniteo vel poeniteor poteris reperire

Sed ſine perſonis tu poenitet vtere lector

¶ Hieronymus in Eccl'iaſtico. Fili ſine cōſilio nihil facias et poſt factū nō penitebis. Marci primo. Penitemini et credite euāgelio.

Jn Zoilon Diſtichon.

Quid tibi cum pueris. cur iam puerilia tentas
Zoile qui tantum carpere magna ſoles.

¶ Opuſcula duo, ad tyrunculorū inſtitutionē: ex diuerſis grāmaticis cōgeſta: finē habēt. Ac tandē
non minus diligenter q̄ venuſtiſſime, per
Valentinū Dammandrū impreſſorie
artis ſtudioſiſſimū: Jmpreſſa.
Anno. rc. xvj.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 189 4° copy 1